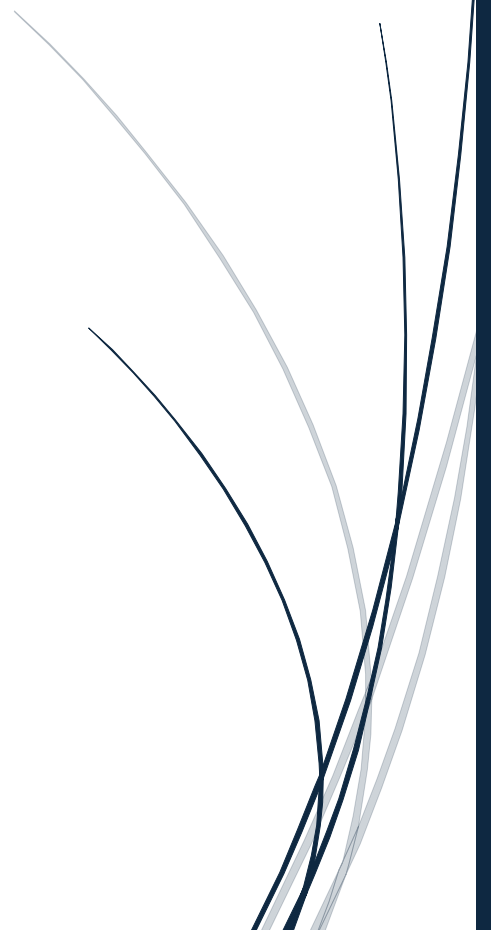

מעשה

מבעל תפלה

רבי נחמן מברסלב

מעשה מבעל תפלה

מעשה י"ב מספר סיפורי מעשיות

מאת רבי נחמן מברסלב

~~~

מוצאי־שבת וארא ומוצאי ראש־חודש שבט תק"ע. המעשה של הבעל־תפלה הנ"ל התחילה אחר שספר עם החזן רבי יוסף דפה, ואנחנו עמדנו לפניו. והחזן הנ"ל היה מלבוש קרוע. ענה ואמר להחזן: הלא אתם בעל־תפלה שעל־ידה נמשך הכל (הינו כל ההשפעות), ומדוע לא יהיה לכם מלבוש (שקורין "קאפטיין"). ובתוך כך התחיל לספר בזה הלשון: כבר היה מעשה כזאת שהיה בעל־תפלה, וספר כל המעשה. ובתחלת ספורו לא ידענו שמספר מעשה ממעשיות שלו, רק סברנו שמספר מעשה סתם שארע כך. רק אחר־כך כשנכנס בדברים, הבננו נוראות הענין שמספר, שהוא מעשה נוראה ממעשיות שלו, שהם ספורי מעשיות של שנים קדמוניות. (ספר חיי מוהר"ן סימן ס"ב)

הכתות

אנשי הארמון

כבוד	1 המלך
רציחה	2 המלכה
יפת תואר	3 בת המלכה
מזונות	4 התינוק
גידול אברים	5 הגיבור
דיבור	6 המליץ
שמחה	7 האוהב נאמן
חכמה	8 החכם
ממון	9 הממונה על האוצרות
תפילה	10 הבעל תפילה

מַעֲשֵׂה. פֶּעַם אֶחָד הָיָה בַּעַל־תְּפִלָּה, שֶׁהָיָה עוֹסֵק תָּמִיד בַּתְּפִלוֹת
 וְשִׁירוֹת וְתַשְׁבָּחוֹת לַיהוָה יִתְבָּרַךְ, וְהָיָה יוֹשֵׁב חוּץ לַיְשׁוּב, וְהָיָה רָגִיל
 לִכְנָס לַיְשׁוּב. וְהָיָה נִכְנָס אֶצְלַי אִיזָה אָדָם, מִסְתַּמָּא הָיָה נִכְנָס
 לְהַקְטִינִים בַּמַּעֲלָה, כְּגוֹן עֲנִיִּים וְכִיּוֹצֵא, וְהָיָה מְדַבֵּר עַל לְבוֹ מֵהַתְּכַלִּית
 שֶׁל כָּל הָעוֹלָם, הַיּוֹת שְׂבָאָמַת אֵין שׁוּם תְּכַלִּית כִּי אִם לַעֲסֵק
 בַּעֲבוּדַת ה' כָּל יְמֵי חַיָּיו, וּלְבַלּוֹת יָמָיו בַּתְּפִלָּה לַיהוָה יִתְבָּרַךְ וְשִׁירוֹת
 וְתַשְׁבָּחוֹת וְכו'. וְהָיָה מְרַבָּה לְדַבֵּר עִמּוֹ דְּבָרֵי הַתְּעוֹרְרוֹת כְּאֵלוֹ, עַד
 שֶׁנִּכְנָסוּ דְּבָרָיו בְּאָזְנוֹ, עַד שֶׁנִּתְרַצָּה אוֹתוֹ הָאָדָם לְהַתְּחַבֵּר עִמּוֹ.

וְתַכַּף כְּשֶׁנִּתְרַצָּה עִמּוֹ, הָיָה לוֹקָחוֹ וּמוֹלִיכוֹ לְמְקוֹמוֹ, שֶׁהָיָה לוֹ חוּץ
 לַיְשׁוּב, כִּי אוֹתוֹ הַבַּעַל־תְּפִלָּה הֵנִ"ל בָּחַר לוֹ מְקוֹם חוּץ לַיְשׁוּב כִּנֵּ"ל.
 וּבְאוֹתוֹ הַמְּקוֹם הָיָה שָׁם נִהָר לְפָנָיו, גַּם הָיָה שָׁם אֵילָנוֹת וּפְרוֹת, וְהָיוּ
 אוֹכְלִים מִן הַפְּרוֹת, וְעַל בְּגָדִים לֹא הָיָה מִקְפִּיד כָּלֵל.

וְכֵן הָיָה רָגִיל תָּמִיד לִכְנָס לַיְשׁוּב וּלְפָתוֹת וּלְרִצּוֹת בְּנֵי־אָדָם לַעֲבוּדַת
 הַיְשׁוּב יִתְבָּרַךְ לֵילָךְ בְּדַרְכּוֹ לַעֲסֵק בַּתְּפִלוֹת וְכו', וְכָל מִי שֶׁהָיָה מְרַצָּה
 עִמּוֹ, הָיָה לוֹקָחוֹ וּמוֹלִיכוֹ לְמְקוֹמוֹ חוּץ לַיְשׁוּב כִּנֵּ"ל. וְהֵם הָיוּ עוֹסְקִים
 שָׁם רַק בַּתְּפִלוֹת וְשִׁירוֹת וְתַשְׁבָּחוֹת לַיהוָה יִתְבָּרַךְ, וּוְדוּיִים
 וְתַעֲנִיתִים וְסִגּוּפִים וְתַשׁוּבָה וְכִיּוֹצֵא בְּזֶה. וְהָיָה נוֹתֵן לָהֶם חֲבוּרִים
 שֶׁהָיוּ לוֹ בְּעֲנִינֵי תְּפִלוֹת וְשִׁירוֹת וְתַשְׁבָּחוֹת וּוְדוּיִים, וְהָיוּ עוֹסְקִים בְּזֶה
 תָּמִיד, עַד שֶׁהָיוּ נִמְצָאִים גַּם בְּאוֹתָן הָאֲנָשִׁים שֶׁהֵבִיאָם לָשָׁם, שֶׁהָיוּ
 רְאוּיִים גַּם־כֵּן לְקָרֵב בְּנֵי־אָדָם לַעֲבוּדַת הַיְשׁוּב יִתְבָּרַךְ, עַד שֶׁהָיָה נוֹתֵן

לְאַחַד רְשׁוֹת, שְׁנַם הוּא יִכְנַם לְיִשׁוּב לְעֹסֵק בְּעֵנֵן הַנִּ"ל, דְּהֵינּוּ לְקָרֵב בְּנֵי-אָדָם לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ כַּנִּ"ל.

וְכֵן הָיָה הַבְּעַל-תְּפִלָּה הַנִּ"ל עוֹסֵק בְּעֵנֵן זֶה תָּמִיד, וְהָיָה מְקָרֵב בְּכָל פַּעַם אֲנָשִׁים וּמוֹצִיאֵם מִן הַיִּשׁוּב כַּנִּ"ל, עַד שֶׁנַּעֲשֶׂה רִשָּׁם בְּעוֹלָם, וְהַתְּחִיל הַדְּבָר לְהַתְּפָרֵסם, כִּי פִתְאֹם נִמְלְטוּ אִיזָה אֲנָשִׁים מִן הַמְּדִינָה, וְלֹא נוֹדַע אֵיִם. וְכֵן נִזְדַּמְּן שֶׁפִּתְאֹם נֶאֱבָד אֶצֶל אֶחָד בָּנוּ וְכִיּוֹצֵא בּוֹ, וְלֹא נוֹדַע אִיפֹה הֵם, עַד שֶׁנוֹדַע, הָיִיתָ שֶׁנִּמְצָא הַבְּעַל-תְּפִלָּה הַנִּ"ל, שֶׁהוּא הוֹלֵךְ וּמְפַתֵּה בְּנֵי אָדָם לְעִבּוֹדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ כַּנִּ"ל, אֲךָ לֹא הָיָה אֲפֻשָׁר לְהַכִּירוֹ וּלְתַפְסּוֹ, כִּי הַבְּעַל-תְּפִלָּה הַזֶּה הָיָה מִתְנַהֵג בְּחֻכְמָה, וְהָיָה מְשַׁנֵּה וּמְחַלֵּף עֲצָמוֹ אֶצֶל כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּשָׁנוֹי אַחֵר, שֶׁאֶצֶל זֶה הָיָה נִדְמָה כְּעֵנִי, וְאֶצֶל זֶה כְּסוּחֵר, וְאֶצֶל זֶה-בְּעֵנֵן אַחֵר וְכִיּוֹצֵא בְּזֶה. גַּם כְּשֶׁהָיָה נִכְנַם לְדַבֵּר עִם בְּנֵי-אָדָם, כְּשֶׁהָיָה רוֹאֶה שְׂאִינוֹ יָכוֹל לַפְעֵל אֶצְלָם כּוֹנֵנֵתוֹ, הָיָה מְרַמֶּה אוֹתָם בְּדִבְרִים, עַד שֶׁלֹּא הָיוּ מְבִינִים כָּלֵל כּוֹנֵנֵתוֹ הַטּוֹבָה, וּכְבָּלוֹ אֵין כּוֹנֵנֵתוֹ כָּלֵל לְעֵנֵן הַנִּ"ל, דְּהֵינּוּ לְקָרֵב לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְלֹא הָיָה אֲפֻשָׁר כָּלֵל לְהִבִּין שֶׁכּוֹנֵנֵתוֹ לָזֶה, אֶף-עַל-פִּי שֶׁבְּאַמֶּת כָּל עַקֵּר כּוֹנֵנֵתוֹ כְּשֶׁהָיָה מְדַבֵּר עִם בְּנֵי-אָדָם הָיָה רַק לָזֶה לְקָרֵב לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ כַּנִּ"ל, כִּי כָּל כּוֹנֵנֵתוֹ הָיָה רַק זֹאת, רַק כְּשֶׁהָיָה מִבִּין שְׂאִינוֹ פּוֹעֵל אֶצְלוֹ, הָיָה מְסַבְּבוֹ וּמְעַקְמוֹ וּמְרַמְהוֹ, עַד שֶׁלֹּא הָיָה יָכוֹל כָּלֵל לְהִבִּין כּוֹנֵנֵתוֹ הַטּוֹבָה. וְהָיָה הַבְּעַל-תְּפִלָּה עוֹסֵק בְּעֵנֵן זֶה, עַד שֶׁנַּעֲשֶׂה רִשָּׁם וּפְרָסוֹם בְּעוֹלָם, וְהָיוּ מְצַפִּים לְתַפְסּוֹ, אֲךָ לֹא הָיָה אֲפֻשָׁר, כַּנִּ"ל.

וְהָיָה הַבַּעַל-תְּפִלָּה הַנִּ"ל עִם אֲנָשָׁיו יוֹשְׁבִים חוּץ לַיְשׁוּב כַּנִּ"ל, וְעוֹסְקִים רַק בְּעֲנִינִים הַנִּ"ל, בַּתְּפִלָּה וְשִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת לַהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְוִדוּיִים וְתַעֲנִיתִים וְסִגּוּפִים וְתִשְׁבּוֹת, כַּנִּ"ל. גַּם הָיָה עֲנִין הַבַּעַל-תְּפִלָּה הַנִּ"ל, שֶׁהָיָה יָכוֹל לְהַסְפִּיק לְכָל אֶחָד וְאֶחָד מֵה שְׁצָרִיד, וְאִם הָיָה מִבֵּין בְּאֶחָד מֵאֲנָשָׁיו, שֶׁלְּפִי מַחוּ הוּא צָרִיד לַעֲבוֹדַת ה', שֶׁיְהִי הוֹלֵךְ מְלַכֵּשׁ בְּמַלְבוּשֵׁי זָהָב, (שְׁקוֹרִין גִּילְדִין גִּישְׁטִיק) הָיָה מִסְפִּיק לוֹ, וְכֵן לְהַפְּךְ, שֶׁלְּפַעֲמִים נִתְקַרַּב אֵלָיו אִיזָה עֲשִׂיר, וְהָיָה מוֹצִיאֹ מִן הַיְשׁוּב כַּנִּ"ל, וְהָיָה מִבֵּין שְׁזָה הָעֲשִׂיר צָרִיד לֵילֵךְ בְּבִגְדֵים קְרוּעִים וְנִבְזִים הָיָה מִנְהִיגוֹ כֶּךָ, הַכֹּל כְּפִי שֶׁהָיָה יוֹדֵעַ צָרִיד הַסְּפָקַת כָּל אֶחָד וְאֶחָד הָיָה מִסְפִּיק לוֹ. וְאַצֵּל אֵלֹהֵי הָאֲנָשִׁים שֶׁקָּרַבְתֶּם לַהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, הָיָה תַעֲנִית אֹ סִגּוּף גָּדוֹל, יָקָר יוֹתֵר מִכָּל הַתַּעֲנוּגִים שֶׁבְּעוֹלָם, כִּי הָיָה לָהֶם תַּעֲנוּג מִן הַסִּגּוּף גָּדוֹל אֹ מִתַּעֲנִית יוֹתֵר מִכָּל הַתַּעֲנוּגִים שֶׁבְּעוֹלָם.

וַיְהִי הַיּוֹם, וְהָיָה מְדִינָה, שֶׁהָיָה שָׁם עֲשִׁירוֹת גָּדוֹל, שֶׁהָיוּ כָּלֵם עֲשִׁירִים, אֵךְ הָיָה דִרְכָם וְהַנְהַגְתָם זָר וּמִשְׁנָה מְאֹד, כִּי הַכֹּל הָיָה מִתְנַהֵג אֲצֵלֵם כְּפִי הָעֲשִׁירוֹת, שֶׁהָיָה עֵרֶךְ מַעֲלַת כָּל אֶחָד וְאֶחָד כְּפִי הָעֲשִׁירוֹת שָׁלוֹ, שְׁמִי שֵׁישׁ לוֹ כֶּךָ וְכֶךָ אֲלָפִים אֹ רַבָּבוֹת, יֵשׁ לוֹ מַעֲלָה זוֹ, וּמִי שֵׁישׁ לוֹ כֶּךָ וְכֶךָ מִמּוֹן יֵשׁ לוֹ מַעֲלָה אַחֲרַת, וְכֵן כִּיּוֹצֵא בְזוֹת, כָּל סֵדֵר הַמַּעֲלוֹת הָיָה אֲצֵלֵם כְּפִי הַמּוֹן שֶׁל כָּל אֶחָד וְאֶחָד, וּמִי

שֵׁישׁ לוֹ כֶּךָ וְכֶךָ אֲלָפִים וּרְבָבוֹת כְּפִי הַסְּכוּם שֶׁהָיָה קָצוֹב אֲצֵלָם, הוּא מְלֻךְ.

וְכֵן הָיָה לָהֶם דְּגָלִים, שְׁמִי שֵׁישׁ לוֹ כֶּךָ וְכֶךָ מְמוֹן הוּא בְּדָגֵל זֶה, וַיֵּשׁ לוֹ אוֹתוֹ הַמַּעֲלָה פְּלוֹנִית בְּאוֹתוֹ הַדְּגָל, וּמִי שֵׁישׁ לוֹ כֶּךָ וְכֶךָ מְמוֹן הוּא בְּדָגֵל אַחֵר, וַיֵּשׁ לוֹ שֵׁם אֵיזָה מַעֲלָה בְּאוֹתוֹ הַדְּגָל לְפִי עֶרְךָ מְמוֹנוֹ. וְהָיָה קָצוֹב אֲצֵלָם, כַּמָּה מְמוֹן יִהְיֶה לוֹ, וַיִּהְיֶה נַחֲשָׁב בְּאוֹתוֹ הַדְּגָל בְּמַעֲלָה פְּלוֹנִית, וְכַמָּה מְמוֹן יִהְיֶה לוֹ, וַיִּהְיֶה נַחֲשָׁב בְּדָגֵל אַחֵר בְּאֵיזָה מַעֲלָה, וְכֵן הַדְּרָגָה וְהַמַּעֲלָה שֶׁל כָּל אֶחָד וְאֶחָד הָיָה הַכֹּל כְּפִי הַמְּמוֹן, כְּפִי מַה שֶׁהָיָה קָצוֹב אֲצֵלָם.

וְכֵן הָיָה קָצוֹב אֲצֵלָם, כְּשֵׁישׁ לוֹ כֶּךָ וְכֶךָ מְמוֹן הוּא סֶתֶם בֶּן אָדָם, וְאִם יֵשׁ לוֹ עוֹד פְּחוֹת מִזֶּה הוּא חֵיָה אוֹ עוֹף וְכִיּוֹצֵא. וְהָיָה אֲצֵלָם חַיּוֹת רְעוֹת וְעוֹפוֹת, דְּהֵינּוּ כְּשֵׁישׁ לוֹ רַק כֶּךָ וְכֶךָ, הוּא נִקְרָא אַרְיָה אֲנוּשִׁי (בְּלִשׁוֹן אֲשֻׁכְנֵנוֹ אֵיין מַעֲנִשְׁלִיכֵר לֵיִיב). וְכֵן כִּיּוֹצֵא בְּזֶה שְׂאָר חַיּוֹת רְעוֹת וְעוֹפוֹת וְכוּ', דְּהֵינּוּ שְׁלִפִי מַעוֹט מְמוֹנוֹ הוּא רַק חֵיָה אוֹ עוֹף וְכוּ', כִּי עָקֵר הָיָה אֲצֵלָם הַמְּמוֹן, וּמַעֲלָה וְדִרְגָּא שֶׁל כָּל אֶחָד הָיָה רַק לְפִי הַמְּמוֹן.

וְנִשְׁמַע בְּעוֹלָם שֵׁישׁ מְדִינָה כְּזוֹ, וְהָיָה הַבַּעַל-תְּפִלָּה מְתַאַנֵּחַ עַל זֶה, וְהָיָה אוֹמֵר: מִי יוֹדֵעַ עַד הַיּוֹכֵן הֵם יְכוּלִים לִילֵךְ וּלְתַעוֹת עַל-יְדֵי-זֶה? וְנִמְצְאוּ אֲנָשִׁים מְאֲנָשִׁיו שֶׁל הַבַּעַל-תְּפִלָּה הַזֶּה, וְלֹא שְׂאֵלוֹ אֵת דַּעְתוֹ כָּלֵל, וְהִלְכוּ לְשֵׁם, אֶל הַמְּדִינָה הַזֶּה, לְהַחְזִירָם לְמוֹטָב, כִּי

הָיָה לָהֶם רַחֲמָנוּת גְּדוֹל עֲלֵיהֶם עַל שְׁנִתְּעוּ כָּל-כָּךְ בְּתַאֲוֹת מָמוֹן,
 וּבִפְרָט שֶׁהַבַּעַל-הַתְּפִלָּה הַנִּי"ל אָמַר שֶׁהֵם יְכוּלִים לִילָךְ וּלְתַעוֹת יוֹתֵר
 וְיוֹתֵר, כַּנִּי"ל, עַל-כֵּן הִלְכוּ אֵלֹו הָאֲנָשִׁים הַנִּי"ל אֶל אוֹתוֹ הַמְּדִינָה
 הַנִּי"ל, אוֹלֵי יַחֲזִירוּ אוֹתָם לְמוֹטָב. וְהִלְכוּ לְשֵׁם, וּבָאוּ אֶל הַמְּדִינָה
 הַנִּי"ל, וְנִכְנְסוּ לְאַחַד מֵהֶם, מִסְתַּמָּא נִכְנְסוּ לְאִיזָה חַיָּה (דְּהֵינּוּ לְאָדָם
 שֶׁהוּא קָטָן בְּמַעֲלָה, כִּי יֵשׁ לוֹ סֶךְ מוֹעָט, שֶׁהָיָה נִקְרָא אֶצְלָם חַיָּה,
 כַּנִּי"ל). וְהִתְחִילוּ לְדַבֵּר עִמוֹ כְּדַרְכָּם, אֲשֶׁר בְּאַמַּת אֵין זֶה תִּכְלִית כִּלְלִי,
 וְעַקֵּר הַתִּכְלִית הוּא רַק עֲבוֹדַת ה' וְכוּ', וְלֹא שָׁמַע לָהֶם כִּלְלִי, כִּי כָּבַר
 גִּשְׁתָּרֵשׁ אֶצְלָם שֶׁעַקֵּר הוּא רַק הַמָּמוֹן. וְכֵן הָיָה מְדַבֵּר עוֹד עִם אַחֵר,
 וְלֹא שָׁמַע אֵלָיו גַּם-כֵּן.

וְהוּא (הֵינּוּ אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי הַבַּעַל-הַתְּפִלָּה הַנִּי"ל) הָיָה מְרַבֵּה לְדַבֵּר עִמוֹ;
 וְהַשִּׁיב לוֹ זֶה הָאִישׁ שֶׁדַּבֵּר עִמוֹ: וְיֹתֵר מִזֶּה אֵין לִי פְּנָאֵי כִּלְלִי לְדַבֵּר
 עִמָּךְ. שְׂאֵלוֹ: מִפְּנֵי מָה? הַשִּׁיב לוֹ: הַיּוֹת שֶׁאֲנִיחֵנוּ כִּלְנֵי מוֹכְנִים עִתָּה
 לְעַקֵּר מִן הַמְּדִינָה לִילָךְ לְמְדִינָה אַחֶרֶת, בְּאֲשֶׁר שָׂרְאִינוּ שֶׁעַקֵּר
 הַתִּכְלִית הוּא רַק הַמָּמוֹן, עַל-כֵּן נִסְכַּם אֶצְלָנוּ לִילָךְ לְמְדִינָה שְׂשֵׁם
 יְכוּלִין לַעֲשׂוֹת מָמוֹן, דְּהֵינּוּ, שְׂשֵׁם שֶׁ עָפַר שְׁעוֹשִׁין מִמֶּנָּה זָהָב וְכֶסֶף,
 עַל-כֵּן אָנוּ צְרִיכִים עִתָּה לִילָךְ כִּלְנֵי אֶל אוֹתָהּ הַמְּדִינָה.

גַּם נִסְכַּם אֶצְלָם, שֶׁהֵם רוֹצִים שְׂשֵׁהוּ אֶצְלָם כּוֹכְבִים וּמְזֻלוֹת גַּם-כֵּן,
 דְּהֵינּוּ שְׂמִי שְׂשֵׁהוּ לֹא כָּל-כָּךְ מָמוֹן כִּפִּי הַסְּכּוּם שֶׁקָּצְבוּ עַל זֶה הוּא
 יְהוּה כּוֹכֵב, כִּי מֵאַחֵר שְׂשֵׁשׁ לֹא כָּל-כָּךְ מָמוֹן יֵשׁ לוֹ הַכַּחַשׁ שֶׁל אוֹתוֹ
 הַכּוֹכֵב, כִּי הַכּוֹכֵב מְגִדֵּל הַזָּהָב, כִּי מֵה שְׂשֵׁשׁ עָפַר שְׁעוֹשִׁין מִמֶּנָּה זָהָב,

זֶהוּ מַחֲמַת הַכּוֹכֵב שֶׁמְגִדֵּל בְּאוֹתוֹ הַמְּקוֹם עֲפָרוֹת זָהָב. נִמְצָא שֶׁהַזָּהָב
 הוּא נִמְשָׁךְ מִן הַכּוֹכָבִים, וּמֵאַחַר שֵׁשׁ לְאַחַד כָּל־כֶּךָ זָהָב, נִמְצָא שֵׁשׁ
 לוֹ כַח אוֹתוֹ הַכּוֹכָב, וְעַל־כֵּן הוּא בְּעֵצְמוֹ כּוֹכָב. וְכֵן אָמְרוּ, שִׁיְהִיו
 אֲצֵלָם מְזוֹלוֹת גַּם כֵּן, דִּהְיִנוּ כְּשִׁיְהִיָּה לְאַחַד כֶּךָ וְכָךְ כָּפִי הַסְּכוּם
 שֶׁקָּצְבוּ עַל זֶה, הוּא יִהְיֶה מְזוֹל. וְכֵן עָשׂוּ לָהֶם מִלְּאָכִים, הַכֹּל כָּפִי רַבּוּי
 הַמָּמוֹן כִּנ"ל, עַד שֶׁהִסְכִּימוּ בִּינֵיהֶם, שִׁיְהִיו לָהֶם גַּם־כֵּן אֱלֻקוֹת, שְׁמִי
 שִׁיְהִיָּה לוֹ רַבּוּי מָמוֹן הַרְבֵּה כֶּךָ וְכָךְ אֲלָפִים וּרְבָבוֹת, כָּפִי מֶה שֶׁקָּצְבוּ
 עַל זֶה, הוּא יִהְיֶה אֱלוֹק, כִּי מֵאַחַר שֶׁהָאֱלֻקִּים שׁוֹפְעֵ בּוֹ כָּל־כֶּךָ מָמוֹן,
 עַל־כֵּן הוּא בְּעֵצְמוֹ אֱלוֹק. וְכֵן קִיְמוּ וְעָשׂוּ כְּכֹל הַנ"ל.

גַּם אָמְרוּ, שֶׁאִין רְאוּי לָהֶם לִישֵׁב כָּלֵל בְּאוֹיְרָא דִּיהָאֵי עָלְמָא, וְאִין רְאוּי
 לָהֶם לְהִתְעַרֵּב עִם בְּנֵי הָעוֹלָם, שְׁלֵא יִטְמְאוּ אוֹתָן, כִּי שְׂאָר בְּנֵי
 הָעוֹלָם הֵם טְמֵאִים כְּנִגְדָם, עַל־כֵּן יֵשְׁבוּ עֵצְמוֹן, שִׁיִּבְקָשׁוּ לָהֶם הָרִים
 הַגְּבוּהִים בְּיוֹתֵר מִכָּל הָעוֹלָם וַיֵּשְׁבוּ שָׁם, כִּדִּי שִׁיְהִיו מְרוֹמְמִים
 מֵאוֹיְרָא דְעָלְמָא. וְשִׁלְחוּ אֲנָשִׁים לְבַקֵּשׁ וּלְחַפֵּשׂ הָרִים הַגְּבוּהִים כִּנ"ל,
 וְהִלְכוּ וּבִקְשׁוּ וּמְצְאוּ הָרִים גְּבוּהִים מְאֹד. וְהִלְכוּ כָּל בְּנֵי הַמְּדִינָה
 וַיֵּשְׁבוּ שָׁם עַל הַהָרִים הַגְּבוּהִים, הֵינּוּ שְׁעַל כָּל הַר וְהַר יֵשְׁבוּ שָׁם
 אִיזָה קְבוּץ מֵאֲנָשֵׁי הַמְּדִינָה הַנ"ל, וְעָשׂוּ סְבִיב הָהָר חֲזָקָת [חוּמָה]
 גְּדוֹל, וְהָיָה שָׁם חֲפִירוֹת גְּדוֹלוֹת וְכִיּוּצָא סְבִיב הָהָר, עַד שֶׁלֹּא הָיָה
 אֶפְשָׁר בְּשׁוּם אֶפֶן שִׁיִּבּוֹא אֲלֵיהֶם שׁוּם אָדָם, כִּי לֹא הָיָה רַק שְׁבִיל
 נְעֻלָם אֶל הָהָר, בְּאֶפֶן שֶׁאָדָם אַחַר לֹא הָיָה יְכוּל כָּלֵל לָבוֹא אֲלֵיהֶם,
 וְכֵן בָּהָר הַשְּׁנַי וְכֵן בְּכָל הַהָרִים עָשׂוּ חֲזָקָת וְכו', כִּנ"ל. וְהָעֵמִידוֹ

שומרים ברחוק מן ההר, כְּדֵי שְׁלֹא יִתְקַרֵב לָהֶם זֶר, וְהֵם הָיוּ יוֹשְׁבִים
 שָׁם עַל הַהָרִים, וְהָיוּ מִתְנַהֲגִים בַּמְּנַהֵג הַנִּ"ל. וְהָיוּ לָהֶם אֱלֹהוֹת
 רַבִּים וְהָיְנוּ לְפִי הַמָּמוֹן, כַּנִּ"ל.

וּמֵאַחַר שֶׁהָיָה הָעֵקֶר אֲצֵלֶם הַמָּמוֹן, עַד שֶׁעַל-יְדֵי מָמוֹן הִרְבָּה הָיוּ
 נַעֲשִׂים אֱלֹזֵק, עַל-כֵּן הָיָה לָהֶם חֲשֵׁשׁ מִרְצִיחָה וּגְזֵלָה, כִּי כָל אֶחָד
 יִהְיֶה רוֹצֵחַ וְגֹזֵל כְּדֵי שִׁיחֶיהָ נַעֲשֶׂה אֱלֹזֵק עַל-יְדֵי הַמָּמוֹן שִׁיגֹזֵל, אֲך־
 אָמְרוּ, שֶׁמֵאַחַר שֶׁהוּא אֱלֹזֵק (דִּהְיִנוּ הָעֹשִׂיר בְּעַל הַמָּמוֹן הוּא אֱלֹזֵק),
 הוּא יִשְׁמַר מִגְזֵלוֹת וּרְצִיחוֹת. וְתִקְנוּ עֲבוֹדוֹת וְקַרְבָּנוֹת, שִׁיחֵיו
 מִקְרִיבִים וּמִתְפַּלְלִים אֶל הָאֱלֹקוֹת הַנִּ"ל. גַּם הָיוּ מִקְרִיבִים בְּגִי-אָדָם,
 וְהָיוּ מִקְרִיבִין אֶת עֲצָמָן אֶל הָאֱלֹקוֹת הַנִּ"ל, כְּדֵי שִׁיחֵיהָ נִכְלָל בּוֹ,
 וְאַחֲר־כֵּךְ יִתְגַּלְגַּל וְיִהְיֶה עֹשִׂיר, כִּי עֵקֶר הָאֱמוּנָה הָיָה אֲצֵלֶם הַמָּמוֹן
 כַּנִּ"ל. וְהָיָה לָהֶם עֲבוֹדוֹת וְקַרְבָּנוֹת וְקַטְרֹת, שֶׁהָיוּ עוֹבְדִים בָּהֶם אֶת
 הָאֱלֹקוֹת הַנִּ"ל (דִּהְיִנוּ בְּעַלֵי הַמָּמוֹן הִרְבָּה כַּנִּ"ל), וּבִוְדָאֵי אֶף-עַל-
 פִּי-כֵן הִיְתָה הַמְּדִינָה מְלֵאָה מִרְצִיחָה וּגְזֵלָה, כִּי מִי שְׁלֹא הָיָה מֵאֲמִין
 בְּעֲבוֹדוֹת הַנִּ"ל, הָיָה רוֹצֵחַ וְגֹזֵל, כְּדֵי שִׁיחֵיהָ לוֹ מָמוֹן, כִּי עֵקֶר הָיָה
 אֲצֵלֶם הַמָּמוֹן כַּנִּ"ל, כִּי עַל-יְדֵי הַמָּמוֹן יְכוּלִים לְקַנּוֹת כָּל דָּבָר, אֲכִילָה
 וּמְלַבוּשִׁים, וְעֵקֶר חַיּוֹת הָאָדָם, עַל-יְדֵי הַמָּמוֹן (כֵּן הִיְתָה סִבָּתָם לְפִי
 דַּעְתָּם הַמְּשֻׁשָׁת וְהַנְּבוּכָה), עַל-כֵּן הָיָה הַמָּמוֹן הָאֱמוּנָה שְׁלָהֶם.
 וְהָיוּ מְשֻׁתְּדָלִים שְׁלֹא יִהְיֶה נְחָסֵר אֲצֵלֶם מָמוֹן כָּלָל, כִּי הַמָּמוֹן הוּא
 עֵקֶר הָאֱמוּנָה וְהָאֱלֹקוֹת שְׁלָהֶם כַּנִּ"ל, אֲדַרְבָּא, צְרִיכִים לְהַשְׁתַּדֵּל
 לְהוֹסִיף וּלְהַכְנִים מָמוֹן מִמְּקוֹמוֹת אַחֲרִים לְתוֹךְ הַמְּדִינָה.

וְהָיוּ יוֹצְאִים מֵהֶם סוֹחְרִים לְסַחֵר בְּמִדְיָנוֹת אַחֲרַיִם כְּדִי לְהַשְׁתַּכַּר מְמוֹן, לְהַכְנִים מְמוֹן יוֹתֵר לְתוֹךְ הַמְּדִינָה. וְצַדִּיקָה, בְּיָדָי הוּא אִסוּר גְּדוֹל לְפִי דַעְתָּם, כִּי הוּא מַחְסִיר שְׁפַע מְמוֹנוֹ אֲשֶׁר נָתַן לוֹ הָאֱלֹקִים, אֲשֶׁר זֶה הוּא הָעֵקֶר, שְׂיִהְיֶה לוֹ מְמוֹן, וְהוּא פּוֹגֵם וּמַחְסִיר מְמוֹנוֹ, עַל-כֵּן בְּיָדָי הָיָה אִסוּר אֲצִלָּם לְתַן צַדִּיקָה. גַּם הָיָה אֲצִלָּם מְמַנִּים, שְׂהָיוּ מְמַנִּים לְהַשְׁגִּיחַ עַל כָּל אֶחָד אִם יֵשׁ לוֹ כָּל-כֶּךָ מְמוֹן כְּמוֹ שֶׁהוּא אוֹמֵר, כִּי כָּל אֶחָד הָיָה צָרִיךְ לְהִרְאוֹת עֲשָׂרוֹ בְּכָל פַּעַם, כְּדִי שְׂיִהְיֶה נִשְׁאָר בְּאוֹתוֹ הַמַּעֲלָה שְׂהָיָה לוֹ לְפִי מְמוֹנוֹ כַּנִּ"ל. וְלַפְעָמַיִם הָיָה נַעֲשֶׂה מַחֲיָה אָדָם, וּמֵאָדָם-חַיָּה, דְּהֵינּוּ כְּשֶׁאֶחָד אֲבִד מְמוֹנוֹ, אֲזִי נַעֲשֶׂה מֵאָדָם חַיָּה, אַחֲרַיִם שְׂאִין לוֹ מְמוֹן, וְכֵן לְהַפְּךָ, כְּשֶׁאֶחָד הִרְוִיחַ מְמוֹן, אֲזִי נַעֲשֶׂה מַחֲיָה אָדָם. וְכֵן בְּשֶׁאֶר הַמַּעֲלוֹת כְּפִי הַמְּמוֹן כַּנִּ"ל. וְהָיוּ לָהֶם צוּרוֹת וּפִאטְרַעטִין (דְּמוֹת דְּיוֹקָן) שֶׁל אוֹתָן הָאֱלֹקוֹת (דְּהֵינּוּ בְּעֵלֵי הַמְּמוֹן), וְהָיוּ אֲצִל כָּל אֶחָד וְאֶחָד צוּרוֹת הַלָּלוּ, וְהָיוּ מַחֲבָקִים וּמְנַשְׁקִים אוֹתָם, כִּי זֶה הָיָה הָעֲבוּדָה וְהַאֲמוּנָה שֶׁלָּהֶם, כַּנִּ"ל.

וְהַאֲנָשִׁים הַנִּ"ל, דְּהֵינּוּ הַאֲנָשִׁים הַכְּשִׁירִים שֶׁל הַבַּעַל-תְּפִלָּה הַנִּ"ל, חָזְרוּ לְמְקוֹמָם וְסָפְרוּ לְהַבַּעַל-תְּפִלָּה מְגִדֵּל הַטְּעוֹת וְהַשְׁטוֹת שֶׁל אוֹתָהּ הַמְּדִינָה אִיךְ הֵם נְבוֹכִים מְאֹד בְּתַאֲוֹת מְמוֹן, וְשֶׁהֵם רוֹצִים לַעֲקֹר לְמְדִינָה אַחֲרֵת וְלַעֲשׂוֹת לָהֶם כּוֹכָבִים וּמְזֹלוֹת, עָנָה וְאָמַר הַבַּעַל-תְּפִלָּה הַנִּ"ל, שֶׁהוּא מְתִירָא שְׁלֵא יִתְעוּ יוֹתֵר וְיוֹתֵר, אַחֲרֵי-כֵן

נִשְׁמַע שְׁעָשׂוּ לְעֶצְמוֹן אֱלֻקוֹת, כַּנִּ"ל. עָנָה וְאָמַר הַבַּעַל-תְּפִלָּה הַנִּ"ל, שְׁעַל דְּבַר זֶה הָיָה מִתּוֹרָא וְדוֹאֵג מִתְחַלָּה. וְהָיָה לוֹ לְהַבַּעַל-תְּפִלָּה רַחֲמָנוּת גָּדוֹל עֲלֵיהֶם, וְנִתְיָשֵׁב לִילָךְ בְּעֶצְמוֹ לְשֵׁם, אוֹלֵי יָשִׁיב אוֹתָם מִטְּעוֹתָם.

וְהִלֵּךְ לְשֵׁם הַבַּעַל-תְּפִלָּה, וּבָא אֶל הַשּׁוֹמְרִים שְׁעוֹמְדִים סְבִיב הַהָר, וְהַשּׁוֹמְרִים מִסְתַּמָּא הָיוּ אֲנָשִׁים קְטַנִּים בְּמַעְלָה, שְׁהֵם רִשְׁאִים לְעַמּוּד בְּאוֹרָא דְהָאֵי עֲלָמָא, כִּי אֲנָשִׁים שְׁיִישׁ לָהֶם מַעְלוֹת מַחֲמַת הַמָּמוֹן כַּנִּ"ל, הֵם אֵינָם יְכוּלִים כָּלֵל לְהִתְעַרֵּב עִם בְּנֵי הָעוֹלָם וְלְעַמּוּד בְּאוֹרָא דְהָאֵי עֲלָמָא, שְׁלֹא יִטְמְאוּ עֶצְמוֹן כַּנִּ"ל, וְלֹא הָיוּ יְכוּלִים לְדַבֵּר כָּלֵל עִם בְּנֵי הָעוֹלָם, שְׁלֹא יִטְמְאוּ אוֹתָם בְּהַבֵּל פְּיָהֶם (עַל-כֵּן בּוֹדֵאֵי הַשּׁוֹמְרִים שְׁעַמְדוּ חוּץ לְעִיר, הָיוּ קְטַנִּים בְּמַעְלָה כַּנִּ"ל), אֲךָ גַּם הַשּׁוֹמְרִים הָיָה לָהֶם הַצּוֹרוֹת הַנִּ"ל, וְהָיוּ מַחֲבָקִים וּמְנַשְׁקִים אוֹתָם בְּכָל פַּעַם, כִּי גַם אֶצְלָם הָיָה עֵקֶר הָאֵמוּנָה הַמָּמוֹן כַּנִּ"ל. וּבָא הַבַּעַל-תְּפִלָּה הַנִּ"ל אֶצְל שׁוֹמֵר אֶחָד, וְהִתְחִיל לְדַבֵּר עִמּוֹ מִהַתְּכַלִּית, בְּאֲשֶׁר שְׁעַקֵּר הַתְּכַלִּית הוּא רַק עֲבוּדַת ה', תּוֹרָה וְתְּפִלָּה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים וְכוּ', וְהַמָּמוֹן הוּא שְׁטוּת וְאֵינּוּ תְּכַלִּית כָּלֵל וְכוּ'. וְלֹא שָׁמַע אֵלָיו כָּלֵל הַשּׁוֹמֵר הַנִּ"ל, כִּי כָּבֵר נִשְׁקַע אֶצְלָם מִיָּמִים רַבִּים, שְׁעַקֵּר הוּא רַק הַמָּמוֹן כַּנִּ"ל. וְכֵן הִלֵּךְ הַבַּעַל-תְּפִלָּה לְשׁוֹמֵר שְׁנֵי וְדַבֵּר עִמּוֹ גַּם-כֵּן כַּנִּ"ל, וְלֹא שָׁמַע אֵלָיו גַּם-כֵּן. וְכֵן הִלֵּךְ אֶל כָּל הַשּׁוֹמְרִים, וְלֹא שָׁמְעוּ אֵלָיו כָּלֵל.

וַיֵּשֶׁב עֲצָמוֹ הַבַּעַל-תְּפִלָּה, וְנִכְנַם לְתוֹךְ הָעִיר שֶׁהִיְתָה עַל הַהָר כַּנִּל, כְּשָׂבָא לְשָׁם, הָיָה אֶצְלָם פְּלִיאָה, וְשָׂאֵלוּ אוֹתוֹ: אֵיךְ נִכְנַסְתָּ לְכָאן? כִּי לֹא הָיָה אֲפָשָׁר לְשׁוּם אָדָם לְכַנֵּם אֶצְלָם כַּנִּל. הַשִּׁיב לָהֶם: מֵאַחַר שֶׁכָּבַר נִכְנַסְתִּי, יִהְיֶה אֵיךְ שִׁיְהִיָּה, מָה אַתֶּם שׂוֹאֲלִים עַל זֶה? וְהִתְחִיל הַבַּעַל-תְּפִלָּה לְדַבֵּר עִם אֶחָד מֵהַתְּכֵלִית וְכוּ' כַּנִּל, וְלֹא שָׁמַע אֱלֹוֹ כָּלֵל, וְכֵן הִשְׁנִי וְכֵן כָּלָם, כִּי כָּבַר נִשְׁקָעוּ בְּטַעוּתָם הַנִּל. וְהָיָה הַדָּבָר תְּמוּנָה בֵּין אֲנִשֵׁי הָעִיר עַל שֶׂבָא אָדָם אֶצְלָם וּמִדָּבָר אֲלֵיהֶם בְּדִבְרֵים הָאֵלֶּה הַפֶּךְ אֲמוּנָתָם, וְהִרְגִּישׁוּ בְּעֲצָמָן, אֲוִלֵי הָאָדָם הַזֶּה הוּא הַבַּעַל-תְּפִלָּה, כִּי כָּבַר נִשְׁמַע אֶצְלָם שִׁישׁ בַּעַל-תְּפִלָּה כְּזֶה בְּעוֹלָם, כִּי כָּבַר נִתְּפָרְסָם הַדָּבָר שֶׁל הַבַּעַל-תְּפִלָּה בְּעוֹלָם כַּנִּל, וְהָיוּ קוֹרִין אוֹתוֹ בְּעוֹלָם: דָּעַר פְּרוּמָר בַּעַל-תְּפִלָּה (הַבַּעַל תְּפִלָּה הַחֲסִיד), אֵךְ לֹא הָיָה אֲפָשָׁר לָהֶם לְהַכִּירוֹ וּלְתַפְסוֹ, כִּי הָיָה מְשֻׁנָּה עֲצָמוֹ אֶצְלָ כָּל אֶחָד וְאֶחָד. אֶצְלָ זֶה הָיָה נִדְמָה כְּסוֹחֵר וְאֶצְלָ זֶה כְּעַנִּי וְכוּ' כַּנִּל, וְתִכְרַף נִמְלֵט מִשָּׁם.

וַיְהִי הַיּוֹם, וְהָיָה גְבוּר, שֶׁנִּתְקַבְּצוּ אֱלֹוֹ כַּמָּה גְבוּרִים. וְהָיָה הַגְּבוּר עִם גְבוּרָיו הוֹלֵךְ וְכוּבֵשׁ מְדִינוֹת, וְלֹא הָיָה רוּצָה כִּי אִם הַכְּנָעָה. וְכִשְׁהָיוּ בְּנֵי מְדִינָה מְכַנְיָעִים עֲצָמָן תַּחְתָּיו הָיָה מְנִיחָם; וְאִם לָאוּ, הָיָה מַחְרִיבָם. וְהָיָה הוֹלֵךְ וְכוּבֵשׁ, וְלֹא הָיָה רוּצָה שׁוּם מָמוֹן רַק הַכְּנָעָה שִׁיְהִיוּ תַּחְתָּיו. וְהָיָה דָּרְכוֹ שֶׁל הַגְּבוּר, שֶׁהָיָה שׂוֹלַח לְמְדִינָה גְבוּרָיו,

בְּשִׁהְיָה עֲדִין רְחוֹק מִמְּנַח הַרְבֵּה, חֲמִשִּׁים פָּרָסָאוֹת, שְׂיִכְנִיעוּ עֲצֻמָּן תַּחֲתָיו, וְהָיָה כּוֹבֵשׁ מְדִינֹת כַּנְּ"ל.

וְהַסּוֹחָרִים שֶׁל הַמְּדִינָה שֶׁל עֲשִׂירוֹת הַנְּ"ל, שֶׁהָיוּ סוֹחָרִים בְּמְדִינֹת אַחֲרוֹת כַּנְּ"ל, בָּאוּ לְמְדִינַתְּם, וְסָפְרוּ מִהַגְּבוּר הַנְּ"ל, וְנִפְּל עֲלֵיהֶם פַּחַד גָּדוֹל. וְאַף-עַל-פִּי שֶׁהָיוּ מְרָצִים לְהַכְנִיעַ עֲצֻמָּן תַּחֲתָיו, אֵף שֶׁשָּׁמְעוּ שֶׁהוּא מְמַאֵם בְּמָמוֹן, וְאִינוּ רוֹצִה מָמוֹן כָּלָל, וְזֶה הָיָה הַפֶּךְ אֲמוֹנַתְּם, עַל-כֵּן הָיָה בְּלִתי אֲפֹשֶׁר אֲצֻלָּם לְהַכְנִיעַ תַּחֲתָיו, כִּי הָיָה אֲצֻלָּם כְּמוֹ שָׂמֵד, מֵאַחַר שֶׁאִינוּ מֵאֲמִין כָּלָל בְּאֲמוֹנַתְּם דְּהֵינּוּ בְּמָמוֹן, וְנִתְיָרָאוּ מְאֹד מִלְּפָנָיו.

וְהַתְּחִילוּ לַעֲשׂוֹת עֲבוֹדוֹת וּלְהַקְרִיב קִרְבָּנוֹת לְאֱלֹקוֹתֵם הַנְּ"ל, וְהָיוּ לוֹקָחִים חֵיָה (דְּהֵינּוּ מִי שְׂיִישׁ לוֹ מָמוֹן מְעַט, שֶׁהוּא חֵיָה אֲצֻלָּם) וְהַקְרִיבוּ לְקָרְבָּן לְאֱלֹקוֹת הַנְּ"ל, וְכִיּוֹצֵא בְּאֵלוֹ הָעֲבוֹדוֹת כַּנְּ"ל. וְהַגְּבוּר הַנְּ"ל הָיָה הוֹלֵךְ וּמִתְקָרֵב אֲלֵיהֶם בְּכָל פַּעַם, וְהַתְּחִיל לְשַׁלַּח אֲלֵיהֶם גְּבוּרָיו מֵהֵם רוֹצִים, כְּדַרְכּוֹ כַּנְּ"ל, וְהָיָה עֲלֵיהֶם פַּחַד גָּדוֹל, וְלֹא הָיוּ יוֹדְעִים מַה לַעֲשׂוֹת. וַיַּעֲצוּ אוֹתָם אֲנָשִׁים סוֹחָרִים שְׁלָהֶם: הִיּוֹת שֶׁהָיוּ בְּמְדִינָה, שֶׁכָּל בְּנֵי הַמְּדִינָה הֵם כָּלָם אֱלֹקוֹת, וְנוֹסְעִים עִם מְלֹאכִים, דְּהֵינּוּ שֶׁכָּל אֲנָשֵׁי אוֹתָהּ הַמְּדִינָה מִקְטָן וְעַד גָּדוֹל הֵם כָּלָם עֲשִׂירִים מִפְּלָגִים, עַד שֶׁהַקְטָן שֶׁבָּהֶם הוּא גַם-כֵּן אֱלֹק לְפִי טְעוֹתָם (כִּי הַקְטָן שֶׁבָּהֶם הוּא עֲשִׂיר מִפְּלָג וַיִּישׁ לוֹ כָּל-כֶּךָ כִּשְׁעוֹר הַקְּצוּב לְאֱלֹק אֲצֻלָּם וְכַנְּ"ל), וְגַם נוֹסְעִים עִם מְלֹאכִים, כִּי הַסּוֹסִים שְׁלָהֶם הֵם מְכֻסִּים בְּעֲשִׂירוֹת גָּדוֹל בְּזָהָב וְכִיּוֹצֵא, עַד שֶׁכֶּסֶף שֶׁל סוֹם אֶחָד עוֹלָה לְסֶךְ

שֶׁל מְלֶאכֶדְ שָׁלָהּם, נִמְצָא שְׁנוּסֵעִים עִם מְלֹאכִים, שְׁקוּשָׁרִים שְׁלֹשָׁה זִוגוֹת מְלֹאכִים אֶל הָעֵגְלָה וְנוֹסְעִים עִמָּהֶם, בְּכֵן צְרִיכִין לְשַׁלַּח אֶל אוֹתָהּ הַמְּדִינָה, וּמִשָּׁם יִהְיֶה לָהֶם עֲזָרָה בְּיָדָי, מֵאַחַר שֶׁכָּל הַמְּדִינָה הֵם כָּלֵם אֱלֻקוֹת (כָּל זֶה הִיְתָה עֲצַת הַסּוֹחָרִים שָׁלָהֶם). וְהוּמָב הַדָּבָר בְּעֵינֵיהֶם מְאֹד, כִּי הָיוּ מֵאֲמִינִים שֶׁבְּיָדָי יִהְיֶה לָהֶם יְשׁוּעָה מִשָּׁם, מֵאַחַר שֶׁהֵם כָּלֵם אֱלֻקוֹת כִּנְ"ל.

וְהַבַּעַל-תְּפִלָּה הַנִּ"ל יֵשֵׁב עֲצָמוֹ, שְׁיִלֶּךְ עוֹד הַפֶּעַם אֶל אוֹתוֹ הַמְּדִינָה הַנִּ"ל, אוֹלֵי אֶף-עַל-פִּי-כֵן יֵשִׁיב אוֹתָם מִטְּעוֹתָם זֶה. וְהִלֶּךְ לְשָׁם, וּבֹא אֶל הַשּׁוֹמְרִים, וְהִתְחִיל לְדַבֵּר עִם שׁוֹמֵר אֶחָד כְּדָרְכוֹ, וְסִפֵּר לוֹ הַשּׁוֹמֵר מִהַגְּבוּר הַנִּ"ל, שְׁיֵשׁ לָהֶם פֶּחַד גָּדוֹל מִפָּנָיו וְכוּ' כִּנְ"ל. וְשָׂאֵל אוֹתוֹ הַבַּעַל-תְּפִלָּה: וּמָה אַתֶּם רוֹצִים לַעֲשׂוֹת? וְסִפֵּר לוֹ הַשּׁוֹמֵר עֲנִין הַנִּ"ל, שֶׁהֵם רוֹצִים לְשַׁלַּח אֶל הַמְּדִינָה שֶׁהֵם כָּלֵם אֱלֻקוֹת וְכוּ' כִּנְ"ל.

וְשָׁחַק מִמֶּנּוּ מְאֹד הַבַּעַל-תְּפִלָּה וְאָמַר לוֹ: הֲלֹא הֵכַל נְשֻׁמוֹת גָּדוֹל, כִּי גַם בְּנֵי אוֹתָהּ הַמְּדִינָה הֵם כָּלֵם רַק בְּנֵי אָדָם כְּמוֹנוֹ, וְגַם אַתֶּם כָּלְכֶם וְאַלְקִים שְׁלֹכֶם, כָּלֵם הֵם רַק בְּנֵי-אָדָם וְלֹא אֱלֹהִים, רַק שְׁיֵשׁ יְחִיד בְּעוֹלָם, שֶׁהוּא הַבּוֹרָא יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ, וְאוֹתוֹ לְבַד רָאוּי לְעַבְדָּה, וְלוֹ רָאוּי לְהִתְפַּלֵּל, וְזֶהוּ עֵקֶר הַתְּכֵלִית. וְכִיּוֹצֵא בְּדַבְרִים אֵלֶּיךָ דְּבַר הַבַּעַל-תְּפִלָּה אֶל הַשּׁוֹמֵר הַנִּ"ל, וְלֹא שָׁמַע אֵלָיו הַשּׁוֹמֵר, כִּי כָּבֵד נִשְׁקַע אֶצְלָם טְעוֹתָם מִיָּמִים רַבִּים כִּנְ"ל. אֶךְ אֶף-עַל-פִּי-כֵן הַבַּעַל תְּפִלָּה הַרְבֵּה עָלָיו דְּבָרִים, עַד שֶׁבִּסּוֹף הֵשִׁיב לוֹ הַשּׁוֹמֵר: וְיִתֵּר מִזֶּה

מָה אָנִי יְכוּל לַעֲשׂוֹת? הֲלֹא אָנִי רַק יְחִיד בְּעֵלְמָא (וַיֵּשׁ כְּנִגְדֵי בְּנֵי
הַמְּדִינָה, שָׁהֵם רַבִּים) וְזֹאת הַתְּשׁוּבָה הַיְתֵה קִצַּת נְחֻמָּה לְהַבְעֵל-
תְּפִלָּה, כִּי הִבִּין שֶׁהִתְחִילוּ דְבָרָיו קִצַּת לְכַנֵּס בְּאֲזְנֵי הַשּׁוֹמֵר, כִּי
הַדְּבָרִים שֶׁדִּבֶּר הַבְּעַל-תְּפִלָּה מִקֵּדָם בַּפֶּעַם הָרִאשׁוֹנָה עִם אוֹתוֹ
הַשּׁוֹמֵר, וְהַדְּבָרִים שֶׁדִּבֶּר עִתָּה נִתְקַבְּצוּ יַחַד, עַד שֶׁעָשׂוּ אִיזָה רִשָּׁם
בְּלִבּוֹ, עַד שֶׁהִתְחִיל מְעַט לְהִסְתַּפֵּק וּלְנַטוֹת אֵלָיו קִצַּת, כַּנִּרְאָה מִתּוֹךְ
הַתְּשׁוּבָה הַנִּלְ"ל. וְכֵן הִלֵּךְ הַבְּעַל-תְּפִלָּה אֶל הַשּׁוֹמֵר הַשְּׂנִי וְדִבֶּר עִמּוֹ
גַּם-כֵּן כַּנִּלְ"ל, וְלֹא שָׁמַע אֵלָיו גַּם-כֵּן, וּבִסּוּף הִשְׁיִב לוֹ גַּם-כֵּן כַּנִּלְ"ל:
הֲלֹא אָנִי יְחִיד כְּנִגְדֵי בְּנֵי הַמְּדִינָה וְכוּ' כַּנִּלְ"ל, וְכֵן כָּל הַשּׁוֹמְרִים כָּלָם
הִשְׁיִבוּ לוֹ תְּשׁוּבָה זוֹ בִּסּוּף.

אַחֲר־כֵּן נִכְנַס הַבְּעַל-תְּפִלָּה אֶל הָעִיר, וְהִתְחִיל שׁוֹב לְדַבֵּר עִמָּם
כְּדַרְכּוֹ, בְּאֲשֶׁר שָׁכְלָם בְּטַעוֹת גְּדוֹל, וְאִין זֶה תְּכִלִּית כָּלָל, רַק עָקַר
הַתְּכִלִּית לַעֲסֹק בְּתוֹרָה וּתְפִלָּה וְכוּ', וְלֹא שָׁמְעוּ אֵלָיו, כִּי כָּלָם נִשְׁקָעוּ
מְאֹד בְּזֶה מִיָּמִים רַבִּים.

וּסְפְרוּ לוֹ מִהַגְּבוּר, וְשָׁהֵם רוֹצִים לְשַׁלַּח אֶל הַמְּדִינָה, שָׁהֵם כָּלָם
אֵלְקוֹת וְכוּ', כַּנִּלְ"ל וְשָׁחַק מֵהֵם גַּם-כֵּן, וְאָמַר לָהֶם שֶׁהוּא שְׁטוּת,
וְשָׁכְלָם רַק בְּנֵי-אָדָם וְכוּ', וְהֵם לֹא יוּכְלוּ לַעְזֹר לָכֶם כָּלָל, כִּי אַתֶּם
בְּנֵי-אָדָם, וְהֵם בְּנֵי-אָדָם, וְאִינֶם אֱלֹוֶךְ כָּלָל, רַק שֵׁישׁ יְחִיד יִתְבָּרֵךְ
שָׁמוֹ וְכוּ'. וְעַל עֲנִין הַגְּבוּר אָמַר לָהֶם (בְּלִשׁוֹן תְּמָה, כְּדִרְךְ שְׁמֵתִמִּיהַ
אָדָם וְאוֹמֵר): הֵאֵם אִינֹו זֶה הַגְּבוּר (הַיְדוּעַ לִי)? וְלֹא הִבִּינוּ דְבָרָיו
אֵלָיו. וְכֵן הָיָה הוֹלֵךְ מֵאֶחָד לְחֵבְרוֹ וּמִדְּבַר עִמָּהֶם כַּנִּלְ"ל, וְעַל עֲנִין

הגבור אמר לכל אחד בנ"ל, אם אינו זה הגבור וכו' בנ"ל, ולא הבינו דבריו.

ונעשה רעש בעיר, באשר שנמצא אחד שמדבר כזאת, שעושה שחוק מאמונתם ואומר, שיש יחיד וכו', ובענין הגבור הוא אומר בנ"ל; והבינו שבודאי הוא הבעל-תפלה, כי כבר היה נתפרסם אצלם בנ"ל. וצונו לחפש אחריו ולתפסו, אף-על-פי שהוא משנה עצמו אצלם בכל פעם בנ"ל (הינו פעם נדמה כסוחר, ופעם כעני וכו', בנ"ל), אך הם ידעו מזה גם-כן, שהבעל-תפלה הנ"ל הוא משנה עצמו בכל פעם, וצונו לחקור אחריו ולתפסו. וחפשו אחריו ותפסוהו, והביאוהו אל השירים. והתחילו לדבר עמו, ואמר להם גם-כן בנ"ל; באשר שכלם בטעות ושטות גדול, ואין זה תכלית כלל (הינו שהממון אינו התכלית כלל), רק שיש יחיד, שהוא הבורא יתברך שמו וכו', ובני אותה מדינה, שאתם אומרים שהם כלם אלקות, לא יוכלו לעזור לכם כלל, כי הם רק בני-אדם וכו'. ונחשב אצלם למשגע, כי כל בני המדינה היו שקועים בטעות של הממון כל-כך בנ"ל, עד שזה שדבר כנגד דעתם וטעותם, היה נחשב למשגע.

ושאלו אותו: מה זה שאתה אומר על ענין הגבור (בלשון תמה) אם אינו זה הגבור, בנ"ל? השיב להם: שאני הייתי אצל מלך אחד, ונאבד אצלו גבור, ואם הגבור הנ"ל הוא אותו הגבור, יש לי הפרות עמו ויתר מזה: מה שאתם בטוחים במדינה הנ"ל, שהם כלם

אַלְקוּת, זֶהוּ שְׁטוּת, כִּי הֵם לֹא יוּכְלוּ לַעְזֹר לָכֶם; וּלְדַעְתִּי, אִם תִּהְיוּ
בְּטוֹחִים עֲלֵיהֶם, אֲדַרְבָּא, זֶה יִהְיֶה מִפְּלֵה שְׁלָכֶם.

אָמְרוּ לוֹ: מַנֵּין אַתָּה יוֹדֵעַ זֹאת? הַשִּׁיב לָהֶם: הַיּוֹת שְׂאֲצֵל הַמֶּלֶךְ
הַנִּ"ל, שֶׁהוּא הָיָה אֲצִלוֹ בַּנִּ"ל, הָיָה לוֹ יָד, דְּהִינּוּ שְׁהִיָּה אֲצֵל אוֹתוֹ
הַמֶּלֶךְ תְּמוּנַת יָד עִם חֲמִשׁ אֲצָבָעוֹת וְעִם כָּל הַשְּׂרָטוּטִין שֵׁישׁ עַל
הַיָּד, וְזֹאת הַיָּד הִיְתָה הַלְּאֲנַד-קֶאֶרְט (הִינּוּ מִפֶּת הָעוֹלָם) שֶׁל כָּל
הָעוֹלָמוֹת, וְכָל מָה שְׁהִיָּה מִן בְּרִיאַת שָׁמַיִם וָאָרֶץ עַד הַסּוֹף, וּמָה
שִׁיְהִיָּה אַחֲר־כֵּן, הַכֹּל הָיָה מְצִיר עַל אוֹתוֹ הַיָּד, כִּי הָיָה מְצִיר
בְּשְׂרָטוּטֵי הַיָּד צִיּוֹר עֲמִידַת כָּל עוֹלָם וְעוֹלָם עִם כָּל פְּרָטִיו, כְּמוֹ
שְׂמִצִּיר עַל הַלְּאֲנַד-קֶאֶרְט (כִּיְדוּעַ לְבִקְיָאִים בְּעֵינֵי צִיּוֹר מִפֶּת הָעוֹלָם,
שְׂקוֹרִין לְאֲנַד-קֶאֶרְט). וְהָיָה בְּהַשְּׂרָטוּטִין כְּמוֹ אוֹתִיּוֹת, כְּמוֹ
שְׂבִלְאֲנַד-קֶאֶרְט כְּתוּבִים אוֹתִיּוֹת אֲצֵל כָּל דָּבָר וְדָבָר, כִּדִּי לִידַע מָה
הוּא הַדָּבָר הַזֶּה, דְּהִינּוּ לִידַע שְׂכָאן הוּא עִיר פְּלוֹנִי וְכָאן נְהָר פְּלוֹנִי
וְכִיּוֹצֵא, כְּמוֹ כֵּן מִמָּשׁ הָיָה נִרְשָׁם בְּשְׂרָטוּטֵי הַיָּד הַנִּ"ל כְּמוֹ אוֹתִיּוֹת,
שְׁהִיוּ הָאוֹתִיּוֹת נִרְשָׁמִים אֲצֵל כָּל דָּבָר וְדָבָר שְׁהִיָּה נִרְשָׁם עַל הַיָּד,
כִּדִּי לִידַע מַהוּת הַדָּבָר. וְגַם פְּרָטֵי כָּל הַמְּדִינּוֹת וְעִירוֹת וְנְהָרוֹת
וְנִשְׂרִים וְהָרִים וְשָׂאֵר דְּבָרִים פְּרָטִיִּים, הַכֹּל הָיָה נִרְשָׁם עַל הַיָּד
בְּשְׂרָטוּטֵי הַנִּ"ל, וְאֲצֵל כָּל דָּבָר הָיוּ כְּתוּבִים אוֹתִיּוֹת, שְׁזֵהוּ דָּבָר
פְּלוֹנִי, וְזֵה דָּבָר פְּלוֹנִי. וְגַם כָּל בְּנֵי-אָדָם שְׁהוּלְכִים בְּתוֹךְ הַמְּדִינָה וְכָל
הַמְּאָרְעוֹת שְׁלָהֶם, הַכֹּל הָיָה נִרְשָׁם שָׁם. וְהָיָה כְּתוּב שָׁם גַּם כָּל

הַדְרָכִים מִמְדִּינָה לְמְדִינָה וּמִמְקוֹם לְמִקְוֹם, וּמִחֲמַת זֶה הָיִיתִי יוֹדֵעַ
לְכַנֵּס אֶל הָעִיר הַזֹּאת, מֵהַ שְׂאִי-אֶפְשָׁר לְשׁוּם אָדָם לְכַנֵּס לְכֹאֵן. וְכֵן
אִם אַתֶּם רוֹצִים לְשַׁלַּח אוֹתִי לְעִיר אַחֶרֶת, אֲנִי יוֹדֵעַ הַדְרָךְ גַּם-כֵּן,
הַכֹּל עַל-יְדֵי הַיָּד הַגִּזְ"ל. וְכֵן הָיָה נִרְשָׁם בָּהֶּ הַדְרָךְ מֵעוֹלָם לְעוֹלָם, כִּי
יֵשׁ דְרָךְ וְנֹתֵיב, שֶׁעַל-יָדוֹ יְכוּלִין לְעֲלוֹת מֵאֶרֶץ לְשָׁמַיִם (כִּי אִי-אֶפְשָׁר
לְעֲלוֹת לְשָׁמַיִם, מִחֲמַת שְׂאִין יוֹדְעִין הַדְרָךְ, וְשֵׁם הָיָה נִרְשָׁם הַדְרָךְ
לְעֲלוֹת לְשָׁמַיִם), וְהָיָה נִרְשָׁם שֵׁם כָּל הַדְרָכִים שֶׁיֵּשׁ מֵעוֹלָם לְעוֹלָם,
כִּי אֵלֵיהֶוּ עָלָה לְשָׁמַיִם בְּדְרָךְ פְּלוֹנִי, וְהָיָה כְּתוּב שֵׁם אוֹתוֹ הַדְרָךְ,
וּמִשָּׁה רַבְּנוּ עָלָה לְשָׁמַיִם בְּדְרָךְ אַחֵר, וְהָיָה כְּתוּב שֵׁם אוֹתוֹ הַדְרָךְ
גַּם-כֵּן, וְכֵן חֲנוּךְ עָלָה לְשָׁמַיִם בְּדְרָךְ אַחֵר, וְהָיָה כְּתוּב שֵׁם גַּם אוֹתוֹ
הַדְרָךְ, וְכֵן מֵעוֹלָם לְעוֹלָם, הַכֹּל הָיָה נִרְשָׁם בְּשִׁרְטוּטֵי הַיָּד הַגִּזְ"ל. גַּם
הָיָה נִרְשָׁם עַל הַיָּד כָּל דָּבָר וְדָבָר כְּפִי מֵהַ שְׁהִיָּה בְּעֵת בְּרִיאַת
הָעוֹלָם, וּכְפִי הַהוּוֹה שָׁלוּ, וּכְפִי מֵהַ שְׁהִיָּה אַחֶר-כֵּךְ, כְּגוֹן סְדוּם, הָיָה
נִרְשָׁם שֵׁם כְּפִי מֵהַ שְׁהִיָּתָה בְּעֵת יִשׁוּבָהּ, קִדְם שְׁנֵהֲפָכָה, גַּם הָיָה
מְצִיר שֵׁם הַפִּיכַת סְדוּם, כְּמוֹ שְׁהִעִיר נִהֲפָכָה, וְגַם הָיָה מְצִיר שֵׁם
צִיּוֹר שֶׁל סְדוּם שֶׁיֵּשׁ לָהּ אַחֵר הַהֲפִיכָה, כִּי הָיָה נִרְשָׁם עַל הַיָּד מֵהַ
שְׁהִיָּה וּמֵהַ שְׁהוּוֹה וּמֵהַ שְׁהִיָּה. וְשֵׁם, בְּאוֹתוֹ הַיָּד, רָאִיתִי שְׁאוֹתוֹ
הַמְדִּינָה הַגִּזְ"ל, שְׁאַתֶּם אוֹמְרִים עֲלֵיהֶם שֶׁהֵם כָּלָם אֱלֻקוֹת עִם כָּל
הָאֲנָשִׁים הַבָּאִים אֵלֵיהֶם לְקַבֵּל עֵזֶר מֵהֶם, כָּלָם יֵהִיוּ נִכְלִין וְאוֹבְדִין.
(כָּל זֶה הֵשִׁיב לָהֶם הַבַּעַל-תְּפִלָּה).

וּנְפֹלָא בְּעֵינֵיהֶם הַדְּבָר מְאֹד, כִּי הָיוּ נִכְרִים דְּבָרֵי אֱמֶת, כִּי זֶה יָדוּעַ,
שֶׁעַל הַלְּאֲנֵד-קֶאֱרַט מְצִיר כָּל הַדְּבָרִים, וְהִבִּינוּ שְׁגָם דְּבָרָיו נִרְאִין
דְּבָרֵי אֱמֶת, כִּי זֶה רוֹאִין, שְׁאֵפְשָׁר לְקַבֵּץ וּלְחַבֵּר שְׁנֵי שְׂרֻטְטִין שֶׁל
הַיָּד, וַיְהִי מֵהֶם אוֹת (עַל-כֵּן הִבִּינוּ, שְׁדְּבָרִים אֵלֹו הֵנִי"ל, אִי-אֶפְשָׁר
לְבָדוֹת זֹאת מְלָבוֹ, וּנְפֹלָא בְּעֵינֵיהֶם מְאֹד).

וּשְׂאֵלוֹ אוֹתוֹ: הֵיכָן הוּא הַמְּלָךְ הֵנִי"ל? אוֹלַי יִגְלֶה לָנוּ דֶּרֶךְ אֵיךְ לְמַצֵּא
מָמוֹן? הַשִּׁיב לָהֶם: עֲדִין אַתֶּם רוֹצִים מָמוֹן (בְּלִשׁוֹן תַּמָּה) מִמָּמוֹן לֹא
תִּדְבְּרוּ כָּלֵל. שְׂאֵלוֹ אוֹתוֹ: אַף-עַל-פִּי-כֵן, הֵיכָן הוּא הַמְּלָךְ הֵנִי"ל?

הַשִּׁיב לָהֶם: גַּם אֲנִי אֵינִי יוֹדֵעַ מֵהַמְּלָךְ הֵנִי"ל. וּמַעֲשֵׂה שְׁהָיָה כֶּף הָיָה:
שְׁהָיָה מְלָךְ וּמְלָכָה, וְהָיָה לָהֶם בֵּת יְחִידָה, וְהִגִּיעַ סָמוּךְ לְפִרְקָה,
וְהוֹשִׁיבוּ יוֹעֲצִים לִיעֵץ אֶת מִי רָאוּי לְהַשְׁיֵאֵה לוֹ. וְגַם אֲנִי הָיִיתִי שָׁם
בֵּין בְּעַלֵי הָעֵצָה, כִּי הַמְּלָךְ הָיָה אוֹהֵב אוֹתִי. וְהָיְתָה עֵצָתִי, שְׁיִתְּנוּ לָהּ
אֶת הַגְּבוּרָה, בְּאֲשֶׁר שְׁהַגְּבוּרָה עָשָׂה לָנוּ כַּמָּה טוֹבוֹת, שְׁכַבְּשׁ כַּמָּה
מְדִינוֹת, עַל-כֵּן רָאוּי שְׁיִתְּנוּ לוֹ אֶת הַבֵּת-מְלָכָה לְאִשָּׁה. וְהוֹטְבָה
עֵצָתִי מְאֹד, וְהַסְכִּימוּ כָּלָם לָזֶה. וְהָיְתָה שְׁמִיחָה גְּדוֹלָה שָׁם עַל
שְׁמִצְאוֹ חָתָן לְהַבֵּת-מְלָכָה. וְהַשְׁיֵאוּ אוֹתָהּ עִם הַגְּבוּרָה, וַיִּלְדָה הַבֵּת-
מְלָכָה וְלָדָה. וְאוֹתוֹ הַתִּינּוֹק הָיָה יְפֵה-תֶאֱרַר מְאֹד מְאֹד, שְׁלֹא הָיָה יְפִי
שֶׁל מִין אֲנָוְשֵׁי כָּלֵל, וְשִׁעְרוֹתָיו הָיוּ שָׁל זָהָב, וְהָיָה לָהֶם כָּל הַגְּוֹנִים,
וּפָנָיו הָיוּ כַּפְּנֵי חֲמָה, וְעֵינָיו הָיוּ אוֹרוֹת אַחֲרִים. וְהַתִּינּוֹק הַזֶּה נוֹלָד
עִם חֲכָמָה גְּמוּרָה, כִּי רָאוּ בּוֹ תִּכְרָף (בְּשַׁעַת הַהוֹלָדָה), שֶׁהוּא חָכָם

גמור, שפשהו מדברים בני-אדם, במקום שצריכין לשחק היה שוחק, וכן פיוצא בזה, כי הכירו בו שהוא חכם גדול, רק שעדין אין לו התנועות של גדול, כגון דבור וכיוצא.

והיה אצל המלך מליץ, דהינו דברן בעל לשון ומליצה, שהיה יכול לדבר ולהמליץ דברי צחות נפלאים מאד, שירות ותשבחות להמלך. והמליץ היה גם מעצמו מליץ נאה, אך המלך הנ"ל הראה לו דרך איך יעלה לקבל כח חכמת המליצה, ועל-ידי-זה היה מליץ נפלא מאד מאד.

גם היה להמלך חכם, והחכם היה גם-כן מעצמו חכם, אך המלך הראה לו דרך, איך יעלה ויקבל חכמה, ועל-ידי-זה היה חכם נפלא מאד.

וכן הגבור היה גבור מעצמו, והמלך הראה לו דרך איך יעלה ויקבל גבורה, ועל-ידי זה היה גבור נפלא ונורא מאד, כי יש חרב שהיא תולה באויר העולם, ויש להחרב הזאת שלשה כחות, כשמגביהין את החרב, אזי בורחים ונסים כל שרי החילות, וממילא יש להם מפלה, כי כשנסים השורים, אין מי שינהג המלחמה, ואזי אין תקומה במלחמה, אך אף-על-פי-כן אפשר שיתקרבו הנשארם למלחמה. ויש להחרב הנ"ל שני פיות, ויש להם שני כוחות, שעל-ידי חד אחד נופלים כלם, ועל-ידי חד השני מגיע להם החלי, (שקורין דאר), דהינו שבשרם נכחש ונמם, כידוע חלי זה רחמנא לצלן, הינו שרק על-ידי התנועה שעושין באותו החרב במקום שהיא, על-ידי-זה

מגיע להשונאים כנ"ל, דהינו על-ידי כל חר וחר הכח שיש לה. והמלך הראה להגבור הדרך שיש להתרב הנ"ל, ומשם קבל גבורתו הגדולה. וגם אני, הראה לי המלך הדרך לענין שלי, וקבלתי משם מה שאני צריך.

וכן היה להמלך אוהב נאמן, שהיה אוהב את עצמו עם המלך באהבה נפלאה ונוראה מאד מאד, עד שלא היה אפשר להם כלל שלא יראו זה את זה איזה שעה. אך אף-על-פי-כן יש שעות שצריכין להתפרד קצת, והיו להם צורות, שהיו מצירין צורת שניהם, והיו משעשעין עצמן באלו הצורות בעת שנפרדו אחד מחברו. והצורות האלו היו מצירין איך המלך עם האוהב נאמן אוהבים עצמן ומחבקים ומנשקים עצמן באהבה גדולה. והיה סגלה לאלו הצורות, שמי שהיה מסתכל באלו הצורות, היה מגיע לו אהבה גדולה מאד (הינו שמדת האהבה באה למי שהיה מסתכל באלו הצורות). וגם האוהב נאמן קבל האהבה מן המקום שהראה לו המלך. והגיע עת שהלכו כל הנ"ל כל אחד ואחד למקומו לקבל משם כחו, דהינו המליץ והגבור וכל אנשי המלך הנ"ל, כל אחד ואחד עלה למקומו הנ"ל לחדש שם כחו.

ויהי היום, והיה רוח סערה גדולה בעולם. והרוח סערה הזה בלב את כל העולם כלו, והפך מים ליבשה ומיבשה לים, ומדבר ישוב ומישוב מדבר, והפך את כל העולם כלו. ובא הרוח סערה הזה

לְתוֹךְ בֵּית הַמֶּלֶךְ, וְלֹא עָשָׂה שָׁם שׁוּם הֶזֶק, רַק שָׁנְכַנְם הָרוּחַ סְעָרָה וְחָטַף אֶת הַיֶּלֶד שֶׁל הַבַּת-מַלְכָּה הַגִּ'ל, וּבְתוֹךְ הָרַעַשׁ, (שְׁקוֹרִין אוֹמְפִיט), תִּכְרַף כְּשֶׁחָטַף אֶת הַתִּינוֹק הַיָּקָר הַגִּ'ל, רָדְפָה הַבַּת-מַלְכָּה אַחֲרָיו, וְכֵן הַמַּלְכָּה וְכֵן הַמֶּלֶךְ, עַד שֶׁנִּתְפָּזְרוּ בָּלָם, וְלֹא נוֹדַע מְקוֹמָם אִיִּם.

וְאִנְחָנוּ כְּלָנוּ לֹא הָיִינוּ בְּכָל זֶה, כִּי הָיִינוּ עוֹלָיִם כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְמְקוֹמוֹ לְחִדּוּשׁ כַּחוֹ כַּגִּ'ל, וְכִשְׁחֹזְרָנוּ וּבִאֲנוּ, לֹא מְצָאנוּ אוֹתָם בָּלָם כַּגִּ'ל, וְגַם הַיָּד הַגִּ'ל נֶאֱבְדָה אֲזוּ, וּמֵאֲזוּ נִתְפָּזְרוּ כְּלָנוּ, וּמֵאֲזוּ אִין אָנוּ יְכוּלִים עוֹד לְעֹלוֹת כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְמְקוֹמוֹ לְחִדּוּשׁ כַּחוֹ, כִּי אַחֵר שֶׁנִּהְפָּךְ וְנִתְבַּלְבַּל הָעוֹלָם כֵּלּוֹ וְנִחְלָפוּ כָּל מְקוֹמוֹת הָעוֹלָם מֵיָמַי לְיַבֶּשֶׁת וְכוּ' כַּגִּ'ל, בְּיָדַי אִי-אֶפְשָׁר עֲתָה לְעֹלוֹת בְּדַרְכֵי הָרֵאשׁוֹנִים, כִּי עֲתָה צְרִיכִים דַּרְכִים אַחֲרִים לְפִי חִלּוֹף וְשִׁנוּי הַמְּקוֹמוֹת, וְעַל-כֵּן לֹא הָיִינוּ יְכוּלִים עוֹד לְחֹזֵר וְלְעֹלוֹת כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְמְקוֹמוֹ לְחִדּוּשׁ כַּחוֹ הַגִּ'ל, אֲךָ הַרְשִׁימָה שֶׁנִּשְׁאָר אֶצְלִי כָּל אֶחָד וְאֶחָד הֵיא גַם-כֵּן גְּדוּלָה מְאֹד.

וְאִם הַגִּבּוֹר הַזֶּה הוּא הַגִּבּוֹר שֶׁל הַמֶּלֶךְ הַגִּ'ל, הוּא בְּיָדַי גִּבּוֹר גְּדוֹל מְאֹד (נִרְאָה לִי שֶׁכָּאֵן חָסֵר קֶצֶת). (כָּל זֶה הַיָּשִׁיב הַבַּעַל-תְּפִלָּה לְהַאֲנִשִּׁים הַגִּ'ל). וְהֵם שָׁמְעוּ דְבָרָיו, וְתָמְהוּ מְאֹד, וְהִחֲזִיקוּ אֶת הַבַּעַל-תְּפִלָּה וְלֹא הִנִּיחוּ אוֹתוֹ לִילֵךְ מֵאִתָּם (כִּי אוֹלֵי הַגִּבּוֹר שָׁבֵא עֲלֵיהֶם הוּא הַגִּבּוֹר הַגִּ'ל, שֶׁיֵּשׁ לְהַבַּעַל-תְּפִלָּה הַכְּרוּת עִמוֹ).

וְהַגְבוּר הַנִּלְוֶה הָיָה הוֹלֵךְ וּמִתְקָרֵב וְשׂוֹלֵחַ בְּכָל פַּעַם שְׁלוּחָיו, עַד שֶׁנִּתְקָרַב וּבָא אֲלֵיהֶם, וְעָמַד חוּץ לְעִיר וְשָׁלַח לָהֶם שְׁלוּחָיו, וְנִתְיָרְאוּ מֵאֵד, וּבִקְשׁוּ מִהַבַּעַל תְּפִלָּה הַנִּלְוֶה, שְׂיִתֵּן לָהֶם עֲצָה, וְאָמַר הַבַּעַל-תְּפִלָּה שֶׁצָּרִיכִין לְחַקֵּר הַדֶּרֶךְ וְהַהֲנָהֲגָה שֶׁל אוֹתוֹ הַגְבוּר כְּדֵי שֶׁיִּכְוֶה עַל-יְדֵי-זֶה אִם הוּא אוֹתוֹ הַגְבוּר, (דְּהִינּוּ הַגְבוּר שֶׁל הַמֶּלֶךְ הַנִּלְוֶה). וְהֵלֶךְ הַבַּעַל-תְּפִלָּה וַיֵּצֵא אֶל הַגְבוּר הַנִּלְוֶה, וּבָא אֶל הַמַּחֲנֶה שֶׁל הַגְבוּר, וְהִתְחִיל לְדַבֵּר עִם גְבוּר אֶחָד מִגְבוּרָיו שֶׁל הַגְבוּר (הִינּוּ עִם אֶחָד מִהַשּׂוֹמְרִים, כְּדֵי לְחַקֵּר אִם הוּא אוֹתוֹ הַגְבוּר הַנִּלְוֶה) וְשָׁאַל אוֹתוֹ הַבַּעַל-תְּפִלָּה: מָה מַעֲשִׂיכֶם וְאֵיךְ נִתְחַבְּרָתֶם עִם הַגְבוּר הַזֶּה?

הַשִּׁיב לוֹ (הִינּוּ אֶחָד מִהַגְבוּרִים הַנִּלְוֶה לְהַבַּעַל-תְּפִלָּה): מַעֲשֵׂה שְׁהִיָּה כִּךְ הָיָה, הָיִיתָ שֶׁנִּמְצָא כָּתוּב בְּסִפְרֵי דְבָרֵי-הַיָּמִים שֶׁלָּהֶם (שְׁקוֹרִין קְרָאוּיִנְיָקִישׁ), אֵיךְ שְׁהִיָּה רוּחַ סְעָרָה גְדוֹלָה בְּעוֹלָם, וְהָרוּחַ סְעָרָה הִפְךָ אֶת כָּל הָעוֹלָם בְּלוֹ, שְׁהִפְךָ מַיִם לַיַּבָּשָׁה וּמַיַּבָּשָׁה לַיָּם, וּמִמְדָּבָר יָשׁוּב וְכוּ', וּבִלְבָל אֶת כָּל הָעוֹלָם בְּלוֹ, וְאַחַר הָרַעַשׁ וְהַבְּלָבוּל שֶׁנִּתְבַּלְבְּלוּ כָּל הָעוֹלָם, יָשׁוּבוּ עֲצָמָן בְּנֵי הָעוֹלָם לַעֲשׂוֹת לָהֶם מֶלֶךְ.

וְחָקְרוּ מִי רָאוּי לַעֲשׂוֹתוֹ מֶלֶךְ עֲלֵיהֶם, וְחָקְרוּ וְאָמְרוּ: בְּאִשֶּׁר שֶׁעָקַר הוּא הַתְּכָלִית, עַל-כֵּן מִי שֶׁהוּא מְשֻׁתָּדֵל בְּיוֹתֵר בְּהַתְּכָלִית, הוּא רָאוּי לְהִיֹּת הַמֶּלֶךְ. וְהִתְחִילוּ לְחַקֵּר מִהוּ הַתְּכָלִית, וְהָיָה בִּינֵיהֶם כְּתוֹת כְּתוֹת.

בַּת אַחַת אָמְרוּ, שְׁעַקְר הַתְּכָלִית הוּא כְבוֹד, כִּי אָנוּ רוֹאִים שְׁהַכְּבוֹד
 הוּא הָעֵקֶר אֵצֶל הָעוֹלָם, כִּי כְּשֵׁאִין נוֹתְנִין לְאָדָם כְּבוֹדוֹ, דְּהֵינּוּ
 שְׂמֵד־דְּבָרִים לוֹ אֵיזָה דְּבוֹר כְּנֶגֶד כְּבוֹדוֹ, יֵשׁ לוֹ שְׂפִיכוֹת-דְּמִים, כִּי
 הָעֵקֶר הוּא הַכְּבוֹד אֵצֶל כָּל הָעוֹלָם, וְאַפְלוּ לְאַחַר מִיתָה מְקַפְּדִים
 לְהֵן לְהַמִּת כְּבוֹדוֹ, לְקַבְּרוּ בְּכָבוֹד וְכִיּוֹצֵא. (וְאוֹמְרִים לוֹ, שְׂכָל מַה
 שְׁעוֹשִׁין, הַכֹּל עוֹשִׁין לָךְ בְּשִׁבִיל כְּבוֹדְךָ) אַף-עַל-פִּי שְׂאֲחַר מִיתָה אֵין
 שִׁיךְ מָמוֹן וְשׁוֹם תְּאֹהָ אֵצֶל הַמֵּת, אַף-עַל-פִּי-כֵן עַל כְּבוֹד הַמֵּת
 מְקַפְּדִים. נִמְצָא שְׁהַכְּבוֹד הוּא הָעֵקֶר הַתְּכָלִית, וְכִיּוֹצֵא בְּסִבְרוֹת
 כְּבָאֵלוּ, שָׁל מְבוֹכָה וְשִׁטּוֹת. (וְכֵן כָּל הַכְּתוּת הַמְּבֹאֲרִים לְמַטָּה, כָּלָם
 הָיוּ לָהֶם סִבְרוֹת הַרְבֵּה לְדַעְתָּם הַנְּבוֹכָה וְהַסְּכָלָה. וְקִצְתָּם מְבֹאֲרִים
 לְמַטָּה, אֲךָ רַבְּנוּ ז"ל לֹא רָצָה לְבֹאֵר כָּל הַסִּבְרוֹת הַנְּבוֹכוֹת שֵׁישׁ בְּבָאֵלוּ
 הַדְּעוֹת, כִּי יֵשׁ בְּזֶה סִבְרוֹת נְבוֹכוֹת כָּל-כָּךְ, עַד שְׂאֲפִשֶׁר חָס וְשָׁלוֹם
 לְטַעוֹת בְּאַמַּת בְּבָאֵלוּ הַסִּבְרוֹת שֶׁל שְׁקֵר, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן) עַד שְׁנִסְכְּם
 אֵצֶלָם שְׁעַקְר הַתְּכָלִית הוּא כְבוֹד, עַל-כֵּן צְרִיכִין לְבַקֵּשׁ אִישׁ מְכַבֵּד,
 וְגַם שְׂיִהְיֶה רוֹדֵף אַחַר הַכְּבוֹד, הֵינּוּ שְׂיִהְיֶה רוֹדֵף אַחַר הַכְּבוֹד וְיִשְׁיֵג
 אֶת הַכְּבוֹד (שְׂזָהוּ אִישׁ מְכַבֵּד, שֵׁישׁ לוֹ כְבוֹד), כִּי מֵאַחַר שֶׁהוּא אִישׁ
 מְכַבֵּד, שֵׁישׁ לוֹ כְבוֹד, וְהוּא רוֹדֵף אַחַר כְּבוֹד, וּמִסִּיעַ אֶת הַטֹּבֵעַ
 שֶׁהִיא רוֹצָה בְּכָבוֹד כַּנֵּ"ל, נִמְצָא שְׂזָה הָאִישׁ מִשְׁתַּדֵּל אַחַר הַתְּכָלִית
 וּמִשְׁיֵגוֹ, כִּי הַתְּכָלִית הוּא כְבוֹד (כָּל זֶה הָיָה דַעְתָּם הַסְּכָלָה וְהַנְּבוֹכָה)
 כַּנֵּ"ל, עַל-כֵּן זֶה הָאִישׁ רָאוּי לְהִיּוֹת מְלָךְ. וְהִלְכוּ לְבַקֵּשׁ אִישׁ כְּזֶה,
 וְהִלְכוּ וּמִצְאוּ שֶׁהָיוּ נוֹשְׂאִים אֶת 'בְּעֵטְלִיר' (קַבְּצִין) זְקֵן אַחַד, וְהִלְכוּ
 אַחֲרָיו לְעֵרֶךְ חֲמִשָּׁה מֵאוֹת אַנְשִׁים, כָּלָם 'צִיגִינִירִס' (צוּעֵנִים), וְגַם

הוא היה 'צגייניר', והבעטליר הזה היה עור ועקם ואלם, והאנשים הנ"ל הלכו אחריו, כי כלם היו אנשי המשפחה שלו, כי היו לו אחיות ואחים וזרע מרעים שלו, עד שנעשה מהם קבוץ הנ"ל, שהלכו אחריו ונשאו אותו. והוא הקפיד מאד על כבודו, כי היה בעסן גדול, וכועס בכל פעם עליהם בקפידות גדולות, וצוה בכל פעם שינשאו אותו אנשים אחרים וכעס בכל פעם עליהם. נמצא שזה הבעטליר הזקן הוא איש מכבד גדול, שיש לו כבוד כזה, וגם רוך אחר הכבוד, כי הוא מקפיד כל-כך על כבודו פנ"ל, על-כן הוטב בעיני הכת הזאת הבעטליר הזה, וקבלו אותו למלך. ולהיות גם ארץ גורמת, כי יש ארץ שגורמת ומסגלת לכבוד, וכן יש ארץ גורמת למדה אחרת, על-כן אלו הכת (שחקרו לעצמם שעקר התכלית הוא כבוד) בקשו ארץ גורמת לכבוד, ומצאו מדינה שמסגלת לזה וישבו שם.

בת אחרת אמרו, שאין הכבוד עקר התכלית, וחקרו שעקר התכלית הוא רציחה, כי אנו רואים שכל הדברים נכלים ונפסדים, וכל מה שיש בעולם, עשבים וצמחים ובני-אדם וכל מה שיש בעולם, הכל צריך לבוא לכליון והפסד, נמצא שתכלית הכל הוא הכליון וההפסד, על-כן הרוצח, שהוא הורג ומכלה בני-אדם, נמצא שהוא מרבה להביא את העולם אל התכלית, על-כן נסבם ביניהם שהתכלית הוא רציחה. ובקשו איזה איש שיהיה רוצח וכעסן ובעל-

קנאה ביותר, כי איש כזה הוא קרוב יותר אל התכלית (לפי דעתם הנבוכה), והוא ראוי להיות מלך. והלכו לבקש, ושמעו קול צעקה, ושאלו: מהו קול הצעקה הזאת, והשיבו להם: שקול הצעקה היא, היות שאחד שחט את אביו ואת אמו, ענו ואמרו: וכי יש רוצח אביר-לב וכעסן יותר מזה שיהרג את אביו ואת אמו, האיש הזה השיג את התכלית. והוטב בעיניהם, וקבלו אותו עליהם למלך, ובקשו להם ארץ גורמת לרציחה, ובחרו להם במקום הרים וגבעות שהוא מקום הרוצחים, והלכו לשם וישבו שם עם מלכם.

בת אחרת אמרו, שראוי למלך מי שיש לו שפע מזונות הרבה, ואינו נזון ממזונות של שאר בני-אדם, רק ממזונות דקים (כגון חלב, כדי שלא יתגשם שכלו), ואיש כזה ראוי למלך. אך לא מצאו תקף איש כזה שלא יהיה נזון ממזונות של שאר בני-אדם, ובחרו להם לפי שעה איש עשיר שיש לו שפע מזונות הרבה, עד אשר ימצאו איש ברצונם, דהינו שלא יהיה נזון וכו' כנ"ל, ולפי שעה עשו את העשיר למלך, עד אשר ימצאו איש כנ"ל, אז ירד העשיר מן המלוכה, ויקבלו את אותו האיש למלך. ובחרו להם ארץ גורמת לזה, והלכו וישבו שם.

בת אחרת אמרו, שיפת-תאר ראוי למלך, כי עקר התכלית שיהיה העולם מישוב, כי לזה נברא העולם, ומאחר שהיפת-תאר מעוררת

תָּאוּה זֹו לְיִשׁוּב הָעוֹלָם, נִמְצָא שֶׁהִיא מְבִיאָה אֶל הַתְּכֵלִית, עַל־כֵּן
 יִפֹּת תֵּאָר רְאוּיָה לְמֶלֶךְ. וּבְחֶרֶוּ לָהֶם יִפֹּת־תֵּאָר וּמְלֻכָה עֲלֵיהֶם,
 וּבִקְשׁוּ לָהֶם אֶרֶץ גּוֹרְמַת לָזֶה, וְהִלְכוּ וַיֵּשְׁבוּ שָׁם.

כֵּת אַחֲרַת אָמְרוּ, שֶׁעֵקֶר הַתְּכֵלִית הוּא הַדְּבֹר, כִּי מוֹתֵר הָאָדָם מִן
 הַבְּהֵמָה הוּא הַדְּבֹר, וּמֵאַחַר שֶׁזֶה עֵקֶר הַיִּתְרוֹן שֶׁיֵּשׁ לָאָדָם, עַל־כֵּן
 זֶהוּ עֵקֶר הַתְּכֵלִית. עַל־כֵּן בִּקְשׁוּ לָהֶם אִישׁ דְּבָרָן, שֶׁיְהִיָּה בַּעַל־לְשׁוֹן,
 שֶׁיֵּדַע כִּמָּה לְשׁוֹנוֹת וַיְרַבֶּה לְדַבֵּר תָּמִיד, כִּי אִישׁ כֹּזֵה הוּא אֵצֶל
 הַתְּכֵלִית. וְהִלְכוּ וּמְצָאוּ אִישׁ צְרַפְתִּי מִשְׁנַע, שֶׁהָיָה הוֹלֵךְ וּמְדַבֵּר
 לְעַצְמוֹ. וַיִּשְׁאַלוּהוּ אִם יוֹדֵעַ לְשׁוֹנוֹת, וְהָיָה יוֹדֵעַ כִּמָּה לְשׁוֹנוֹת. וְאִישׁ
 כֹּזֵה בּוֹדֵאֵי הַשָּׁיג הַתְּכֵלִית (לְפִי דַעְתָּם הַנְּבוּכָה), מֵאַחַר שֶׁהוּא בַּעַל־
 לְשׁוֹן, שֶׁיִּוְדַע כִּמָּה לְשׁוֹנוֹת, וּמְדַבֵּר הַרְּבִיחַ מְאֹד, כִּי הוּא מְדַבֵּר אֶפְלוֹ
 לְעַצְמוֹ. עַל־כֵּן הוֹטֵב בְּעֵינֵיהֶם אִישׁ הַזֶּה, וְקָבְלוּ אוֹתוֹ לְמֶלֶךְ. וּבְחֶרֶוּ
 לָהֶם אֶרֶץ גּוֹרְמַת לְעַנְיֵן שְׁלָהֶם, וְהִלְכוּ וַיֵּשְׁבוּ שָׁם עִם מְלָכָם. וּבּוֹדֵאֵי
 הִנְהִיג אוֹתָם בְּדֶרֶךְ הַיֵּשֶׁר.

כֵּת אַחֲרַת אָמְרוּ, שֶׁעֵקֶר הַתְּכֵלִית הוּא שְׂמֻחָה, כִּי כִּשְׁנוֹלָד בֵּין
 שְׂמֻחִים, כִּשְׁיֵשׁ חֲתָנָה שְׂמֻחִים, כִּשְׁכּוֹבֵשִׁים אִיזָה מְדִינָה שְׂמֻחִים,
 נִמְצָא שֶׁתְּכֵלִית הַכֹּל הוּא שְׂמֻחָה. עַל־כֵּן בִּקְשׁוּ אִישׁ שֶׁיְהִיָּה שְׂמֻחַ
 תָּמִיד, נִמְצָא שֶׁהוּא אֵצֶל הַתְּכֵלִית, וְהוּא יְהִיָּה מְלָךְ עֲלֵיהֶם. וְהִלְכוּ
 וּמְצָאוּ שֶׁהָיָה הוֹלֵךְ עָרֵל אֶחָד בְּכַתְנַת בּוּזֵי כְּדָרְכוֹ, וַנִּשָּׂא פֶלַעַשִׁיל

(בְּקִבּוּק יִיזֵן-שָׁרָף) וְהִלְכוּ אַחֲרָיו כַּמָּה עֲרָלִים. וְזֶה הָעֵרֶל הָיָה שָׁמַח מְאֹד (כִּי הָיָה שְׂכֹר מְאֹד), וְרָאוּ שְׂזֵה הָעֵרֶל הוּא שָׁמַח מְאֹד וְאִין לוֹ שׁוּם דְּאָגָה, עַל-כֵּן הוּמַטב בְּעֵינֵיהֶם הָעֵרֶל הַזֶּה, כִּי הִשְׁיֵג אֶת הַתְּכֵלִית שֶׁהוּא שְׂמֻחָה, וְקִבְּלוּ אוֹתוֹ לְמִלְךְ עֲלֵיהֶם, וּבִוּדָּאֵי הִנְהִיג אוֹתָם בְּדַרְךְ הַיִּשְׂרָאֵל. וּבְחֵרוֹ לָהֶם אֶרֶץ גּוֹרְמַת לְעֵנִין שְׁלָהֶם, דְּהִינּוּ מְקוּם כְּרָמִים וּכְבוֹצָא, שְׂיִהִיו עוֹשִׂין יִיזֵן, וּמִהַחֲרָצִנִים יִהִיו עוֹשִׂין יִיזֵן-שָׁרָף, וְלֹא יִלְךְ שׁוּם דְּבַר לְאַבוּד, כִּי זֶהוּ עֵקֶר הַתְּכֵלִית אֲצֵלָם לְשִׁתּוֹת וְלִהְשִׁתְּכַר וְלִהְיוֹת שְׂמֻחַ תָּמִיד, אַף-עַל-פִּי שְׂאִין שׁוּם שְׂיִכּוֹת וְעֵנִין לְשְׂמֻחָתָם, כִּי אִין לָהֶם כָּלֵל עַל מַה לְשְׂמֻחַ, אַף-עַל-פִּי-כֵן זֶה הָיָה עֵקֶר הַתְּכֵלִית אֲצֵלָם לְהִיוֹת שְׂמֻחַ תָּמִיד עַל לֹא דְבַר. וּבְחֵרוֹ לָהֶם אֶרֶץ גּוֹרְמַת כַּנִּ"ל, וְהִלְכוּ וַיֵּשְׁבוּ שָׁם.

כַּת אַחֲרַת אָמְרוּ, שְׁעֵקֶר הוּא חֲכָמָה, וּבְקִשׁוֹ לָהֶם חֲכָם גְּדוֹל וְעָשׂוּ אוֹתוֹ מִלְךְ עֲלֵיהֶם, וּבְקִשׁוֹ לָהֶם אֶרֶץ גּוֹרְמַת לְחֲכָמָה, וְהִלְכוּ וַיֵּשְׁבוּ שָׁם.

כַּת אַחֲרַת אָמְרוּ, שְׁעֵקֶר הַתְּכֵלִית הוּא לְהִשְׁגִּיחַ עַל עֲצָמוֹ בְּאִכְלָה וּשְׂתִיָּה, (שְׁקוֹרִין פִּילֹוִיזִין), לְגַדֵּל הָאִיבָרִים. וּבְקִשׁוֹ בְּעַל אִיבָרִים שְׂיִישׁ לוֹ אִיבָרִים גְּדוֹלִים, וּמִשְׁגִּיחַ לְגַדֵּל הָאִיבָרִים כַּנִּ"ל, כִּי מֵאַחַר שְׂיִישׁ לוֹ אִיבָרִים גְּדוֹלִים יֵשׁ לוֹ חֵלֶק יוֹתֵר בְּעוֹלָם (כִּי הוּא תוֹפֵס מְקוּם יוֹתֵר בְּעוֹלָם), וְהוּא סְמוּךְ יוֹתֵר אֶל הַתְּכֵלִית, כִּי זֶהוּ הַתְּכֵלִית לְגַדֵּל

הַאִיבָרִים, עַל־כֵּן אִישׁ כָּזֶה רָאוּ לְמֶלֶךְ. וְהִלְכוּ וּמָצְאוּ אִישׁ אֶרֶץ,
 (שְׁקוֹרִין וְוִינְגִיר), וְהוֹטֵב בְּעֵינֵיהֶם, כִּי הוּא בַעַל אִיבָרִים וְסֻמוּךְ אֶל
 הַתְּכֵלִית, וְקִבְּלוּ אוֹתוֹ לְמֶלֶךְ. וּבִקְשׁוּ לָהֶם אֶרֶץ גְּדוֹרְמַת לָזֶה, וְהִלְכוּ
 וַיָּשֻׁבוּ שָׁם.

וְהִיְתָה כֵּת אַחֲרַת שְׁאֲמְרוּ, שְׂאִין כָּל זֶה תְּכֵלִית, רַק עַקֵּר הַתְּכֵלִית
 הוּא רַק לַעֲסֹק בַתְּפִלָּה לְהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ וְלִהְיוֹת עָנּוּ וּשְׂפַל־בְּרַךְ וְכוּ'.
 וּבִקְשׁוּ לָהֶם בַּעַל־תְּפִלָּה אֶחָד וְעָשׂוּ אוֹתוֹ לְמֶלֶךְ עֲלֵיהֶם. (וְהַמְעִין
 מֵאֵלָיו יָבִין, שְׂכָל הַכֶּתוּת הַנִּ"ל כֻּלָּם טָעוּ מְאֹד בְּמִבּוֹכוֹת גְּדוֹלוֹת
 מְאֹד, רַק זֹאת הַכֶּת הַאֲחֵרוֹנָה כּוֹנֵנוּ הָאֵמֶת, אֲשֶׁרִי לָהֶם).

כָּל זֶה סֵפֶר אֶחָד מֵהַגְּבוּרִים הַנִּ"ל לְהַבְעֵל־תְּפִלָּה. וְסֵפֶר לוֹ שֵׁהֶם
 (דְּהִינוּ אֵלּוּ הַגְּבוּרִים שְׁנַתְּחַבְּרוּ עִם הַגְּבוּר הַנִּ"ל) הֵם מִן הַכֶּת שֶׁל
 בַּעֲלֵי הַאִיבָרִים, שְׂקִבְּלוּ עֲלֵיהֶם לְמֶלֶךְ בַּעַל אִיבָרִים כַּנִּ"ל. וַיְהִי הַיּוֹם,
 וְהִלְכוּ מִחֲנֵה אַחַת מֵהֶם עִם הָעֲגָלוֹת שֶׁהוֹלְכִין אַחֲרֵי הַמִּחְנֵה,
 (שְׁקוֹרִין אִיבָאוּ), שְׂמוֹלִיכִין אַחֲרֵיהֶם מֵאֲכָל וּמִשְׁתֵּה וְכוּ' וַיֵּצֵא. וְאֵלּוּ
 הַבַּעֲלֵי אִיבָרִים הִיְתָה בְּוֹדָאֵי אֵימַתָּן מִטְּלַת עַל הַבְּרִיּוֹת, כִּי הָיוּ
 אֲנָשִׁים גְּדוֹלִים וְגְבוּרִים, וּבְוֹדָאֵי מִי שְׂפָגַע בָּהֶם נָטָה מֵהֶם מִן הַדְּרָךְ.
 וַיְהִי כִּאֲשֶׁר הִלְכוּ הַמִּחְנֵה הַנִּ"ל, בָּא כְּנֻגְדָם גְּבוּר אֶחָד (וְהוּא הַגְּבוּר
 הַנִּ"ל, שֶׁהוֹלֵךְ עִתָּה עִמָּהֶם כַּנִּ"ל), וְהַגְּבוּר הַזֶּה כִּשְׂבָא כְּנֻגְד הַמִּחְנֵה

לא נטה מן הדרך, ונכנס בתוך המחנה ופיזר אותם לכאן ולכאן, ונתיראו אנשי המחנה מלפניו. והוא נכנס לתוך העגלות הנ"ל שהולכין אחרי המחנה, ואכל כל מה שהיה שם. ונפלא הדבר בעיניהם מאד מאד (על גדל גבורתו, שלא היה מתירא מן המחנה כלל, ונכנס בתוכם ואכל כל מה שהיה על העגלות כנ"ל). ותקף ומיד נפלו לפניו ואמרו לו: יחי המלך, כי ידעו שגבור כזה בודאי ראוי למלך לפי דעתם, שעקר התכלית הוא מי שהוא בעל איברים כנ"ל, ובודאי ימחל לו המלך את המלוכה, מאחר שנמצא גבור בעל איברים כזה, כי לו ראוי המלוכה. וכן הוה, שנתקבל (זה הגבור הנ"ל שבא כנגדם) למלך על הכת הזאת (שנחקר אצלם שעקר הוא בעל איברים כנ"ל). והוא הוא הגבור שאנו הולכין עתה עמו לכבוש העולם. והוא אומר (הינו זה הגבור שנעשה עתה מלך עליהם), שיש לו כזה פונה אחרת במה שהוא הולך לכבוש את העולם, כי אין פונתו כלל לזה שיהיה העולם כבוש תחתיו, רק שיש לו פונה אחרת כזה (כל זה הם דברי אחד מהגבורים, שספר כל זה להבעל תפלה, ששאל לו איך נתחברו עם הגבור כנ"ל, השיב לו כל זה). שאל לו הבעל-תפלה: ומה ענין גבורתו של זה הגבור הנ"ל, שהוא המלך שלכם. השיב לו: היות שמדינה אחת לא רצו להכניע עצמן תחתיו, ולקח הגבור הזה החרב שיש לו, והחרב שלו יש לה ג' כחות: כשמגביהין אותה בורחין כל שרי החילים וכו' (הינו שלשה כחות המבארים למעלה). כששמע זאת הבעל-תפלה, הבין שזהו

בְּיָדַי הַגִּבּוֹר שֶׁל הַמֶּלֶךְ הַנִּי"ל. וּבִקְשׁ הַבַּעַל-תְּפִלָּה, אִם אֶפְשָׁר
שִׁיתְרָאָה פָּנִים עִם זֶה הַגִּבּוֹר שֶׁהוּא הַמֶּלֶךְ שְׁלָהֶם. הַשִּׁיבוּ לִי,
שִׁידְעוּ הַדָּבָר לְהַגִּבּוֹר וַיִּשְׁאַלוּ אוֹתוֹ אִם יִתֵּן רְשׁוֹת, (שְׁקוֹרִין
מֵעַלְדֵּיּוּיִן). וְהִלְכוּ וַיִּשְׁאַלוּ אוֹתוֹ, וְנָתַן רְשׁוֹת שִׁיבּוֹא אֵלָיו.

כְּשָׁבָא הַבַּעַל-תְּפִלָּה אֶל הַגִּבּוֹר, הִכִּירוּ זֶה אֶת זֶה, וְהָיָה בֵּינֵיהֶם
שְׂמֵחוֹת גְּדוֹלוֹת מְאֹד מְאֹד עַל שִׁזְכוּ לְהִתְוַעֵד יַחַד. וְהָיָה בֵּינֵיהֶם
שְׂמֵחוֹת וּבְכִיּוֹת, כִּי זָכְרוּ אֶת הַמֶּלֶךְ וַאֲנָשָׁיו וּבָכוּ עַל זֶה, עַל-כֵּן הָיָה
בֵּינֵיהֶם שְׂמֵחוֹת וּבְכִיּוֹת. וְדָבְרוּ יַחַד הַבַּעַל-תְּפִלָּה עִם הַגִּבּוֹר אִיךְ
נִתְגַּלְגְּלוּ וּבָאוּ לְכָאן.

וּסְפַר הַגִּבּוֹר לְהַבַּעַל-תְּפִלָּה, שְׁמֵאֵז שֶׁהָיָה הָרוּח־סְעָרָה הַנִּי"ל, שָׂאֵז
נִתְפָּזְרוּ כָּלֶם כַּנִּי"ל, אֵז כְּשִׁחֲזַר מִמְּקוֹם שֶׁעָלָה לְשָׁם לְחַדֵּשׁ כַּחוֹ כַּנִּי"ל,
כְּשִׁחֲזַר וְלֹא מָצָא אֶת הַמֶּלֶךְ עִם כָּל הָאֲנָשִׁים שָׁלוּ הַנִּי"ל, אֵז הִלֵּךְ
בְּאֲשֶׁר הִלֵּךְ, וְעָבַר עַל כָּל הָאֲנָשִׁים הַנִּי"ל, הֵינּוּ שֶׁהִבִּין שֶׁהָיָה בְּמִקּוֹם
כָּלֶם, הֵינּוּ שֶׁעָבַר בְּאִיזָה מְקוֹם, וְהִבִּין שִׁשָּׁם הוּא בְּיָדַי הַמֶּלֶךְ, אִךְ
לֹא הָיָה יָכוֹל לְבַקֵּשׁוּ וּלְמַצְאוּ; וְכֵן עָבַר בְּמִקּוֹם אַחֵר, שֶׁהִבִּין שִׁשָּׁם
הוּא הַמַּלְכָּה, אִךְ לֹא הָיָה יָכוֹל לְבַקֵּשָׁה וּלְמַצְאָהּ. וְכֵן עָבַר עַל כָּל
הָאֲנָשִׁים הַנִּי"ל, אִךְ אוֹתָךְ לֹא עָבַרְתִּי (הֵינּוּ שֶׁהַגִּבּוֹר לֹא עָבַר עַל
מְקוֹם שֶׁהָיָה שָׁם הַבַּעַל-תְּפִלָּה).

עָנָה וַאֲמַר הַבַּעַל-תְּפִלָּה: אֲנִי עָבַרְתִּי עַל מְקוֹם כָּלֶם וְגַם עַל מְקוֹם
שְׁלָךְ (הֵינּוּ שֶׁהַבַּעַל-תְּפִלָּה עָבַר גַּם עַל מְקוֹם הַגִּבּוֹר), כִּי הָיִיתִי עוֹבֵר

במקום אחר, וראיתי שעומד פתח המלך, והבנתי שכאן יש בודאי המלך, אך לא הייתי יכול לבקשו ולמצאו. וכן הלכתי יותר ועברתי על ים של דם, והבנתי שזה הים נעשה בודאי מהדמעות של המלכה, שהיא בוכה על כל הנ"ל, ובודאי המלכה היא כאן, אך לא היה אפשר לבקשה ולמצאה. וכן עברתי על ים של חלב, והבנתי שזה הים נעשה בודאי מהחלב של הבת-מלכה, שנאבד בנה כנ"ל, והיה דוחק אותה רבוי החלב, ומזה נעשה הים הזה של חלב; ובודאי בכאן היא הבת-מלכה, אך לא היה אפשר לבקשה ולמצאה. וכן עברתי יותר, וראיתי שהיו מנחים השערות של זהב של התינוק הנ"ל, ולא לקחתי מהם כלל; וידעתי שכאן הוא בודאי התינוק הנ"ל, אך לא היה אפשר לבקשו ולמצאו. וכן עברתי יותר, והייתי עובר על ים של יין, וידעתי שזה הים נעשה בודאי מהדבורים של המליץ, שהוא עומד ומדבר תנחומין לפני המלך והמלכה, ואחר-כך הוא חוזר פניו ומדבר תנחומין להבת-מלכה, ומאלו הדבורים נעשה הים של יין (כמו שכתוב (שיר-השירים ז): "וחכך כבין הטוב"); אך לא הייתי יכול למצאו. וכן עברתי יותר, וראיתי שעומד אבן שחקוק עליו תמונת היד הנ"ל עם שרטוטין, והבנתי שכאן הוא בודאי החכם (של המלך הנ"ל), והוא חקק לו תמונת היד על האבן, אך לא היה אפשר למצאו. וכן עברתי יותר, וראיתי שעומד מסדר על הר אחד השלחנות של זהב וה'קרידענצין' (חפצים יקרי ערך) ושאר אוצרות המלך, והבנתי שכאן הוא בודאי הממנה על האוצרות (של המלך הנ"ל), אך לא היה אפשר למצאו.

הַשֵּׁיב הַגְּבוּר: גַּם אֲנִי עָבַרְתִּי עַל כָּל הַמְּקוֹמוֹת הַלָּלוּ, וְאֲנִי לְקַחְתִּי מִן הַשְּׁעָרוֹת שָׁל זֶהָב שֶׁל הַתִּינוֹק הַנֶּ"ל, כִּי לְקַחְתִּי שְׂבַעַה שְׁעָרוֹת שִׁישׁ לָהֶם כָּל מִינֵי גִּוְנִין, וְהֵם יְקָרִים אֶצְלִי מְאֹד. וְהֵייתִי יוֹשֵׁב בַּמָּקוֹם שִׁישֵׁבְתִּי, וְהֵייתִי מְחִיָּה עֲצָמִי בְּמָה שְׂאֲפָשֶׁר, בְּעֵשְׂבִים וּכְיוּצָא, עַד שֶׁלֹּא הָיָה לִי שׁוּם דְּבָר לְהַחִיּוֹת עֲצָמִי, וְהִלַּכְתִּי בְּאֲשֶׁר אֵלַי. וּכְאֲשֶׁר הִלַּכְתִּי מִמְּקוֹמִי הַנֶּ"ל, שָׁכַחְתִּי אֶת הַקְּנֻשָׁת שְׁלִי שָׁם. הַשֵּׁיב הַבַּעַל-תְּפִלָּה: אֲנִי רָאִיתִי אֶת הַקְּנֻשָׁת הַזֶּה, וַיִּדְעֵתִי שְׂבוּדָאֵי הוּא קְנֻשָׁת שְׁלָךְ, אֲךָ לֹא הֵייתִי יָכוֹל לְמַצֵּא אוֹתָךְ.

וּסְפֹר יוֹתֵר הַגְּבוּר לְהַבַּעַל-תְּפִלָּה, שְׂכַשְׁהֶלֶךְ מִשָּׁם, הֵייתִי הוֹלֵךְ וּבֹא עַד שֶׁפָּגַעְתִּי בְּהַמְּחִנָּה הַנֶּ"ל וְנִכְנַסְתִּי לְתוֹכָם, כִּי הֵייתִי רָעֵב מְאֹד, וְהֵייתִי רוּצָה לֶאֱכֹל, וְתַכַּף כְּשֶׁנִּכְנַסְתִּי לְתוֹכָם קִבְּלוּ אוֹתִי לְמִלְךְ עֲלֵיהֶם כַּנֶּ"ל. וְעַתָּה אֲנִי הוֹלֵךְ לְכַבֵּשׁ הָעוֹלָם, וּכְוֹנֵתִי, אוֹלֵי אוֹכְלֵי לְמַצֵּא אֶת הַמֶּלֶךְ עִם הָאֲנָשִׁים שְׁלוֹ הַנֶּ"ל.

וּדְבַר הַבַּעַל-תְּפִלָּה עִם הַגְּבוּר: מָה עוֹשִׂים עִם הָאֲנָשִׁים הַלָּלוּ, דְּהֵינּוּ בְּנֵי הַמְּדִינָה הַנֶּ"ל שֶׁנִּפְּלוּ בְּתֵאוֹת מְמוֹן כָּל-כָּף, עַד שֶׁבָּאוּ לְשָׂטוּתִים כְּאֵלוֹ, שֶׁבַעֲלֵי הַמְּמוֹן הֵם אֱלֹהוֹת אֶצְלָם, וְשָׂאֵר עֲנִינֵי שְׂטוּת שִׁישׁ לְבָנֵי מְדִינָה זֹאת. עָנָה וְאָמַר הַגְּבוּר לְהַבַּעַל-תְּפִלָּה, שִׁשְׁמַע מִהַמֶּלֶךְ, שֶׁמִּכָּל הַתֵּאוֹת אֶפְשָׁר לְהוֹצִיא אֶת מִי שֶׁנִּפְּל לְתוֹכָם, אֲךָ מִי שֶׁנִּפְּל לְתֵאוֹה זֶה שֶׁל מְמוֹן, אֵי אֶפְשָׁר בְּשׁוּם אִפְּן לְהוֹצִיאֹ מִשָּׁם, וּבּוֹדָאֵי לֹא תִפְעַל כָּלֵל אֶצְלָם, כִּי אֵי אֶפְשָׁר לְהוֹצִיאָם מִזֶּה כָּלֵל. רַק שִׁשְׁמַע מִהַמֶּלֶךְ, שֶׁעַל-יְדֵי הַדָּרֶךְ שִׁישׁ לְהַחֲרִב הַנֶּ"ל שְׂמִשָּׁם קִבְּל גְּבוּרְתוֹ

כַּנ"ל, עַל-יְדֵי-זֶה יְכוּלִים לְהוֹצִיא מִתְּאוּה הַזֹּאת שֶׁל מָמוֹן אֶת מִי שֶׁנֶּפֶל וְנִשְׁקַע בְּתוֹכָהּ.

וַיֵּשְׁבוּ יַחַד אֵיזָה זְמַן הַגְּבוּר עִם הַבַּעַל-תְּפִלָּה. וְעַל עֵינַי הַנִּי"ל שֶׁל בְּנֵי הַמְּדִינָה הַנִּי"ל, שֶׁבִקְשׁוּ מִהַבַּעַל-תְּפִלָּה שְׂיֵצֵא אֶל הַגְּבוּר בְּשִׁבְלֵם כַּנ"ל, הִרְחִיבוּ הַזְּמַן, הֵינּוּ שֶׁהַבַּעַל-תְּפִלָּה פָּעַל אֶצֶל הַגְּבוּר לְהִרְחִיב לָהֶם הַזְּמַן לְבְנֵי הַמְּדִינָה, וְנָתַן לָהֶם אֲרֻכָּא אֵיזָה זְמַן. וּמָסְרוּ סִימָנִים זֶה לָזֶה, הֵינּוּ הַגְּבוּר וְהַבַּעַל-תְּפִלָּה מָסְרוּ סִימָנִים זֶה לָזֶה, כְּדֵי שְׂיִוְכְּלוּ לִידַע אֶחָד מֵחֵבְרוּ, וְהִלְךְ לוֹ הַבַּעַל-תְּפִלָּה לְדַרְכּוֹ.

וּבְדַרְךְ הַלּוֹכֵי שֶׁל הַבַּעַל-תְּפִלָּה רָאָה שֶׁהוֹלְכִים אֲנָשִׁים וּמִתְפַּלְלִים, וְנוֹשְׂאִים חֲבוּרִים שֶׁל תְּפִלוֹת, וְנִתְּרָא מֵהֶם, וְגַם הֵם נִתְּרָאוּ מִמֶּנּוּ, וְעָמַד לְהִתְפַּלֵּל, וְגַם הֵם הִתְפַּלְּלוּ. אַחֲר־כֵּן שָׁאַל אוֹתָם: מִי אַתֶּם, הַשִּׁיבּוּ לוֹ, שֶׁבָּעֵת שֶׁהָיָה רוּח־סַעְרָה הַנִּי"ל, שָׂאוּ נִפְרְדּוּ בְּנֵי הָעוֹלָם לְמִינֵיהֶם, אֵלֶּה בְּחָרוּ בָּזָה וְאֵלוּ בָּזָה (כָּכֵל הַמְּבֹאֵר לְמַעַלָּה חֲלוּקֵי הַכַּתּוּת הַנִּי"ל), אִזּוּ אֲנַחְנוּ בְּחָרְנוּ לָנוּ לַעֲסֹק בְּתְפִלָּה תָּמִיד לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וּבִקְשָׁנוּ וּמִצָּאנוּ בַּעַל-תְּפִלָּה אֶחָד וְעָשִׂינוּ אוֹתוֹ לְמַלְךְ. כְּשִׁשְׁמַע זֹאת הַבַּעַל-תְּפִלָּה, הוֹטֵב הַדָּבָר בְּעֵינָיו מְאֹד, כִּי בָּזָה הוּא חָפִיץ. וְהִתְחִיל לְדַבֵּר עִמָּהֶם, וְגָלָה לָהֶם סֵדֵר תְּפִלוֹתָיו וְחֲבוּרָיו וְעֵינָיו. כְּשִׁשְׁמְעוּ דְבָרָיו, נִפְתְּחוּ עֵינֵיהֶם וְרָאוּ גִדּוֹל מַעַלְתּוֹ שֶׁל הַבַּעַל-תְּפִלָּה הַזֶּה, וְתִכְּף עָשׂוּ אוֹתוֹ לְמַלְךְ עֲלֵיהֶם, כִּי הַמַּלְךְ שֶׁלָּהֶם מִחַל לוֹ הַמְּלוּכָה, מִחֲמַת שֶׁרָאוּ שֶׁהוּא מְפִלֵּג בְּמַעַלָּה יִתְרָה מְאֹד

מֵאֵד. וְלִמַּד עִמָּהֶם הַבַּעַל-תְּפִלָּה הַזֶּה וְהָאִיר עֵינֵיהֶם, וְעָשָׂה אוֹתָם לְצַדִּיקִים גְּמוּרִים גְּדוֹלִים מְאֹד, כִּי הֵם הָיוּ מִתְחַלְלִים גַּם-כֵּן צַדִּיקִים (מֵאַחַר שֶׁעָסְקוּ רַק בַּתְּפִלָּה כִּנ"ל), אֲךָ זֶה הַבַּעַל-תְּפִלָּה הָאִיר עֵינֵיהֶם, עַד שֶׁנַּעֲשׂוּ צַדִּיקִים נוֹרָאִים מְאֹד. וְשָׁלַח הַבַּעַל-תְּפִלָּה אֲנָרֶת לְהַגְבוֹר הַנ"ל וְהוֹדִיעוּ אִיךָ שְׂזֻכָּה וּמְצָא אֲנָשִׁים כָּאלוֹ וְנַעֲשֶׂה עֲלֵיהֶם מֶלֶךְ.

וּבְנֵי-הַמְּדִינָה שֶׁל מָמוֹן הַנ"ל הָיוּ עוֹסְקִים יוֹתֵר בְּעֵנִינֵיהֶם בְּעִבּוֹדָתָם, כְּכֹל הַנ"ל. וְהִזְמִן שֶׁהַגְּבִיל עִמָּהֶם הַגְּבוֹר הַנ"ל הָיָה מְמַשְׁמֵשׁ לָבוֹא, וְנִתְפַּחְרוּ מְאֹד. וְעָשׂוּ עִבּוֹדָתָם הַנ"ל, וְהִקְרִיבוּ קִרְבָּנוֹת וְקִטְרֹת וְעָסְקוּ בַתְּפִלוֹת שֶׁלָּהֶם שֶׁהָיוּ מִתְפַּלְלִים לְאַלְקוֹתָם הַנ"ל. וְנִסְכְּם בִּינֵיהֶם, שֶׁהֵם מְכַרְחִים (לְקַיֵּם עֲצָתָם הָרֵאשׁוֹנָה, דְּהֵינּוּ) לְשַׁלַּח אֶל הַמְּדִינָה שְׂשִׁישׁ בָּהּ עֲשִׂירוֹת מִפְּלֶגֶ כִּנ"ל, אֲשֶׁר לְפִי דַעְתָּם הָיוּ כָּל בְּנֵי אוֹתָהּ הַמְּדִינָה כְּלָם אֲלָקוֹת כִּנ"ל, וְהֵם יוֹשִׁיעוּ אוֹתָם בְּיַד אֵל, מֵאַחַר שֶׁכְּלָם הֵם אֲלָקוֹת כִּנ"ל. וְשָׁלְחוּ שְׁלוּחִים לְשֵׁם, וּבְדַרְךָ הַלּוֹכִים (שֶׁל הַשְׁלוּחִים) לְשֵׁם תָּעוּ וְהִלְכוּ, וּמְצָאוּ אָדָם שֶׁהָיָה הוֹלֵךְ עִם מֶמְלֶל, שֶׁהַמֶּמְלֶל שָׁלוּ הָיָה עוֹלָה יוֹתֵר מִכָּל אֲלָקוֹתָם, הֵינּוּ שֶׁהַמֶּמְלֶל שָׁלוּ הָיָה עִם אֲבָנִים טוֹבוֹת יְקָרִים, אֲשֶׁר זֶה הַמֶּמְלֶל הָיָה שָׂוֶה יוֹתֵר מִכָּל הָעֲשִׂירוֹת שֶׁל כָּל אֲלָקוֹתָם הַנ"ל (הֵינּוּ בֵּין הָאֲלָקוֹת שֶׁבְּמְדִינָתָם וּבֵין הָאֲלָקוֹת שֶׁהִלְכוּ אֲצֵלָם, כִּי הַמֶּמְלֶל הָיָה שָׂוֶה יוֹתֵר מִכָּל הָעֲשִׂירוֹת שֶׁל כְּלָם). גַּם הָיָה הוֹלֵךְ בְּכוֹבַע, (שֶׁקוֹרֵין קַאפִּילִישׁ), שֶׁהָיָה קְבוּעַ

בו אֲבָנִים טוֹבוֹת שֶׁהִיא שְׁוֵה הוֹן רַב. וְתַכְף וּמִיד נִפְלוּ לְפָנָיו בְּכַרְיָעָה וְהַשְׁתַּחֲוּיָה, כִּי לְפִי דַעְתָּם הָיָה הָאָדָם הַזֶּה אֱלֹוֹךְ עַל כָּל אֱלֹוִקִים שְׁלָהֶם, מֵאַחַר שִׁישׁ לוֹ עֲשִׁירוֹת מִפְּלֶג כְּזָה. (וְהָאָדָם הַזֶּה שֶׁפָּגְעוּ בוֹ הוּא הָיָה הַמְּמַנֶּה עַל הָאוֹצְרוֹת שֶׁל הַמֶּלֶךְ הַנִּ"ל). וְאָמַר לָהֶם הָאָדָם הַזֶּה: זֶה הוּא חֲדוּשׁ אֲצִלְכֶם (בְּלִשׁוֹן תַּמָּה), בּוֹאוּ עִמִּי וְאַרְאֵה לָכֶם עֲשִׁירוֹת. וְהוֹלִיךְ אוֹתָם אֶל הָהָר שֶׁהִיא מְסַדֵּר שָׁם אוֹצֵר הַמֶּלֶךְ, וְהִרְאָה אוֹתָם אֶת הָאוֹצֵר. וְתַכְף וּמִיד נִפְלוּ בְּכַרְיָעָה וְהַשְׁתַּחֲוּיָה, כִּי זֶהוּ אֱלֹוֹךְ עַל כָּל אֱלֹוִקִים, לְפִי דַעְתָּם (הַסְּכָלָה וְהַנְּבוּכָה, שֶׁהִיא אֲצִלָּם עַקֵּר הָאֱמוּנָה הַמְּמוֹן וְהַעֲשִׁירוֹת כַּנִּ"ל).

אֵךְ קִרְבָּנוֹת לֹא הִקְרִיבוּ שָׁם (כִּי לְפִי דַעְתָּם הַנִּ"ל שֶׁהוּא אֱלֹוֹךְ עַל וְכוּ', בְּנֻדְאֵי הָיוּ מִקְרִיבִים אֶת עֲצָמָן לְאֱלֹוֹךְ כְּזָה, אֵךְ וְכוּ'), כִּי כִשְׁיִצְאוּ אֵלָיו הַשְּׁלוּחִים, הִזְהִירוּ אוֹתָם שֶׁבִּדְרֹךְ לֹא יִהְיוּ מִקְרִיבִים קִרְבָּנוֹת, כִּי חֲשִׁשׁוּ שָׂאֵם יִרְצוּ בְּדֶרֶךְ לְהִקְרִיב קִרְבָּנוֹת לֹא יִשְׂאֵר מֵהֶם כְּלוּם, כִּי אוּלַי יִמְצְאוּ אֵיזָה אוֹצֵר בְּדֶרֶךְ, אוּלַי יִלְךְ אַחַד לְבֵית־הַכֶּסֶף וְיִמְצֵא שָׁם אוֹצֵר (וְהוּא אֲצִלוֹ אֱלֹוֹךְ כַּנִּ"ל), וְיִתְחִילוּ לְהִקְרִיב אֶת עֲצָמָן אֵלָיו, וְלֹא יִשְׂאֵר מֵהֶם אַחַד, עַל־כֵּן הִזְהִירוּ אֶת הַשְּׁלוּחִים (הֵינּוּ בְּנֵי הַמְּדִינָה הַזֹּהִירוּ אֶת הַשְּׁלוּחִים) שֶׁבִּדְרֹךְ לֹא יִקְרִיבוּ קִרְבָּנוֹת כָּלָל, עַל־כֵּן לֹא הִקְרִיבוּ אֵלָיו הַשְּׁלוּחִים קִרְבָּנוֹת לְזֶה הַמְּמַנֶּה הַנִּ"ל. אֲבָל זֶה הָיָה בְּרוּר אֲצִלָּם, שֶׁהוּא אֱלֹוֹךְ עַל כָּל אֱלֹוִקִים, מֵאַחַר שִׁישׁ לוֹ עֲשִׁירוֹת עָצוּם וְרַב כְּזָה. וְנִתְיַשְּׁבוּ אֵלָיו הַשְּׁלוּחִים: לָמָּה לָהֶם לִילֵךְ אֶל הָאֱלֹוִקוֹת הַנִּ"ל, דְּהֵינּוּ אֶל הַמְּדִינָה שֶׁהִיוּ עֲשִׁירִים מִפְּלָגִים מְאֹד,

שָׁהִם אֲצֵלֶם כָּלֶם אֱלֻקוֹת כְּנִ"ל, כִּי הֲלוֹא אֲצֵל זֶה הָאִישׁ בְּוֹדָאֵי יוּכְלוּ
 לְקַבֵּל יְשׁוּעָה, כִּי הֲלוֹא זֶה הָאִישׁ הוּא אֱלֻק גְּדוֹל עַל כָּלֶם (לְפִי
 דַּעְתָּם הָרְעָה הַנִּ"ל), מֵאַחַר שֵׁישׁ לוֹ עֲשִׁירוֹת עָצוּם וּמְפֻלָּג כְּזֶה
 (כְּפֻלֵי כְּפֻלִים יוֹתֵר מִכָּלֶם), עַל-כֵּן בִּקְשׁוּ מִזֶּה הָאִישׁ שִׁילֵךְ עִמָּם
 לְמַדִּינַתְם, וְנִתְרַצָּה לָהֶם וְהִלֵּךְ עִמָּם, וּבֹא לְמַדִּינַתְם. וְהָיָה אֲצֵל בְּנֵי
 הַמְּדִינָה שְׂמֻחָה גְּדוֹלָה שְׂמֻצָּאוֹ אֱלֻק כְּזֶה, כִּי הָיוּ בְּטוֹחִים שְׁעַל-יָדוֹ
 יִהְיֶה לָהֶם תְּשׁוּעָה בְּוֹדָאֵי, מֵאַחַר שֶׁהוּא אֱלֻק כְּזֶה (לְפִי דַּעְתָּם), כִּי
 יֵשׁ לוֹ עֲשִׁירוֹת עָצוּם כְּזֶה. וְצִוָּה זֶה הָאִישׁ (שֶׁהוּא הַמְּמַנֶּה שֶׁל הַמְּלֶךְ
 הַנִּ"ל, שֶׁקִּבְּלוּ אוֹתוֹ בְּנֵי הַמְּדִינָה הַזֹּאת לְאֱלֻק), שֶׁקָּדַם שִׁיְהִי סֹדֵר
 מִתְקַן וְנִכּוֹן בַּמְּדִינָה לֹא יִקְרִיבוּ קִרְבָּנוֹת כָּלָל. (כִּי בְּאִמַת זֶה הַמְּמַנֶּה
 שֶׁל הַמְּלֶךְ הָיָה צַדִּיק גְּדוֹל, כִּי הָיָה מֵאַנְשֵׁי הַמְּלֶךְ הַנִּ"ל שֶׁהָיוּ כָּלֶם
 צַדִּיקִים גְּדוֹלִים מְאֹד, וּבְוֹדָאֵי הָיָה מְמַאֵם מְאֹד בְּכָל הַמְּנַהֲגִים
 הָרָעִים וְהַשְּׁפוֹתִים שֶׁל אוֹתָהּ הַמְּדִינָה, אֵךְ עֵדִין לֹא הָיָה יָכוֹל לְהִשָּׁיב
 אוֹתָם מִדֶּרֶכְם הָרְעָה, אֵךְ צִוָּה לְעֵת-עֵתָה שְׁעַל-כָּל-פָּנִים לֹא יִקְרִיבוּ
 קִרְבָּנוֹת). וְהִתְחִילוּ בְּנֵי הַמְּדִינָה לְבַקֵּשׁ מֵאֵתוֹ אוֹדוֹת הַגְּבוּר הַנִּ"ל
 שְׁעַמֵּד עֲלֵיהֶם, וְגַם הַמְּמַנֶּה עָנָה: אֲפֹשֶׁר הוּא זֶה הַגְּבוּר (הַיְדוּעַ לוֹ).
 וְהִלֵּךְ זֶה הַמְּמַנֶּה וַיֵּצֵא אֶל הַגְּבוּר, וּבִקְשׁ מֵאַנְשָׁיו שֶׁל הַגְּבוּר, אִם
 אֲפֹשֶׁר לְהִתְרַאוֹת פָּנִים עִמוֹ. וְאָמְרוּ שִׁיּוֹדִיעוּ לוֹ וַיִּשְׁאַלוּ אוֹתוֹ. וְהִלְכוּ
 וַיִּשְׁאוּ אוֹתוֹ, וְנָתַן רְשׁוֹת, וְנִכְנַם הַמְּמַנֶּה אֶל הַגְּבוּר, וְהִכִּירוּ זֶה אֶת
 זֶה, וְהָיָה בֵּינֵיהֶם שְׂמֻחוֹת גְּדוֹלוֹת וּבְכִיּוֹת כְּנִ"ל. וְאָמַר הַגְּבוּר
 לְהַמְּמַנֶּה: תִּדַע, שְׁגַם הַבַּעַל-תְּפִלָּה הַכָּשֵׁר שֶׁלָּנוּ רָאִיתִיו גַּם-כֵּן,

וּכְבֹר נַעֲשֶׂה מַלְךְ (וּסְפְרוּ זֶה לָזֶה אֵיךְ נִתְגַּלְגַּלוּ וּבָאוּ לְכָאן). וְסֵפֶר
הַמְּמִנָה לְהַגְבוֹר, שֶׁהוּא עֹבֵר עַל מְקוֹם הַמַּלְךְ וְעַל מְקוֹם כָּל הָאֲנָשִׁים
הַנִּ"ל, אֵךְ עַל שְׁנֵיהֶם לֹא עֹבֵר, הֵינּוּ עַל מְקוֹם הַבַּעַל-תְּפִלָּה וְהַגְבוֹר,
עַל (מְקוֹם) אוֹתָם שְׁנֵיהֶם לֹא עֹבֵר.

וּדְבָרוֹ יַחַד הַמְּמִנָה עִם הַגְבוֹר אוֹדוֹת הַמְּדִינָה הַנִּ"ל, עַל שְׁנֵתְעוּ
וְנִבְּכוּ כָּל-כֶּךְ עַד שֶׁבָּאוּ לְשִׁטוּתִים כָּאֵלוֹ. הַיָּשִׁיב הַגְבוֹר לְהַמְּמִנָה
תְּשׁוּבָה הַנִּ"ל שֶׁהַיָּשִׁיב לְהַבַּעַל-תְּפִלָּה כַּנִּ"ל, הֵינּוּ שִׁשְׁמַע מִהַמַּלְךְ,
שְׁמִי שֶׁנִּשְׁקַע בְּתַאֲוָה זֶה שֶׁל מָמוֹן, אִי אֶפְשָׁר לוֹ בְּשׁוֹם אֶפֶן לָשׁוּב
וְלָצֵאת מִשָּׁם, כִּי אִם עַל-יְדֵי הַדֶּרֶךְ שִׁישׁ לְהַחֲרִיב הַנִּ"ל (שְׁמִשָּׁם
מִקְבֵּל הַגְבוֹר כַּח גְּבוּרָתוֹ), עַל-יְדֵי-זֶה יְכוּלִים לְהוֹצִיאָם מִזֶּה.
וְהַרְחִיבוּ הַזְּמַן עוֹד יוֹתֵר, הֵינּוּ שֶׁהַמְּמִנָה דִּבֶּר עִם הַגְבוֹר לְהַרְחִיב
הַזְּמַן עִם בְּנֵי הַמְּדִינָה הַנִּ"ל עוֹד יוֹתֵר. וְנִתֵּן לָהֶם הַגְבוֹר עוֹד אֲרָכָא
וְזָמַן. אַחֲר־כֶּךְ מָסְרוּ סִימָנִים זֶה לָזֶה, הַמְּמִנָה וְהַגְבוֹר. וְהֵלֵךְ הַמְּמִנָה
מִן הַגְבוֹר וְחִזַּר הַמְּמִנָה אֶל הַמְּדִינָה הַנִּ"ל.

וְגַם הַמְּמִנָה הַזֶּה בְּוִדָּאֵי הוֹכִיחַ אוֹתָם עַל דִּרְכָם הָרָעָה, שְׁנֵתְעוּ
וְנִבְּכוּ כָּל-כֶּךְ בְּתַאֲוֹת מָמוֹן, אֵךְ לֹא הוֹעִיל לָהֶם כָּלֵל, כִּי כְּבֹר נִשְׁקָעוּ
בְּזֶה מְאֹד מְאֹד כַּנִּ"ל. רַק מִחֲמַת שֶׁכְּבֹר הוֹכִיחוּ אוֹתָם הַרְבֵּה, הַבַּעַל-
תְּפִלָּה וְגַם הַמְּמִנָה, בְּלִבָּלוּ אוֹתָם, וְהָיוּ אוֹמְרִים: אֲדַרְבָּא, הוֹצִיאֵנוּ נָא
אוֹתָנוּ מִטְּעוּתֵנוּ, אַף-עַל-פִּי שֶׁהֵם הָיוּ אוֹחֲזִים בְּדַעְתָּם בְּחִזְקָה וְלֹא
הָיוּ רוֹצִים כָּלֵל לָשׁוּב מִטְּעוּתָם הָרָעָה, אֵךְ הָיוּ אוֹמְרִים לְמוֹכִיחֵיהֶם
הַנִּ"ל: אֲדַרְבָּא, אִם הוּא כְּדַעְתְּכֶם, שְׁאַנְחֵנוּ בְּטְעוּת וּבְמִכּוּכָה גְדוֹלָה,

אם-כן הוציאו נא אותנו מטעותנו. ונתן להם עצה (הינו הממנה נתן עצה לבני המדינה הנ"ל): באשר שהוא יודע הכח של זה הגבור, מהיכן הוא מקבל כח גבורתו; וספר להם ענין החרב הנ"ל שמשם מקבל הגבור כח גבורתו, בכך נלך אני ואתם אל מקום החרב, ועל-ידי-זה תוכלו להתגבר כנגדו. וכונת הממנה היה, ששׂיבואו לשם ויכלו לשוב ולצאת על-ידי-זה מטעותם כנ"ל (כי על-ידי אותו הדרך שיש להחרב הזאת, על-ידי-זה יכולים להוציא מתאות ממון כנ"ל). וקבלו דבריו (הינו בני המדינה קבלו עצת הממנה לילך עמו אל החרב הנ"ל).

והלך הממנה, ובני המדינה שלחו עמו את גדולי המדינה, שהם אצלם אלקות (ובודאי היו הולכים עם תכשיטי כסף וזהב שהיו תלויים עליהם, כי זה היה העקר אצלם) והלכו יחד.

והודיע הממנה הדבר הזה להגבור, באשר שהוא הולך עמם לבקש מקום החרב, וכונתו, אולי יזכה בדרך הלוכו למצא את המלך ואנשיו. ענה ואמר הגבור: גם אני אלך עמך. ושנה הגבור עצמו, כדי שלא יבינו אלו האנשים שהלכו עם הממנה שזהו הגבור הנ"ל, על-כן שנה עצמו, והלך גם-כן עם הממנה.

ונתישבו, שיודיעו הדבר להבעל-תפלה, והודיעו לו, ואמר הבעל-תפלה שגם הוא ילך עמם, והלך אליהם הבעל-תפלה. וצוה הבעל-תפלה לאנשים שלו שיתפללו על זה שיצליח השם דרכם, שיוכו למצא המלך עם אנשיו הנ"ל, כי תמיד היה הבעל-תפלה מתפלל

עַל זֶה, וְהָיָה מִצְוֶה לְאַנְשָׁיו וְהָיָה מִתְקַן לָהֶם תְּפִלוֹת שְׂיִתְפַּלְלוּ עַל
 זֶה, וְעָתָה הִזְהִיר אוֹתָם בְּיוֹתֵר, כְּשֶׁהֲלַךְ אֶל הַמְּמַנֶּה וְהַגְּבוֹר לִילָךְ
 עִמָּם לְבַקֵּשׁ אֶת הַמֶּלֶךְ וְאַנְשָׁיו כִּנְ"ל, שְׂיִתְפַּלְלוּ עַל זֶה תָּמִיד לְזִכּוֹת
 לְמִצְאָ אוֹתָם. וּבֹא הַבַּעַל-תְּפִלָּה אֶל הַמְּמַנֶּה וְהַגְּבוֹר הַנִּ"ל, וּבּוֹדֵאי
 הָיָה בִּינֵיהֶם שְׂמִיחָה גְדוֹלָה, שְׂמִחוֹת וּבְכִיּוֹת כִּנְ"ל, וְהִלְכוּ שְׂלֵשְׁתָּן
 יַחַד, דְּהֵינּוּ הַמְּמַנֶּה וְהַגְּבוֹר וְהַבַּעַל-תְּפִלָּה, וְהַאֲלֻקוֹת הַנִּ"ל, דְּהֵינּוּ
 הָעֲשִׂירִים גְּדוּלֵי הַמְּדִינָה הַנִּ"ל, (שָׁהִם נִקְרְאוּ שֵׁם בְּמְדִינָתָם
 אֲלֻקִּים כִּנְ"ל) הִלְכוּ עִמָּהֶם, וַיִּתְהַלְכוּ בְּאֲשֶׁר יִתְהַלְכוּ.

וּבָאוּ לְמְדִינָה אַחַת, וְהָיוּ שָׁם שׁוֹמְרִים סְבִיב הַמְּדִינָה. וַיִּשְׁאַלוּ אֶת
 הַשׁוֹמְרִים עַל עֶסְקֵי הַמְּדִינָה, וּמִי הַמֶּלֶךְ שְׁלַכְכֶם. הַשׁוֹבֵב הַשׁוֹמְרִים,
 שְׂבִיעַת שְׁהָיָה הָרוּחַ סְעָרָה הַנִּ"ל, שָׂאוּ נִפְרְדוּ בְּנֵי הָעוֹלָם לְמִינֵיהֶם
 כִּנְ"ל, אִזּוּ בְּחָרוּ לָהֶם בְּנֵי הַמְּדִינָה שְׁלָהֶם, שְׂעַקְר הוּא הַחֲכָמָה, וְקִבְלוּ
 עֲלֵיהֶם חָכְם גְּדוֹל לְמֶלֶךְ, וְזֶה מִקְרוֹב מִצְאוֹ חָכְם גְּדוֹל מִפְּלֶג בְּחֲכָמָה
 מְאֹד מְאֹד, וּמִחַל לוֹ הַמֶּלֶךְ אֶת הַמְּלוּכָה, וְקִבְלוּ אוֹתוֹ לְמֶלֶךְ, כִּי
 אֲצֻלָּם הָיָה הָעַקְר הַחֲכָמָה, וּמֵאַחַר שְׂמִצְאוֹ חָכְם מִפְּלֶג כְּזֶה, עַל-כֵּן
 קִבְלוּ אוֹתוֹ לְמֶלֶךְ. וַאֲמָרוּ אֵלָיו הַשְּׁלֵשָׁה הַנִּ"ל (הֵינּוּ הַמְּמַנֶּה וְהַגְּבוֹר
 וְהַבַּעַל-תְּפִלָּה), שְׁנַרְאִין הַדְּבָרִים, שְׂזָהוּ הַחֲכָם שְׁלָנוּ (דְּהֵינּוּ הַחֲכָם
 שֶׁל הַמֶּלֶךְ הַנִּ"ל), וּבִקְשׁוּ אִם אֶפְשָׁר לְהִתְרַאוֹת פָּנִים עִמּוֹ; וְהַשׁוֹבֵב
 לָהֶם, שְׂיִוְדִיעוּ לוֹ וַיִּשְׁאַלוּ אוֹתוֹ. וְהִלְכוּ וַיִּשְׁאַלוּ, וְנָתַן לָהֶם רְשׁוֹת.
 וּבָאוּ (אֵלָיו הַשְּׁלֵשָׁה) אֶל הַחֲכָם, שֶׁהוּא הַמֶּלֶךְ שֶׁל אוֹתָהּ הַמְּדִינָה,

וְהִבִּירוּ זֶה אֶת זֶה, כִּי הַחֶכֶם הַזֶּה הָיָה הַחֶכֶם שֶׁל הַמֶּלֶךְ הַנִּי"ל, וּבִדְאִי
הָיָה שָׁם שְׂמֵחָה גְדוֹלָה, שְׂמֵחוֹת וּבְכִיּוֹת כַּנִּי"ל, כִּי בָּכוּ אִיךְ זֹכִים
לְמַצֵּא אֶת הַמֶּלֶךְ עִם כָּל הַנִּי"ל.

וּשְׂאֵלוֹ אֶת הַחֶכֶם, אִם אֵינוֹ יוֹדֵעַ מִן הַיָּד שֶׁל הַמֶּלֶךְ, וְהַשִּׁיב לָהֶם,
שֶׁהַיָּד הוּא אֶצְלוֹ, אִךְ מֵעַת שְׁנַתְּפוּרוֹ עַל-יְדֵי הָרוּחַ סְעָרָה כַּנִּי"ל, שְׂאֵל
נְעֵלָם מֵהֶם הַמֶּלֶךְ וְכוּ' כַּנִּי"ל, מֵאֵז הוּא אֵינוֹ רוֹצֵה לְהַסְתַּכֵּל כָּלֵל
בְּתוֹךְ הַיָּד, כִּי הִיא שְׂיָכָה רַק אֶל הַמֶּלֶךְ, רַק שְׂחַקֵּק תְּבִנִית הַיָּד עַל
אָבוֹן, כִּדִּי שְׂיִשְׁתַּמֵּשׁ בַּזֶּה קִצֵּת לְצַרְךָ עֵינֵינוּ, אֲבָל בְּהַיָּד אֵינוֹ מְסַתַּכֵּל
כָּלֵל. וְדַבְּרוּ עִם הַחֶכֶם אִיךְ נִתְגַּלְגַּל וּבֵא לְכֹאֵן, וְסַפֵּר לָהֶם, שְׂמֵעַת
שֶׁהָיָה הָרוּחַ סְעָרָה הַנִּי"ל, הֵלֶךְ בְּאֲשֶׁר הֵלֶךְ, (וּבְדַרְךְ הַלּוֹכוֹ עֶבֶר עַל
כָּלֵם, רַק עַל אֵלוֹ הַשְּׁלֵשָׁה, הֵינּוּ הַבְּעַל-תְּפִלָּה וְהַגְּבוּר וְהַמְּמַנֶּה, לֹא
עֶבֶר), עַד שְׂמַצְאוּ אוֹתוֹ בְּנֵי-הַמְּדִינָה אֵלוֹ וְקִבְּלוּ אוֹתוֹ לְמֶלֶךְ כַּנִּי"ל,
וּלְעַת עֵתָה הוּא צָרִיךְ לְהִנְהִיג אוֹתָם לְפִי דַרְכָּם, כְּפִי דַרְךְ חֲכָמָתָם,
עַד אֲשֶׁר בְּרַבּוֹת הַזְּמַן יֵשִׁיב אוֹתָם אֶל הָאֶמֶת.

וְדַבְּרוּ עִם הַחֶכֶם אֹדוֹת בְּנֵי הַמְּדִינָה הַנִּי"ל, שְׁנַתְּעוּ וְנִבְּכוּ כָּל-כֶּף
בְּשִׁטּוֹת וְעִבּוּדָה זָרָה שֶׁל מָמוֹן כַּנִּי"ל. וְאָמְרוּ: אֵלְמָלֵא לֹא נִתְבַּדְּרָנוּ
וְנִתְפְּזָרָנוּ כִּי אִם בְּשִׁבִיל אוֹתָהּ הַמְּדִינָה לְהַחְזִיר אוֹתָם לְמוֹטָב, הָיָה
דִּי לָנוּ בָּזָה, כִּי נִתְטַפְּשׁוּ וְנִתְעוּ כָּל-כֶּף, כִּי בְּאֶמֶת כָּל הַפְּתוֹת הַנִּי"ל
כָּלֵם נִתְעוּ וְנִבְּכוּ וּצְרִיכִים לְתַקְנָם, לְהַשִּׁיבָם מִשִּׁטּוֹתָם וּלְהַחְזִירָם אֶל
הַתְּכִלִּית הָאֶמֶתִּי, כִּי אֶפְלוּ הַכֶּת שֶׁבְּחָרוּ לָהֶם חֲכָמָה לְתַכְלִית, גַּם
הֵם לֹא הִשְׁיִגוּ הַתְּכִלִּית הָאֶמֶתִּי, וּצְרִיכִין תְּקוּן וּתְשׁוּבָה, כִּי בְּחָרוּ

בְּחֻמּוֹת חִיצוֹנִיּוֹת וְאַפִּיקוֹרְסוֹת, אֲךָ מִכָּל הַטְּעוּיֹתִים הַנּוֹכְרִים לְעִיל
 הוּא בְּנִקְל יוֹתֵר לְהַשִּׁיבֵם מִטְּעוּיֹתָם וּלְהַחְזִירָם אֶל הָאֱמֶת, אֲבָל אֵלּוּ
 נִתְּעוּ בַעֲבוּדָה זָרָה שֶׁל מָמוֹן וְנִשְׁקָעוּ בָּהּ כָּל-כָּךְ כְּכֹל הַנִּ"ל, עַד שֶׁאִי-
 אֶפְשָׁר לְהַשִּׁיבֵם מִזֶּה כִּנִּ"ל. (וְגַם הַחֲכָם הַשִּׁיב לָהֶם, שִׁשְׁמַע גַּם-כֵּן
 מִהַמֶּלֶךְ, שֶׁמִּכָּל הַתְּאוּוֹת אֶפְשָׁר לְהוֹצִיא, אֲבָל מִתְּאוּוֹה זֶה שֶׁל מָמוֹן
 אִי-אֶפְשָׁר לְהוֹצִיא אֶת מִי שֶׁנִּפְּל לְתוֹכָהּ, כִּי אִם עַל-יְדֵי הַדֶּרֶךְ שִׁישׁ
 לְהַחֲרֵב הַנִּ"ל). וְנִתְרַצָּה הַחֲכָם גַּם-כֵּן לִילֵךְ עִמָּהֶם, וְהִלְכוּ אַרְבַּעַתָּן
 יַחַד. וְגַם אֵלּוּ הָאֱלֻקוֹת הַשּׁוֹטִים הַנִּ"ל הִלְכוּ עִמָּהֶם גַּם-כֵּן כִּנִּ"ל.

וְהִלְכוּ וּבָאוּ לְמְדִינָה אַחַת, וְשָׂאוּ גַם-כֵּן אֶת הַשּׁוֹמְרִים עַל עֵינֵי
 הַמְּדִינָה, וּמִי הַמֶּלֶךְ שָׁלָהֶם, הַשִּׁיבוּ, שִׁמַּעַת שֶׁהָיָה הַרוּחַ סְעָרָה
 הַנִּ"ל, אֲזִי בָּחֲרוּ לָהֶם בְּנֵי מְדִינָה זֹה, שֶׁהִתְכַּלִּית הוּא הַדְּבֹר, וְקִבְּלוּ
 עֲלֵיהֶם דְּבָרָן בַּעַל לְשׁוֹן לְמֶלֶךְ. אַחֲר־כֵּךְ מָצְאוּ אִישׁ אֶחָד, שֶׁהָיָה בַּעַל
 לְשׁוֹן וּמְלִיצָה, וְדְבָרָן מְפֹלָג מְאֹד מְאֹד, וְקִבְּלוּ אוֹתוֹ לְמֶלֶךְ, כִּי הַמֶּלֶךְ
 מְחַל לוֹ הַמְּלוּכָה, מֵאַחֵר שֶׁהוּא בַּעַל לְשׁוֹן כְּזֶה. וְהִבִּינוּ אֵלּוּ הָאֲרַבְּעָה
 הַנִּ"ל, שֶׁבּוֹדָאֵי זֶה הוּא הַמְּלִיץ שֶׁלָּנוּ (דְּהִינוּ הַמְּלִיץ שֶׁל הַמֶּלֶךְ הַנִּ"ל),
 וּבִקְשׁוּ גַם-כֵּן אִם אֶפְשָׁר לְהַתְּרָאוֹת עִם הַמֶּלֶךְ הַזֶּה, וְאָמְרוּ, שִׁיזִדְּעוּ
 לוֹ וּיקְבְּלוּ רִשׁוֹת. וְהִלְכוּ וְשָׂאוּ, וְנָתַן לָהֶם רִשׁוֹת, וְנִכְנְסוּ אֵלּוּ
 הָאֲרַבְּעָה אֶצֶל הַמֶּלֶךְ שֶׁל מְדִינָה זֹה, וְהוּא הָיָה הַמְּלִיץ שֶׁל הַמֶּלֶךְ
 כִּנִּ"ל, וְהִכִּירוּ זֶה אֶת זֶה, וְהָיָה בֵּינֵיהֶם גַּם-כֵּן שְׂמֻחָה גְּדוֹלָה וּבְכִיּוֹת
 כִּנִּ"ל. וְהִלֵּךְ הַמְּלִיץ עִמָּהֶם גַּם-כֵּן, וְהִלְכוּ יוֹתֵר לְבִקְשׁ אוֹלֵי וּמָצְאוּ

הַנְּשֹׂאִים, דְּהִינּוּ הַמֶּלֶךְ וְכוּ', כִּי רָאוּ שֶׁה' מְצַלֵּחַ דְּרָכָם, שֶׁהֵם מוֹצֵאִים בְּכָל פַּעַם אֶת חֲבֵרֵיהֶם, וְתָלוּ כָּל זֶה בְּזִכּוֹת הַבַּעַל-תְּפִלָּה הַכָּשֵׁר שֶׁלָּהֶם, שֶׁהוּא עוֹסֵק תָּמִיד לְהַתְּפִלֵּל עַל זֶה, וְעַל-יְדֵי תְּפִלוֹתָיו זָכוּ לְמִצְאָה אֶת חֲבֵרֵיהֶם הַנִּ"ל, וְהָלְכוּ יוֹתֵר אוֹלֵי יוֹכָו לְמִצְאָה גַם הַשָּׂאֵר.

וְהָלְכוּ וּבָאוּ לְמַדִּינָה אַחַת, וְשָׂאוּ גַם-כֵּן עַל עֵינֵי הַמְּדִינָה, וּמִי הַמֶּלֶךְ שֶׁלָּהֶם. הַשִּׁיבוּ לָהֶם, שֶׁהֵם מִן הַבַּת שֶׁבָּחְרוּ לָהֶם אֶת הַשְּׂמֻחָה וּמִשְׁתָּה לְתַכְלִית, וְקָבְלוּ עֲלֵיהֶם אִיזָה שְׂכּוֹר אֶחָד, שֶׁהוּא בְּשֻׂמְחָה תָּמִיד לְהִיּוֹת מֶלֶךְ עֲלֵיהֶם. וְאַחֲר־כֵּן מְצָאוּ אִישׁ אֶחָד, שֶׁהָיָה יוֹשֵׁב בְּתוֹךְ יָם שֶׁל יֵין, וְהוֹטֵב בְּעֵינֵיהֶם בְּיוֹתֵר, כִּי זֶה הוּא בְּנֹדָאֵי שְׂכּוֹר מְפֻלָּג מְאֹד מְאֹד, וְקָבְלוּ אוֹתוֹ לְמֶלֶךְ. וּבִקְשׁוּ גַם-כֵּן לְהַתְּרָאוֹת פָּנִים עִמוֹ, וְהָלְכוּ וְקָבְלוּ רִשׁוֹת וְנִכְנְסוּ (אֵלּוּ הַחֲמִשָּׁה חֲבָרִים הַנִּ"ל) אֶצֶל זֶה הַמֶּלֶךְ, וְהוּא הָיָה הָאוֹהֵב נְאֻמָּן שֶׁל הַמֶּלֶךְ, שֶׁהָיָה יוֹשֵׁב בְּתוֹךְ הַיָּם שֶׁל יֵין, שֶׁנַּעֲשֶׂה מִדְּבָרֵי הַתְּנַחוּמִין שֶׁל הַמְּלִיץ כַּנִּ"ל. (וּבְנֵי הַמְּדִינָה זֹו סָבְרוּ שֶׁהוּא אִישׁ שְׂכּוֹר גְּדוֹל, מְאַחֵר שְׂוִיּוֹשֵׁב בְּיָם שֶׁל יֵין. וְקָבְלוּ אוֹתוֹ לְמֶלֶךְ). וְהַכִּירוּ זֶה אֶת זֶה, וְהָיָה בֵּינֵיהֶם גַם-כֵּן שְׂמֻחָה גְּדוֹלָה וּבְכִיּוֹת כַּנִּ"ל.

וְהָלֶךְ הָאוֹהֵב נְאֻמָּן עִמָּהֶם גַם-כֵּן, וְהָלְכוּ יוֹתֵר וּבָאוּ לְמַדִּינָה אַחַת, וְשָׂאוּ אֶת הַשּׂוֹמְרִים: מִי הַמֶּלֶךְ שֶׁלָּכֶם? הַשִּׁיבוּ, שֶׁמֶלֶךְ שֶׁלָּהֶם הוּא

יִפְת־תֶּאֱרָר, מִחֲמַת שֶׁהִיא מְבִיאָה אֶל הַתְּכֵלִית, כִּי הַתְּכֵלִית הוּא
 יָשׁוּב הָעוֹלָם, כַּמְבֹאֵר לְעִיל. וּבַתְּחִלָּה הִיְתָה אֶצְלָם אֵיזָה יִפְת־תֶּאֱרָר
 לְמַלְכָּה, אַחֲר־כֵּן מָצְאוּ יִפְת־תֶּאֱרָר מְפֻלָּגַת בְּיַפְיָה מְאֹד מְאֹד, וְקִבְּלוּ
 אוֹתָהּ לְמֶלֶךְ. וְהִבִּינוּ (הִינוּ אֵלּוּ הַחֲבֵרִים הַנִּ"ל הִבִּינוּ) שֶׁהִיא בּוֹדֵאֵי
 הַבֵּת־מַלְכָּה הַנִּ"ל, וּבִקְשׁוּ גַם־כֵּן לְהַתְּרָאוֹת עִמָּה, וְהִלְכוּ וְקִבְּלוּ
 רְשׁוֹת, וְנִכְנְסוּ אֶל הַמַּלְכָּה, וְהִפִּירוּ כִּי הִיא הַבֵּת־מַלְכָּה. וְגִדְּל
 הַשְּׂמִיחָה שֶׁהָיָה שֵׁם בּוֹדֵאֵי אֵין לְשַׁעַר. וְשָׂאֲלוּ אוֹתָהּ: אֵיךְ בָּאת
 לְכָאן, וְסִפְּרָה לָהֶם, שִׁמְעֵת שָׂבָא הָרוּחַ סָעְרָה וְחָטַף אֶת הַתִּינוּק
 הַיָּקָר (מִן הָעָרִיסָה), כַּנִּ"ל, אֲזִי יֵצְאָה בְּשַׁעַת הַבְּהִלָּה אַחֲרֵי הַתִּינוּק
 וְלֹא מָצְאָה אוֹתוֹ, וְדָחַק אוֹתָהּ הַחֲלָב, וּמָזָה נַעֲשָׂה יָם שֶׁל חֲלָב.
 וְאַחֲר־כֵּן מָצְאוּ אוֹתָהּ בְּנֵי מְדִינָה זוֹ, וְקִבְּלוּ אוֹתָהּ לְמֶלֶךְ עֲלֵיהֶם.
 וְהָיָה שֵׁם שְׂמִיחָה גְּדוֹלָה; גַּם בָּכוּ מְאֹד עַל הַתִּינוּק הַיָּקָר הַנּוֹפֵר־
 לְעִיל, שֶׁנֶּאֱבַד מֵהֶם, וְעַל אָבִיהָ וְאִמָּהּ שֶׁאֵינָה יוֹדַעַת מֵהֶם. וְהִנֵּה
 נִמְצָא, שָׂבָא בַּעֲלָהּ שֶׁל הַמַּלְכָּה הַזֹּאת, (הִינוּ הַבֵּת־מַלְכָּה שֶׁנַּעֲשִׂית
 כָּאן מַלְכָּה) כִּי הַגִּבּוֹר הוּא בַּעֲלָהּ כַּנִּ"ל, וְעַתָּה יֵשׁ לְהַמְדִּינָה מֶלֶךְ.

וּבִקְשָׁה הַבֵּת־מַלְכָּה (שֶׁהִיא מַלְכָּה בְּמְדִינָה זוֹ) אֶת הַבַּעַל־תְּפִלָּה,
 שְׂיִלֵּךְ בְּמְדִינָתָהּ, וַיִּטְהַר אוֹתָהּ מִהַזְּהֵמָא הַגְּדוֹלָה שָׁלָה, כִּי מֵאַחֲרֵי
 שֶׁאֶצְלָם הָיָה עֶקֶר הַתְּכֵלִית עֲנִין הַיִּפְת־תֶּאֱרָר כַּנִּ"ל, בּוֹדֵאֵי הָיוּ
 מְזֻהָמִים מְאֹד מְאֹד בְּתֵאוֹה זוֹ, עַל־כֵּן בִּקְשָׁה מִהַבַּעַל־תְּפִלָּה, שְׂיִלֵּךְ
 וַיִּטְהַר אוֹתָם קִצָּת לְעַת־עַתָּה, שֶׁלֹּא יִתְגַּשְּׁמוּ לְעַת־עַתָּה בְּזֵהֵמָא
 הַזֹּאת כָּל־כֵּן, כִּי מִלְּבַד הַתְּגַבְּרוֹת הַתֵּאוֹה, הָיָה אֶצְלָם כְּמוֹ אֲמוּנָה

שְׁזָהוּ הַתְּכָלִית, (כִּי כָּל הַכֹּתוֹת הֵי"ל, שֶׁבָּחָרוּ לָהֶם כָּל אַחַת וְאַחַת
 אִיזָה מְדָה רָעָה לְתַכְלִית כֵּן"ל, הָיָה אֶצְלָם כָּל אַחַת וְאַחַת כְּמוֹ אֲמוּנָה
 גְּמוּרָה אוֹתָהּ הַמְּדָה רָעָה) וְעַל-כֵּן בְּיָדָיו הָיוּ מִשְׁקָעִים מְאֹד בְּזָה,
 עַל-כֵּן בִּקְשָׁה מִמֶּנּוּ שְׁיִלֶךְ וַיִּטְהַר אוֹתָם קִצְצַת לְעֵת עֲתָה.

אַחֲר־כֵּן הִלְכוּ כָּלֵם לְבַקֵּשׁ הַשָּׂאָר, דִּהְיִנוּ הַמְּלֶךְ וְכוּ', וְהִלְכוּ וּבָאוּ
 לְמַדִּינָה אַחַת, וְשָׂאוּ גַם-כֵּן: מִי הַמְּלֶךְ שְׁלָכְכֶם? הַשִּׁיבוּ, שֶׁהַמְּלֶךְ
 שְׁלָהֶם הוּא בֶן שָׁנָה, כִּי יֵם מִן הַכֹּת שֶׁבָּחָרוּ לָהֶם שְׁמִי שְׁיֵשׁ לוֹ שֶׁפַּע
 מְזוּנֹת, וְאֵינוּ נְזוֹן מִמְּזוֹן שֶׁל שָׂאָר בְּנֵי-אָדָם, הוּא רָאוּי לְהִיּוֹת מְלֶךְ,
 וְקָבְלוּ לְפִי שְׁעָה עֲשִׂיר אֶחָד לְמֶלֶךְ. אַחֲר־כֵּן מָצְאוּ אָדָם שֶׁהָיָה יוֹשֵׁב
 בָּיִם שֶׁל חֶלֶב, וְהוֹטֵב בְּעֵינֵיהֶם מְאֹד, כִּי זֶה הָאָדָם הוּא נְזוֹן כָּל יָמָיו
 מִחֶלֶב, וְאֵינוּ נְזוֹן מִמְּזוּנֹת שֶׁל שָׂאָר הָעוֹלָם, עַל-כֵּן קָבְלוּ אוֹתוֹ
 לְמֶלֶךְ, וְעַל-כֵּן נִקְרָא בֶן שָׁנָה, מִחֲמַת שְׁנֵיזוֹן מִחֶלֶב כְּמוֹ בֶן שָׁנָה.
 וְהִבִּינוּ, שְׁזָה הוּא הַתִּינוֹק הֵי"ל, וּבִקְשׁוּ לְהַתְּרֵאוֹת פָּנִים עִמוֹ. וְהִלְכוּ
 וְשָׂאוּ, וְקָבְלוּ רִשׁוֹת. וְנִכְנְסוּ אֶצְלוֹ וְהִכִּירוּ זֶה אֶת זֶה, כִּי גַם הוּא
 (הֵינּוּ הַתִּינוֹק שֶׁנַּעֲשָׂה מְלֶךְ) הִכִּיר אוֹתָם, אַף-עַל-פִּי שֶׁהָיָה תִינוֹק
 קָטָן כְּשֶׁנַּעֲלָם מֵאֹתָם, אַף-עַל-פִּי-כֵן, מֵאַחֲרֵי שֶׁהָיָה חָכָם גְּמוּרֵי מַעַת
 הוֹלְדוֹ, כִּי נוֹלָד עִם חָכְמָה גְּמוּרָה כֵּן"ל, עַל-כֵּן הִכִּיר אוֹתָם, וְהֵם
 הִכִּירוּ אוֹתוֹ בְּיָדָיו, וּבְיָדָיו הָיָה שֵׁם שְׂמֻחָה נוֹרָאָה מְאֹד, וְגַם בָּכוּ
 עֲדִין עַל שְׂאִינָם יוֹדְעִים מֵהַמְּלֶךְ וְהַמְּלֶכֶת, וְשָׂאוּ אוֹתוֹ: אֵיךְ בָּאתָ
 לְכָאן? וְסִפֵּר לָהֶם, שֶׁבָּעֵת שֶׁחָטַף אוֹתוֹ הָרוּחַ סָעְרָה, נִשְׂאוּ לְמָקוֹם

שָׁשָׂאוּ, וְהָיָה שֵׁם בְּאוֹתוֹ הַמְּקוֹם, וְהָיָה מְחִיָּה עֲצֵמוֹ בַּמָּה שְׂאֵפְשָׁר,
בַּמָּה שְׂמִצָּא שֵׁם, עַד שְׂבֵא אֶל יָם שֶׁל חֶלֶב, וְהִבִּין שְׂזָה הַיָּם נַעֲשֶׂה
בְּוֵדַי מִחֶלֶב שֶׁל אִמּוֹ, כִּי בְּוֵדַי דָּחַק אוֹתָהּ הַחֶלֶב, וּמִזָּה נַעֲשֶׂה זֶה
הַיָּם. וַיֵּשֶׁב שֵׁם בְּאוֹתוֹ הַיָּם שֶׁל חֶלֶב, וְהָיָה גְזוּן מִן הַחֶלֶב עַד שְׂבֵאוֹ
בְּנֵי הַמְּדִינָה זֶה וְקִבְּלוּ אוֹתוֹ לְמֶלֶךְ.

אַחֲר־כֵּן הִלְכוּ יוֹתֵר, וּבָאוּ לְמְדִינָה אַחַת, וְשָׂאוּ: מִי הַמֶּלֶךְ שְׂלָכְכֶם?
הַשִּׁיבוּ, שֶׁהֵם בָּחֲרוּ לָהֶם שְׂרָצִיחָה הוּא הַתְּכָלִית, וְקִבְּלוּ עֲלֵיהֶם
לְמֶלֶךְ רוֹצֵחַ אֶחָד. אַחֲר־כֵּן מִצָּאוּ אִשָּׁה אַחַת, שֶׁהִיְתָה יוֹשֶׁבֶת בְּתוֹךְ
יָם שֶׁל דָּם, וְקִבְּלוּ אוֹתָהּ לְמֶלֶךְ מִחֲמַת שְׂרָאוֹ שֶׁהִיא בְּוֵדַי רוֹצֵחַ
גָּדוֹל מְאֹד מְאֹד, מֵאַחֵר שִׁיוֹשֶׁבֶת בְּתוֹךְ יָם שֶׁל דָּם. וּבְקִשּׁוֹ גַם-כֵּן
לְהִתְרָאוֹת פָּנִים עֲמָה, וְהִלְכוּ וְקִבְּלוּ רִשׁוֹת, וְנִכְנְסוּ אֵלֶיהָ, וְהִיא הִיְתָה
הַמְּלָכָה הַנִּ"ל, שֶׁהִיְתָה בּוֹכָה תָּמִיד, וּמִהַדְּמָעוֹת שֶׁלָּהּ נַעֲשֶׂה הַיָּם
שֶׁל דָּם כַּנִּ"ל. וְהִכִּירוּ זֶה אֶת זֶה, וְהָיָה שְׂמִחָה גָּדוֹלָה מְאֹד בְּוֵדַי.
וְעַדִּין הָיוּ בּוֹכִים, עַל שְׂאֵינָם יוֹדְעִים מִן הַמֶּלֶךְ עַדִּין.

וְהִלְכוּ יוֹתֵר, וּבָאוּ לְמְדִינָה אַחַת, וְשָׂאוּ: מִי הַמֶּלֶךְ שְׂלָכְכֶם? הַשִּׁיבוּ,
שֶׁהֵם בָּחֲרוּ לָהֶם לְמֶלֶךְ אִישׁ מְכַבֵּד אֶחָד, כִּי אֶצְלָם עֶקֶר הַתְּכָלִית
הוּא כְבוֹד. אַחֲר־כֵּן מִצָּאוּ שֶׁהִיְתָה יוֹשֶׁבֶת בְּשָׂדֵה זֶקֶן אֶחָד וְכֶתֶר עַל
רִאשׁוֹ, וְהוֹטֵב בְּעֵינֵיהֶם, כִּי הוּא מְכַבֵּד גָּדוֹל, מֵאַחֵר שֶׁהוּא יוֹשֶׁב
בְּשָׂדֵה מְכַתֵּר בְּכֶתֶר, וְקִבְּלוּ אוֹתוֹ לְמֶלֶךְ. וְהִבִּינוּ כִּי בְּוֵדַי זֶה הוּא

הַמֶּלֶךְ, (הֵינּוּ הַמֶּלֶךְ שְׁלָהֶם הַנִּ"ל) וּבְקִשׁוֹ גַם-כֵּן אִם אֲפֹשֶׁר לְהִתְרַאוֹת עִמּוֹ, וְהִלְכוּ, וְקָבְלוּ רִשׁוֹת (קִבְּלַת רִשׁוֹת הוּא מֵה שְׁקוֹרִין מֵעַלְדִּיּוּן) וְנִכְנְסוּ אֶצְלוֹ, וְהִכִּירוּ, כִּי הוּא הוּא הַמֶּלֶךְ בְּעֶצְמוֹ; וְגִדַּל הַשְּׂמֵחָה שֶׁהָיָה שָׁם בְּיַד אֵי-אֲפֹשֶׁר לְשַׁעַר בַּמַּח. וְאֵלוֹ הָאֱלֻקוֹת הַשּׁוֹטִים הַנִּ"ל, (הֵינּוּ הָעֲשִׂירִים, גְּדוּלֵי הַמְּדִינָה שֶׁל עֲשִׂירוֹת, שֶׁהָיוּ בְּמְדִינָתָם אֱלֻקוֹת), הִלְכוּ עִמָּהֶם, וְלֹא יָדְעוּ כָּלֵל מִחַיּוֹתָם מִהוּ הַשְּׂמֵחָה הַלָּלוּ.

וְהֵינָה עֵתָה חֲזָרוּ וְנִתְקַבְּצוּ כָּל הַקְּבוּצָה הַקְּדוּשָׁה יַחַד, וְשָׁלְחוּ אֶת הַבַּעַל-תְּפִלָּה אֶל הַמְּדִינָה הַנִּ"ל (הֵינּוּ הַמְּדִינָה שֶׁל הַכְּתוּבָה הַנִּ"ל, שֶׁבְּחָרוּ לָהֶם מִדּוֹת רָעוֹת הַנִּ"ל לְתַכְלִית) לְתַקֵּן אוֹתָם וּלְטַהֵר אוֹתָם לְהַשִּׁיבָם מִשְׁטוֹתָם, כָּל מְדִינָה וּמְדִינָה מִשְׁטוֹת וְטָעוֹת שֶׁלָּהּ, כִּי כָּלֵם תָּעוּ וְנִבְּוּ כַּנִּ"ל, וְעֵתָה הָיָה בְּיַד הַבַּעַל-תְּפִלָּה לִילָךְ אֲלֵיהֶם וּלְהַשִּׁיבָם, כִּי קָבַל כַּח וּרְשׁוֹת מִן הַמְּלָכִים שֶׁל כָּל הַמְּדִינָה הַנִּ"ל, כִּי כָּאֵן הָיוּ כָּל הַמְּלָכִים שְׁלָהֶם, כַּנִּ"ל (כִּי הַקְּבוּצָה הַקְּדוּשָׁה הַזֶּה שֶׁל הַמֶּלֶךְ שֶׁחֲזָרוּ עִתָּה וְנִתְקַבְּצוּ, כָּלֵם הָיוּ מְלָכִים עַל כָּל הַמְּדִינָה שֶׁל הַכְּתוּבָה הַנִּ"ל, כַּנִּ"ל).

וְהִלָּךְ הַבַּעַל-תְּפִלָּה בְּכַחֲם לְטַהֵרָם וּלְהַחֲזִירָם בְּתִשׁוּבָה. וְדַבֵּר הַגְּבוּר עִם הַמֶּלֶךְ אוֹדוֹת בְּנֵי הַמְּדִינָה שֶׁנִּפְּלוּ אֶל הַעֲבוּדָה זָרָה שֶׁל מָמוֹן כַּנִּ"ל, וְאָמַר הַגְּבוּר לְהַמֶּלֶךְ: אֵיךְ שִׁשְׂמַעְתִּי מִפִּיכֶם, שֶׁעַל-יַדִּי הִדְרָךְ

שֵׁשׁ לִי אֵל הַחֶרֶב הַנִּ"ל, עַל-יְדֵי-זֶה יְכוּלִים לְהוֹצִיא אֶת מִי שֶׁנִּשְׁקַע
בְּעִבּוּדָה זָרָה שֶׁל תַּאֲוֹת מָמוֹן.

הַשִּׁיב לוֹ הַמֶּלֶךְ: כֵּן הַדָּבָר, וְהוֹדִיעַ הַמֶּלֶךְ לְהַגְבוֹר, הֵיזוֹת שֶׁבַדְרָךְ
שֶׁהוּא עוֹלָה אֵל הַחֶרֶב הַנִּ"ל, יֵשׁ דָּרָךְ מִן הַצַּד, וּבָאִים בְּאוֹתוֹ הַדָּרָךְ
אֵל הַר שֶׁל אֵשׁ, וְעַל הַהָר רְבוּץ אַרְיָה, וְהָאֲרִיָּה כִּשְׁהוּא צָרִיךְ לֶאֱכֹל,
הוּא הוֹלֵךְ וְנוֹפֵל עַל הָעֵדְרִים וְלוֹקַח לוֹ צֵאן וּבְהֵמוֹת וְאוֹכְלָם,
וְהָרוּעִים יוֹדְעִים מְזֵה, וְשׁוֹמְרִים מְאֹד אֶת הַצֵּאן מִפְּנֵיו, אֲבָל הָאֲרִיָּה
אֵינוֹ מִשְׁגִּיחַ כָּלֵל עַל זֶה, רַק כִּשְׁהוּא רוֹצֵה לֶאֱכֹל, הוּא נוֹפֵל עַל
הָעֵדְרִים, וְהָרוּעִים הֵם מְכִים וּמְרַעֲשִׁים עָלָיו, אֲבָל הָאֲרִיָּה אֵינוֹ
שׁוֹמֵעַ זֹאת כָּלֵל, רַק הוּא לוֹקַח לְעֵצְמוֹ צֵאן וּבְהֵמוֹת וְהוֹמָה וְאוֹכְלָם.
וְאוֹתוֹ הָהָר שֶׁל אֵשׁ הַנִּ"ל אֵינוֹ נִרְאֶה כָּלֵל. וְעוֹד מִן הַצַּד יֵשׁ עוֹד דָּרָךְ
אַחֵר, וּבָאִים בְּאוֹתוֹ הַדָּרָךְ אֵל מְקוֹם הַנִּקְרָא קַעֵךְ (מִטְּבַח) (הֵינּוּ בֵּית
הַבְּשׂוּל), וְשָׁם בְּאוֹתוֹ הַקַּעֵךְ, יֵשׁ כָּל מִינֵי מֵאֲכָלִים, וּבְאוֹתוֹ הַקַּעֵךְ
אֵין שׁוֹם אֵשׁ כָּלֵל, רַק הַמֵּאֲכָלִים מִתְּבַשְּׁלִים עַל-יְדֵי הַהָר שֶׁל אֵשׁ
הַנִּ"ל, וְהָהָר שֶׁל אֵשׁ הוּא רְחוֹק מִשָּׁם הַרְבֵּה, רַק שֶׁהוֹלְכִים שְׂבִילִים
וְצִנּוֹרוֹת מִן הַהָר שֶׁל אֵשׁ אֵל הַקַּעֵךְ הַנִּ"ל, וְעַל-יְדֵי-זֶה מִתְּבַשְּׁלִים
שָׁם כָּל הַמֵּאֲכָלִים הַנִּ"ל. וְגַם הַקַּעֵךְ הַזֹּאת אֵינָה נִרְאֶה כָּלֵל, רַק שֵׁשׁ
סִימָן, שֶׁעוֹמְדִים שָׁם צִפְרִים עַל אוֹתָהּ הַקַּעֵךְ, וְעַל-יְדֵי-זֶה יוֹדְעִים
שֶׁשָּׁם הוּא הַקַּעֵךְ, וְאֵלוֹ הַצִּפְרִים הֵם מְרַחֲפִים בְּכַנְפֵיהֶם, וְעַל-יְדֵי-זֶה
הֵם מְבַעֲרִים הָאֵשׁ וּמְכַבֵּים הָאֵשׁ, הֵינּוּ עַל-יְדֵי הֶרְחִיפָה שֶׁל הַצִּפְרִים

הם מבְּעִירִים וּמְלֵהִיבִים הָאֵשׁ, וְגַם עַל-יְדֵי-זֶה בְּעֶצְמוֹ הֵם מְכַבִּים הָאֵשׁ שְׁלֹא יִתְלַהֵב יוֹתֵר מְדִי. וְהֵם מְלֵהִיבִים הָאֵשׁ כְּפִי הַמֵּאֲכָלִים; שְׁלֹצְרֹךְ מֵאֲכָל פְּלוּנֵי צְרִיכִים לְהִלְהִיב הָאֵשׁ כָּךְ, וּלְצֹרֶךְ מֵאֲכָל אֲחֵר צְרִיכִים לְהִלְהִיב הָאֵשׁ כָּךְ, הַכֹּל כְּפִי הַמֵּאֲכָל, כֵּן הֵם מְלֵהִיבִים אֶת הָאֵשׁ (כֹּל זֶה הוּא דְבַרֵי הַמֶּלֶךְ אֶל הַגָּבוֹר).

בְּכֵן תּוֹלֵךְ אוֹתָם (הֵינּוּ אֶת אֱלוֹ הָאֲנָשִׁים הַנִּ"ל שֶׁנִּפְּלוּ בְּעִבּוּדָה זָרָה שֶׁל מָמוֹן, שֶׁהֵם הָאֱלֻקוֹת שֶׁל הַמְּדִינָה שֶׁל עֲשִׂירוֹת הַנִּ"ל, שֶׁהֲלָכוּ עִמָּהֶם כַּנִּ"ל) תִּחְלָה נִגְדַּר הָרוּחַ, כִּדְי שִׁיגִיעַ אֲלֵיהֶם רֵיחַ הַמֵּאֲכָלִים הַנִּ"ל, אַחֲר־כֵּךְ, כְּשֶׁתִּתֵּן לָהֶם מִן הַמֵּאֲכָלִים הַנִּ"ל, בְּנֹדְאֵי יִשְׁלִיכוּ תִאָּוָה זוֹ שֶׁל מָמוֹן.

וְכֵן עָשָׂה הַגָּבוֹר, וְלָקַח אֶת הָאֲנָשִׁים הַנִּ"ל, דִּהְיִינוּ גְדוּלֵי הַמְּדִינָה שֶׁל עֲשִׂירוֹת, שֶׁהֵם אֱלֻקוֹת בְּמְדִינָתָם כַּנִּ"ל, כִּי אֱלוֹ הָאֱלֻקוֹת הָיוּ בְּכֹאֵן, כִּי בָּאוּ עִם הַמְּמֻנָה עַל הָאוּצְרוֹת לְכֹאֵן, כְּכֹל הַמְּבֹאֵר לְמַעְלָה. וּכְשִׁיבִיאוּ מְמֻנָתָם עִם הַמְּמֻנָה כַּנִּ"ל, נִתְּנוּ לָהֶם בְּנֵי הַמְּדִינָה כַּח וְהִרְשָׁאָה, שֶׁכֹּל מֶה שִׁיעֲשׂוּ אֱלוֹ הַשְּׁלוּחִים יִהְיֶה עָשׂוּי, וְכֹל בְּנֵי הַמְּדִינָה מְכַרְחִים לְהִתְרַצוֹת לְכֹל מֶה שִׁיעֲשׂוּ אֱלוֹ הַשְּׁלוּחִים, (שֶׁהֵם גְּדוּלֵי הַמְּדִינָה אֱלֻקוֹת שֶׁלָּהֶם) וְלֹא יוּכְלוּ לְשַׁנּוֹת. וְלָקַח הַגָּבוֹר אֶת אֱלוֹ הָאֲנָשִׁים, שֶׁהֵם נְקֻרָאִים אֱלֻקוֹת בְּמְדִינָתָם מִחֲמַת עֲשָׂרָם כַּנִּ"ל, וְהוֹלִיךְ אוֹתָם בְּדֶרֶךְ הַנִּ"ל, וְהִבִּיא אוֹתָם עַד הַקָּעַךְ שֶׁל הַמֵּאֲכָלִים הַנִּ"ל. וּבִתְחִלָּה הוֹלִיךְ אוֹתָם כְּנִגְדַּר הָרוּחַ, וְהִגִּיעַ לָהֶם הָרֵיחַ שֶׁל

הַמַּאֲכָלִים, וְהִתְחִילוּ לְבַקֵּשׁ מְאֹד, שְׂיִתֵּן לָהֶם מִהַמַּאֲכָלִים הַטּוֹבִים הַלָּלוּ. אַחֲר־כֵּן הוֹלִיךְ אוֹתָם מִכְּנֶגֶד הָרוּחַ, וְהִתְחִילוּ לְצַעֵק שֵׁשׁ סְרָחָה גְדוֹלָה, חֲזֹר וְהִבִּיא אוֹתָם כְּנֶגֶד הָרוּחַ, וְשׁוֹב הִגִּיעַ לָהֶם הָרִיחַ הַטּוֹב שֶׁל הַמַּאֲכָלִים, וְחֲזְרוּ וּבִקְשׁוּ אוֹתוֹ שְׂיִתֵּן לָהֶם מִן הַמַּאֲכָלִים. חֲזֹר וְהוֹלִיךְ אוֹתָם מִכְּנֶגֶד הָרוּחַ, וְחֲזְרוּ וְצַעֲקוּ, שֵׁשׁ סְרָחָה גְדוֹלָה מְאֹד. עָנָה וְאָמַר לָהֶם הַגְּבוּר הַנִּלְוֵי: הֲלֹא אַתֶּם רוֹאִים, שְׂאִין כָּאֵן שׁוּם דְּבַר שְׂיִסְרִיחַ, בְּהִכְרַח צְרִיכִים לוֹמַר בְּוֹדֵאֵי שְׂאִתֶּם בְּעֵצְמְכֶם מִסְרִיחִים, כִּי בְּכֹאֵן אֵין שׁוּם דְּבַר שְׂיִסְרִיחַ.

אַחֲר־כֵּן נָתַן לָהֶם מִן הַמַּאֲכָלִים הַנִּלְוֵי, וְתִכְף כְּשִׂאֲכָלוּ מֵאֵלוּ הַמַּאֲכָלִים, הִתְחִילוּ תִכְף לְהִשְׁלִיךְ וְלוֹרֵק מֵהֶם אֶת כַּסְפָּם וְזִהְבָּם, וְכֹל אֶחָד חָפַר לְעֵצְמוֹ חֲפִירָה וְקָבַר, וְקָבַר אֶת עֵצְמוֹ בְּתוֹךְ הַחֲפִירָה מִחֲמַת גְּדֹל הַבוּשָׁה, שְׁנַתְּבִישׁוּ עַל-יְדֵי שְׁהִרְגִישׁוּ גְדֹל הַסְּרָחוֹן שֶׁל הַמָּמוֹן (שֶׁהוּא מִסְרִיחַ כְּמוֹ צוֹאֵה מִמֵּשׁ) מִחֲמַת שְׁטַעְמוֹ מִן הַמַּאֲכָלִים הַנִּלְוֵי, וְקָרְעוּ אֶת פְּנֵיהֶם, וְקָבְרוּ אֶת עֵצְמוֹן, וְלֹא הָיוּ יְכוּלִים לְהָרִים פְּנֵיהֶם כָּלֵל. וְנַתְּבִישׁ אֶחָד מִחֲבֵרוֹ, כִּי שָׁם בְּאוֹתוֹ הַמָּקוֹם, הַמָּמוֹן הוּא הַבוּשָׁה הַגְּדוֹלָה מְכֹל הַבוּשׁוֹת, וּמִי שְׁרוּצָה לְדַבֵּר דְּבָרֵי בְּזוּי לְחֲבֵרוֹ, הוּא אוֹמֵר לוֹ שֵׁשׁ לוֹ מָמוֹן, כִּי מָמוֹן הוּא בּוּשָׁה גְדוֹלָה מְאֹד שָׁם, וְכֹל מִי שֵׁשׁ לוֹ יוֹתֵר מָמוֹן, מִתְּבִישׁ יוֹתֵר. עַל-כֵּן קָבְרוּ אֶת עֵצְמוֹן מִגְּדֹל הַבוּשָׁה, וְכֹל-אֶחָד לֹא הָיָה יְכוּל לְהָרִים פָּנָיו אֶפְלוּ בְּפָנֵי חֲבֵרוֹ, מִכָּל-שֶׁכֶן בְּפָנֵי הַגְּבוּר הַנִּלְוֵי. וְכֹל מִי שְׁהָיָה מוֹצֵא אֶצְלוֹ עוֹד אֵיזָה דִּינָר אוֹ גְּדוֹל, הָיָה מְבַעֵר אוֹתוֹ מִיָּד וּמִשְׁלִיכּוֹ מִמֶּנּוּ לְמִרְחוֹק

בְּחַפְזוֹן גָּדוֹל. אַחֲר־כֵּן בָּא אֲלֵיהֶם הַגִּבּוֹר, וְהוֹצִיא אוֹתָם (מִן הַחֲפִירוֹת וְהַקְבָּרִים הַנִּ"ל) וְאָמַר לָהֶם: בּוֹאוּ עִמִּי, כִּי עָתָה אֵינְכֶם צָרִיכִים לְהִתְיַרָא עוֹד מִן הַגִּבּוֹר, (שֶׁהָיוּ כָּל בְּנֵי הַמְּדִינָה שָׁל עֲשִׂירוֹת מִתְיַרָאִים מִמֶּנּוּ כַּנִּ"ל) כִּי אֲנִי אֲנִי הוּא הַגִּבּוֹר (כַּנִּ"ל).

וּבִקְשׁוּ מִן הַגִּבּוֹר שְׂיִתֵּן לָהֶם מִן הַמַּאֲכָלִים הַלָּלוּ, כְּדֵי לְהוֹלִיךְ לְמְדִינָתָם. כִּי הֵם בְּיָדָאֵי יְהוּי מִמַּאֲסִים מְאֹד בְּמִמּוֹן, אֲךָ רָצוּ שְׁגָם כָּל בְּנֵי הַמְּדִינָה יֵצְאוּ מִתְּאֻוָּה זוֹ שֶׁל מִמּוֹן. וְנָתַן לָהֶם מֵאֵלֹהֵי הַמַּאֲכָלִים, וְהוֹלִיכוּ אֶל הַמְּדִינָה שְׁלָהֶם, וְתִכְרַף כְּשֶׁנָּתְנוּ לָהֶם מֵאֵלֹהֵי הַמַּאֲכָלִים, הִתְחִילוּ תִכְרַף לְהַשְׁלִיךְ אֶת כֶּסֶפָם וְזָהָבָם כַּנִּ"ל, וְטָמְנוּ עֲצָמָן בְּמַחֲלוֹת עֶפְרַיִם מִגְּדַל הַבּוֹשֶׁה. וְהָעֲשִׂירִים הַגְּדוֹלִים וְהָאֱלֹקוֹת הַנִּ"ל, נִתְבְּיִשׁוּ בְּיֹתֵר. וְגַם הַקְּטָנִים שֶׁהָיוּ נִקְרָאִים אֶצְלָם "חַיּוֹת רְעוֹת" כַּנִּ"ל, נִתְבְּיִשׁוּ בְּעֲצָמָן גַּם-כֵּן, עַל שֶׁהָיוּ עַד הֵנָּה קְטָנִים בְּעֵינֵי עֲצָמָן מִחַמַּת שְׂאִין לָהֶם מִמּוֹן. כִּי עָתָה נִתְגַּלָּה שְׂאֵד־רַבָּא, הַמִּמּוֹן הוּא עֶקֶר הַבּוֹשֶׁה. כִּי אֵלֹהֵי הַמַּאֲכָלִים הַנִּ"ל יֵשׁ לָהֶם סִגְלָה זוֹ, שְׂפִי שְׂאוּכַל מֵהֶם מִמַּאֲסִים בְּמִמּוֹן מְאֹד. כִּי מְרַגֵּישׁ סְרַחוֹן הַמִּמּוֹן כְּמוֹ צוּאָה וְטַנוּף מִפִּישׁ. וְאֲזִי הַשְּׁלִיכוּ אֶלְיִי כֶּסֶפָם וְאֶלְיִי זָהָבָם. וְאַחֲר־כֵּן שְׁלַחוּ לְשֵׁם אֶת הַבַּעַל-תְּפִלָּה הַנִּ"ל, וְנָתַן לָהֶם תְּשׁוּבוֹת וְתַקּוּנִים, וְטָהַר אוֹתָם.

וְהַמֶּלֶךְ הַנִּ"ל מָלַךְ בְּכַפָּה. וְכָל הָעוֹלָם שָׁבוּ אֶל הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, וְעָסְקוּ רַק בְּתוֹרָה וְתְפִלָּה וְתְשׁוּבָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים. אָמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן. בְּרוּךְ ה' לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן.

[דברי רבי נחמן אחרי שסיפר את הסיפור]

מבאר בפסוק, שיש להקדוש ברוך הוא תנור במקום זה, והאיש הוא
 שם במקום אחר, רחוק מן התנור. כמו שכתוב (ישעיה ל"א): "נאם
 ה' אשר אור לו בציון, ותנור לו בירושלים". ועין שם כל הקפיטל
 הנ"ל, שמדבר מענין כל המעשה הנ"ל.

הוי הירדים מצרים לעזרה
 על-סוסים ישענו ויבטחו על-דכב כי רב ועל פרשים כי-
 עצמו מאד ולא שעו על-קדוש ישראל ואת-יהוה לא דרשו:
 וגם-הוא חכם ויבא רע ואת-דבריו לא הסיר וקם על-בית
 מרעים ועל-עזרת פעלי און: ומצרים אדם ולא-אל וסוסייהם
 בשר ולא-רוח ויהוה יטה ידו וכשל עוזר ונפל עזר ויחדו
 כלם יכליון: כי כה אמר-יהוה אלי באשר
 יהגה הארציה והכפיר על-טרפו אשר יקרא עליו מלא רעים
 מקולם לא יחת ומהמונם לא יענה פן ירד יהוה עבאות
 לצבא על-הר-ציון ועל-גבעתה: כצפרים עפות פן יגן יהוה
 עבאות על-ירושלם גנון והציל פסוח והמליט: שובו לאשר
 העמיקו סרה בני ישראל: כי ביום ההוא ימאסון איש אלילי
 כספו ואלילי זהבו אשר עשו לכם ידיכם חטא: ונפל אשור
 בחרב לא-איש וחרב לא-אדם תאכלנו ונס לו מפני-חרב
 ובחוריו למס יהיו: וסלעו ממגור יעבור וחתו מנס שריו נאם-
 יהוה אשר אור לו בציון ותנור לו בירושלם:

||

"הוי הירדים מצרים לעזרה ועל סוסים ישענו, ומצרים אדם ולא אל
 וסוסייהם בשר ולא רוח", הינו בחינת המדינה שפמכו עליה
 המדינה של עשירות, שהם יושיעו אותם, כי לפי טעותם סברו
 שהם כלם אלקות, וסוסייהם הם מלאכים כמבאר לעיל בתוך
 המעשה עין שם. וזה שפיים הפסוק: "ומצרים אדם ולא אל
 וסוסייהם בשר" וכו', והבן. "וה' יטה ידו וכשל עוזר ונפל עזר ויחדו

בְּלֶמֶס יִכְלִיֹּן", הֵינּוּ בְּחִינַת הַיָּד הַגְּדֹלָה, כִּי עַל הַיָּד רָאוּ שְׁשֻׁנֵיהֶם יְהוּי נִכְלִיִּין, הָעוֹזֵר וְהָעוֹזֵר כִּנְ"ל. "כֹּאֲשֶׁר יִהְיֶה הָאֲרִיָּה וְהַכֶּפִּיר עַל מַרְפוֹ אֲשֶׁר יִקְרָא עָלָיו מְלֵא רְעִים" וְכוּ': "כְּצַפְרִים עָפוֹת" וְכוּ', הֵינּוּ בְּחִינַת הָאֲרִיָּה הַגְּדֹלָה וְהַצְּפָרִים הַגְּדֹלָה. עֵינַי הַיָּמִינִים לְעֵיל בְּתוֹךְ הַמַּעֲשֵׂה וְהַבֵּן: "כִּי בַיּוֹם הַהוּא יִמָּאֶסֶן אִישׁ אֶלְיָי כִּסְפוֹ וְאֶלְיָי זְהָבוֹ" וְכוּ'. "וְנִפְלֵ אֲשׁוֹר בְּחֶרֶב לֹא אִישׁ וְכוּ' וְגַם לוֹ מִפְּנֵי חֶרֶב וְכוּ' וְסִלְעוּ מִמְּגוֹר יַעֲבוֹר": זֶה בְּחִינַת הַשְּׁלֵשָׁה כַּחוֹת שֶׁל הַחֶרֶב הַגְּדֹלָה. וְנִפְלֵ וְגַם זֶה בְּחִינַת שְׁנֵי הַכַּחוֹת הַגְּדֹלָה. "וְסִלְעוּ מִמְּגוֹר יַעֲבוֹר", זֶה בְּחִינַת חֲלֵי הַדָּאָר הַגְּדֹלָה שְׁחוֹלְף וְעוֹבֵר חֲזָקוֹ וְכוּחֹ מִמְּנוֹ, כִּי סִלְעוּ פְרוּשׁוֹ חֲזָקוֹ. וְזֶה בְּחִינַת כַּח הַשְּׁלֵשִׁי שֶׁל הַחֶרֶב הַגְּדֹלָה, עֵינַי הַיָּמִינִים וְהַבֵּן. אַחֵר כָּל זֶה סִיִּים הַפְּסוּקִים: "נֵאֵם ה' אֲשֶׁר אֹר לֹא בְּצִיּוֹן וְתַנּוּר לֹא בִירוּשָׁלַיִם", הֵינּוּ הַתַּנּוּר וְהָאִשׁ הַגְּדֹלָה כִּנְ"ל.

רֵאָה וְהִבֵּט וְהִבֵּן, כִּי בְהַקְפִּיטֵל הַזֶּה מִבְּאֵר כָּל הַמַּעֲשֵׂה הַגְּדֹלָה. (כָּל זֶה דְבָרֵי רַבֵּנוֹ זְכָרוֹנוֹ לְבִרְכָה).

וְכֵן אָמַר רַבֵּנוֹ זְכָרוֹנוֹ לְבִרְכָה בְּפְרוּשׁ שְׁכָל הַמַּעֲשֵׂה כְּלָה מְרֵאֵשׁ וְעַד סוּף הִיא רְמוּזָה כְּלָה בְּתוֹךְ הַקְפִּיטֵל הַגְּדֹלָה (הֵינּוּ יִשְׁעֵיהָ ל"א) וְאָמַר שְׁכָל הַדְּבָרִים שֶׁל הַמַּעֲשֵׂה הַגְּדֹלָה כְּלָם יְכוּלִים לְמַצֵּא בְּמִקְרָאוֹת וְכוּיָצֵא, (כְּגוֹן "וְטַמְאֶתֶם אֶת צְפוּי פְּסִילֵי כֶסֶף וְאֶת אֲפֻדַת מִסְכַּת זְהָבָה תִּזְרַם כְּמוֹ דָּוָה צֵא תֹאמַר לוֹ", (יִשְׁעֵיהָ ל) וְכִמוֹ שְׁכָתוּב (יִשְׁעֵיהָ ב): "בַּיּוֹם הַהוּא יִשְׁלִיךְ הָאָדָם אֶת אֶלְיָי כִּסְפוֹ וְאֶת אֶלְיָי

זֶהְבוּ וְכוּ' לְחַפְר פְּרוֹת וְכוּ' לָבוֹא בְּנִקְרוֹת הַצָּרִים" וְכוּ', הֵינּוּ שְׂיִישְׁלִיכוּ תַאֲוֹת מָמוֹן שֶׁהִיא עֲבוּדָה זָרָה מִמֶּשׁ, וַיִּטְמִינוּ עֲצָמוֹן בַּחֲפִירוֹת וְכוּ' כְּמִבְאֵר בַּמַּעֲשֵׂה הַנִּ"ל. כִּי הַמָּמוֹן הוּא מְסָרִיחַ כְּמוֹ צוֹאָה מִמֶּשׁ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "תִּזְרַם כְּמוֹ דָּוָה יֵצֵא תֹאמַר לוֹ" וְכֵן כִּיּוֹצֵא בָּזֶה יְכוּלִים לְמַצֵּא כָּל דְּבָרֵי הַמַּעֲשֵׂה הַנִּ"ל בַּמִּקְרָאוֹת וְכִיּוֹצֵא).

אֲבָל עֵקֶר הַמַּעֲשֵׂה בְּלָה נֶאֱמָרָה עַל קַפִּיטָל הַנִּ"ל, כִּי שָׁם הִיא מְבֹאֶרֶת וּמְרַמֶּזֶת בְּלָה, אֲבָל אֵין אֶתְנוּ יוֹדְעֵ עַד מָה, כִּי אִם מַה שְׁגָלָה לָנוּ בְּפִרוּשׁ (הֵינּוּ כָּל הַמְּבֹאֵר לְעִיל). אֲבָל שָׂאֵר עֲנִינֵי הַמַּעֲשֵׂה לֹא זָכִינוּ לְהַשְׁיֵג אִיךָ הִיא מְרַמֶּזֶת בַּקַּפִּיטָל הַנִּ"ל אֲבָל אֹמֵר בְּפִרוּשׁ שֶׁכָּל הַמַּעֲשֵׂה בְּלָה מְרַמֶּזֶת שָׁם.

סֵדֶר הַמִּלְךְ עִם אֲנָשָׁיו הַנִּ"ל הוּא כֵּךְ: הַבְּעַל-תְּפִלָּה עִם הַגְּבוּר, הַמְּמַנֶּה עַל הָאוֹצְרוֹת וְהַחֲכָם, הַמְּלִיץ וְהָאוֹהֵב נְאֻמָּן, הַבֵּת מְלָכָה עִם בְּנָה, הַמִּלְךְ וְהַמְּלָכָה, כֵּךְ הוּא הַסְּדוּר שְׁלָהֶם. וְהֵם בְּחִינַת עוֹלָם הַתְּקוּן, וְהֵם עֲשָׂרָה דְּבָרִים, וְלֹא נֶחְשְׁבוּ כַּסֵּדֶר, הֵינּוּ שְׁלֹא נֶחְשְׁבוּ (אֵלוֹ הָעֲשָׂרָה הַנִּ"ל) כִּפִּי הַסֵּדֶר הַמְּבֹאֵר בַּסְּפָרֵי קַבָּלָה, אֲבָל יֵשׁ דְּבָרִים בְּגוֹ. גַּם מְבֹאֵר בַּסְּפָרִים שֶׁכְּשֶׁהַשְּׁפָעַת מִדָּה אַחַת עוֹבֶרֶת דֶּרֶךְ מִדָּה אַחֶרֶת, שֶׁכְּשֶׁמֵתְעַכְבֵּת שָׁם זֹאת הַהֲשָׁפָעָה, אֲזִי נִקְרָאת עַל שָׁם אוֹתָהּ הַמִּדָּה, הֵינּוּ שֶׁהַמִּדָּה שֶׁשָׁם מֵתְעַכְבֵּת הַהֲשָׁפָעָה שֶׁל מִדָּה אַחֶרֶת שֶׁעוֹבֶרֶת דֶּרֶךְ שָׁם, הִיא נִקְרָאת עַל שָׁם אוֹתָהּ הַמִּדָּה שֶׁבָּא מִמֶּנָּה הַהֲשָׁפָעָה. וּבְשִׁבִיל זֶה נִשְׁתַּנֶּה כָּאֵן הַסֵּדֶר וְגַם יֵשׁ עוֹד כְּמָה

עֲנִינִים בְּזֶה הַמְּבֹאָרִים לְהִבְקִיָּאִים הַיָּטִב בַּסְּפָרִים. כָּל זֶה אָמַר רַבֵּנוּ
זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה בְּפִרוּשׁ.

גַּם הִבְנֵתִי מִדְּבָרָיו שְׁמֵרְמוֹז בְּזֹאת הַמַּעֲשֵׂה מִיַּתַּת הַמְּלָכִים וְתִקְוֵנָם.
וּבֵין בְּבַחֲיֵנַת הַחֶרֶבֶן וּבֵין בְּבַחֲיֵנַת הַתְּקוּן לֹא נֶאֱמָרוּ כַּסְּדָר הָעֶשְׂרִי
בְּחִינּוֹת הַנ"ל, מִחֲמַת הַטְּעָמִים וְעֲנִינִים הַנ"ל.

וְעַדִּין הַדְּבָרִים סְתוּמִים וְחֲתוּמִים, כִּי סוּד הַמַּעֲשֵׂה לֹא גָלָה כָּלֵל, רַק
הָאִיר עֵינֵינוּ בַּפְּסוּקִים וְעֲנִינִים הַנ"ל, כִּדִּי שְׁנַדַּע שִׁישׁ בְּהַמַּעֲשֵׂה
סוּדוֹת נִסְתָּרִים גְּדוּלִים וְנוֹרָאִים מְאֹד. וְאִין אֶתְנֵנוּ יוֹדַע עַד מָה אֲשֶׁרִי
מִי שְׁיִזְכָּה לְהִבִּין קֶצֶת סוּדוֹת הַמַּעֲשִׂיּוֹת הַלְלוּ הַמְּבֹאָרִים בְּזֶה הַסְּפָר,
כִּי כָּלֵם הֵם חֲדוּשִׁים נִפְלְאִים וְנוֹרָאִים מְאֹד מְאֹד, עֵמֶק עֵמֶק מִי
יִמְצְאוּנוּ. מָה נֶאֱמַר מָה גְּדַבֵּר, מִי שָׁמַע כְּזֹאת מִי רָאָה כְּאֵלֶּה. (עַד
כָּאן).

הָיָה אוֹמֵר רַבִּי לִוִי יִצְחָק בְּנֵדָר ז"ל לְעַנֵּן הַמוֹבָא בְּסִפּוּרֵי
 מַעֲשִׂיּוֹת "מַעֲשֵׂה מֵהַבַּעַל תְּפִלָּה", בְּעַנֵּן הַמַּאֲכָלִים
 שֶׁכֶּשֶׁהֲרִיחוּ אֵלָיו בְּנֵי הַמְּדִינָה שֶׁל עֲשִׂירוֹת אֶת רִיחָם, מֵאֲסוּ
 בְּמִמּוֹן וְכוּ'. שָׂאֵלוּ הַמַּאֲכָלִים מִרְמְזִים הֵם עַל כָּל דְּבָרֵי
 הַצְּדִיקִים, וּבִפְרָט תּוֹרוֹת רַבֵּנוּ הַקְּדוֹשִׁים, שֶׁכֶּשֶׁזּוֹכָה הָאָדָם
 לְטַעַם מִמְּנַעֲמֵיהֶם כָּרְאוּ מִתְּבַטְּלִים מִמֶּנּוּ כָּל הַתְּאֻוֹת, וּבִפְרָט
 תְּאֻוֹת מִמּוֹן הַקְּשָׁה מִכֶּלֶם. וְכִמוֹ שֶׁפִּרְשׁ רַבֵּנוּ (בְּלִיקוּ"מ קנ"ז)
 כָּל הַנְּהֻגָה מִדְּבָרֵי תּוֹרָה נוֹטֵל חֲזִיו מִן הָעוֹלָם. חֲזִיו מְרִמֵּז עַל
 הַמִּמּוֹן שֶׁ'אֵלָיו הוּא נוֹשֵׂא אֶת נַפְשׁוֹ. וְהַנְּהֻגָה מִדְּבָרֵי תּוֹרָה שֶׁל
 הַצְּדִיקִים עַל יְדֵי זֶה מִתְּבַטֵּל אֶצְלוֹ תְּאֻוֹת מִמּוֹן.
 (שיח שרפי קודש חלק ו' אות ש"ה)

נקודה טובה

לומדים רבי נחמן

עם עופר גיסין

www.nekudatova.com

 058-7007272

